

MIC. # 5048A (RAB. 2319)

MIDRASH TEMANI.

מדרש תימני.

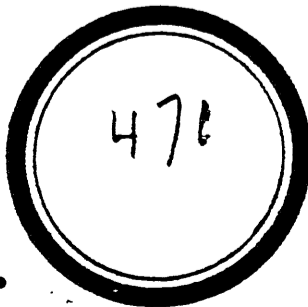
YEMEN: [14--]
YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

עַל כִּנְפֵי נְשָׁאִים מִתְּלֵי מַגִּי וְשֵׁד שֶׁהָרַר
 סִינֵי בְּטִירָאן אֲנִסְרָ לְחַץ גְּמוּעַ שְׁטִינְוֹר
 לְיוֹם מֵנָה שִׁי יִקְטַע אֶבְחָה לְאִי אֲנִסְרָ
 פִּקְטָ יִבְדֵּל אֶךְ בְּנֵי אִסְרָ הַיּוֹלֵל לִם תַּעֲבֹד
 אֲמָה סְבִיבָה שֶׁהָרַר פִּקְטָ יִבְדֵּל לְחֵנָה
 יִחְמַל פְּדִיחָה עֲלֵה גְּנֵי חֵיָה לְחֵמָה
 חֵן לְיוֹם טַהוֹרָה אֲעֲלֶה מֵנָה וְגִידָה מִן
 אֲעֲנִיחֵיךְ יִחְמַל וְלִדָה בֵּין דְּגֵלֵיָה לְנֹפֵא
 עֲלֵיָה יִנְתָּם תְּהִינֵנִי מִמְּלָכָה
 כְּהֵנָם שִׁנְיָמֵי בְּמִלְכָּה שֶׁהָרַר וְכֵהָ
 יָנִים יַעֲנֵנִי אֶלְלוֹן וְגִוִּי קָדוֹשׁ יַעֲנֵנִי אֵל
 לְנֵי יִקְוֹן לְבָנֵי וְשֶׁר יִדְוֹר סְאִיר אֲמָה
 וְקָוִי שֶׁבִּי מִשְׁקָה אֶת הַבְּרִיָּה עִם
 עֲלֵמֵנִי חֵן לֵא לֵא בְּדָ לְשֶׁר סֹנֵל אֶךְ יִדְוֹר
 אֶרְסֵא לֵא אֶלְכָּה לֵא לְחֵמָה לְסֵה כִּי
 דֵּלֵךְ שֶׁהָרַר לְתַמָּה דְּקָה שֶׁהָרַר סֹנֵל פִּקְטָ
 נְעִילֵמֵנִי חֵן אֶלְסֹנֵל לִם יִכְוֹן יִדְוֹר אֶלְכָּה
 אֶלְוֹל אֵל עֵנֵה אֶלְכָּה אֶת הַנֵּי עֵט חֵן
 יַעֲהֵר לֵה אֲנֹרֵה וְאֵנֵה לֵא יִדְוֹר גִּוִּיָּה

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

04274

לאול לא בער אין יסתתם לנטאב לטאני
פקו אולא נישב משה את דברי העם
אל יני יעני מדרדא פי נפסה
היו נכונים לשלשת ומים אמרו חכ
איזה הוא סג שעשה משה לדברי
שאמר לו הקב"ה לך אלהים נקדש
היום נמחר וכבסו שמלתם לא לצה
משה הצדיק לומר להם לו שראל
כדרך שאמר לו הקב"ה אלא אמר
נכונים לשלשת ימים הוסף קהם
יום אחד מעצמו אמר ימא ולך אוש
אעל אשתו ותעא ממנו שכבת זרע
ביום השלישי ניהו טמאים ונמצאו
ישרל מקבלין תודה בטומאה מהר
סיני לא לא ילך אוש אעל אשתו
ולא תעא ממנו שכבת זרע ניהו ט
טהורים ונמצאו ישרל מקבלין
תודה בטודה מהר סיני קלת
נאקץ ויאו יעני אן לעות כאן מסתני
מין אסת

אסת אגה את ועליו גהת את עחוף קלת
מן באב לכפה אי אן הרה לא עונאת
אמר עבה אתי הוי עט נח כבודה הוי
ענד שלה כפיפה . ויהי קול השופ
הולך וחדק מאד ארי כאן מעניק עות
לבין יקווא כל מאנה פמא באה פי
אולה יכון עעיפא אדק שלהולך וחדק
פנקול אן הדי חסן ענד מאן אהבים
תבא דך נתע להם לאנה לו פאנהם
באענות אקוני בגתה לע עפת קותהם
והחסותהם ולא ימכנהם אסת מאעה
ולכנה לטף צהם קלילה קלילה
נקול מא מעני אעחדתה והכונים וה
נה עם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן
יפלין בם בעד קו וגם הכהנים הנגש
פנגיב באן הרה עאדה אבתחב אן
בנו הדי אסתתנא באטלאק בעל
שי יקד כאן חעקג מלדה פסבילה אן
ילך באק' אגמלה אי אהער נעיו
קו וכל דר לא יאכל קודש פלמא
אטלאק

לבעץ בקולה ובהין כי יקנה נפש יהיה
למאן אי שחצך פקא וכל דר לא יהיה
בני כולך למא אעלק למנס ויהדון אעטור
אי שגבל אעאר חלק דשך עלוי שבהנים עם
וסאיר לאמה פקא והבהנים והעם יכ וקו
הבהנים הנגשים יעני שבכורות אר הם
חינור פי כתבה שבהנים לא יהיה לך
אלהים אחרים נהאני אלה תב ותעשו מן
שבארה שחולתן בארבעה שפאץ לא יהיה
ולא תעשה ולא תשתחוה ולא תעבד
באדאר מלכיות לעלמה אנהם שומכין
קחבנא ויסומנא אי עבארה שאות
פונעע ביזאה ל שפאץ נהוי יערנא עין
לא תשא את שם יי אלהיך
לשוא אמרו חכ זה הגבך בכבד
שאינה עליכה אמרו חכ אין לך קשה
בכל התורה ממרציה שם שמים שלא
בעתו אין מי שהוא מתפלל תפלה בלא
ענה עליו הכתוב אומר כי לא ינקה

אכפחד בה פכר יכונן הא אנהא פי הא
אנקת וכרף לא יענדב אעלם וימוג ויתד
ויתדלדל בקו הנה יי ונעא ממקומן דפסוד
עון יושב הארץ נקיל אין קו בעבור
תהיה ידחתו על פניכם אמרו חכזו בנשת
פנים שזרע חבדהם בישנים דחמנים
וגמלי חסדים שיהודה בן תימא אומר
עד פנים לגיהנם ובוש פנים לגן עדן
לא תעשוון אתי אהי כסף חסוד לצור
דמיות חמה ולבנה כנכביה ומאלות ומחכמ
שפלא תעשוון אתי לית העשוון כדמיות
שמשים המשמשין לפני במדום נחפלין
על הלוח חסוד לעשוה צונדו
לנחוי נחפ עלפ שחינן לעבודת חדה שני
לא תעשוון אתי אהי כסף נטלה חדה
כלומד צונדות שלכסף נשלחה שיה
שלתי אי כדי שלא יטעו בהם הטוענים
נומיו שהן לעבודה חדה נחין חסוד
לנחוי לנחוי אה עונות האדם בלב

עבד עבדי זה עבד שמכרוהו בית דין ואין
לך אושמי שרש שמוכרין אותו בית דין אלא
הגב בלבד ועל זה שמכרוהו בית דין הוא
אנל כי תקנה עבד עבדי ועל המוכר עצמו
נאמר במשנה תורה כי ימכר לך אחיק העבדי
או העבדיה ניעאה אשתו עמו במכרוהו
בית דין נאמר אם בעל אשה הוא ניעאה
אשתו עמו וכי תעלה על דעתך שכיון
שנקנה זה נשתעבדה אשתו לא לאבא הכ
להנדי עך שהאדוק חייב במזונותיה ובמזכ
עצמו נאמר כי לא מעט הוא ובנו עמו
מה בין מוכר עצמו למכרוהו בית דין מוכר
עצמו אינו נדעע ומכרוהו בית דין נדעע
נדעע ארנין את אדנו במלרעני היתה לעבד
אשה שפחה כנענית ולן ממנה בנים ולדבן
אשה ובנים אינו נדעע שנכר אהבך ואת בתי
לדבן אשה ובנים ולא אין אשה ובנים אינו
נדעע שנכר אהבתי את אדני את אשתו ואת
בני הוא אהב את לבן ושבן אינו אהבן אינו
נדעע שנכר

כִּי אֲהַבְךָ הוּא חוּלָה וְדָבָר אֵינוֹ חוּלָה
אִם דָּבָר חוּלָה וְהוּא אֵינוֹ חוּלָה אִם שְׁנֵיהֶם
חוּלִין אֵינוֹ נִדְרָע שֶׁנֶּחֱטָא בִּי טוֹב לוֹ עִמָּךְ עַל
שִׁיהִיו שְׁנֵיהֶם בַּטּוֹבָה תִּנּוּ דְבָנִן כִּי
טוֹב לוֹ עִמָּךְ עִמָּךְ בַּמֵּאֲבָל עִמָּךְ
בַּמַּעֲוָה שֶׁלֹּא תֵהֵא אֶתְהָ אֲנִי כֹל פֶּת
נִקְיָה וְהוּא אֲנִי כֹל פֶּת קִיבֵל אֶתְהָ
שׁוֹתָה יִין יִשָּׁן נְהוּא שׁוֹתָה יִין חֲדָשׁ
אֶתְהָ יִשָּׁן עַל גְּבִי מִיִּכְיָן נְהוּא יִשָּׁן עַל
גְּבִי הַתָּבֵן מִיִּכְיָן אֲמֵלֵךְ חֲכָ כֹל הַקְּנֵה
עֲבָד עֲבָדִי כַסּוֹנָה אֲדוֹן לְעַעֲמִין
וְלֹא עֲנִי פִי תִקַּב אֲלֵיךְ אֲעֲבָד לֹא נְהוּא
סַמַּעַת בְּלֹאם לֹלֵה כִּי לֹלֵה בְּנֵי וְשׁוֹד עֲבָדִים
עֲבָדֵיהֶם יִצְטָרֵק אֲלֵי עֲבָדֵיהֶם לֹא נְהוּא
וְלֹא תִגְדֵּן שְׁלִיחָה לִי עֵינֵי עֵינֵי לִי אֲנִי יִקְוֵל לִי
מֵהַבְּעַד מֵהַבְּעַד אֲצִלֵּי לִקְוֵן וְנֹאם אֲמֵר יֹאמֵר
הַעֲבָד חִינֵי יִקְדָּשׁה מִוִּלְלָה לֹא לֹא חֲכָם
יִקְדָּמָה

אלה הדלות הואל המזונה לקו והגי אורנו
אלה אלהים והגי שו אל הדלת הואל המזונה
יעני אהבם ואמי כון רשך בח עדה אדלת
ואמזונה לאנה מא כאנא סבבי כדוג כנג
אטר אול מן עבדות לחילות במעד וכולן
ובנין סבבי כגועה דו אנסין מן חילות
לעבדות נקו ועבדו לעולם עולם לבן
אזא מאת מולאה כרג לאן לים פיה חכם
וראתה סביל לעבד שבעני ואזא ואפת
סנת איה לזכג בח עלה מולאה
נבימכור איש את בתו לאמה אמונה
עליות בשאסם לא בשמעני ול אן אנהא
סביל לעבד לעבדאני אן אביהא אחת
אג פבאעהא לאמה אול לם יגד מא יקום
בהא פתעיש ונתפע אביהא מעהא
נקא אמה עבדייה היא שמכדה אביה
משבת ביה שתי שעבדות אחד שתיים
עשדה שנה ותיעשה נעדה אינו יכול
למכדה אפעפ שעדין לובה דשות ויש
לולקדשה

לכל מי שירצה אשר לא יעדה פיעור

מצות ייעור אומר לה בפני שנים הדיאת
מקור שות הדיאת מאורסת הדיאת לי נ
לאנתו אפלו בסוף שש ואפלו סמוך לשקו
יעת החמה ונהג בה מנהג אישות נאינו
נהג בה מנהג שפחות נהפדה זוג לעון
בסוף הן יפתכה אוביה א קלפי לעבד
ולאמה לעבדין עבד עבדי נקנה בכסף
אן בשטר וקנה את ענין בחמה דבליס
אן בשנים אן ביום ל אובג לעון אן בשטר
שחדור אן במיתה ארון בלי אן יתידה
חמה עבדייה שהיא יקנה בחמה בסימנין
נחם לבני ייעור חמה לה הדיאת מקור שות
לבני אן מאורסת נהג שיהיה גדול שאין
העור לא בגדול שאין ייעור לא מדעת
אן שלש אלה לא יעשה לה עמיד על
אשר לא יעדה נהפדה נחם לבני ייעור
קנינה חנם אין כסף חנם אן ימור בגלות
אין כסף אן ימור נעדות קנימי נעדות ששה

תדעו כי מאהר עתים עטדה שנה ויום
אחד ותביא שתי שערות ועמדתו לך
מקום אשר ינוס שמה ושור בזה אי עדי מקלט
ופי גמלה אהב עין אסנה לוי אקחמו וש
פי אמר בד ופי מרה וי סנה לוי אקחמו
פי אגלגל כאן אקח את ליה רב אי מחנה
הלויים אי עדי מקלט נפסה מן גמלה
עדי הלויים ומכה אביו ואמו מן גדה
המה גדולה וחד דאך עין מה נקאן אל
אזנה עד ענינה בזה חבורה וחד
ליאן יכרג מינהם אדם פליקתל וקנאביו
ואמו יעני אביו ואמו ומקלל אביו
ואמו לא יגב עליה קתל איאן ישותמה
בטם יקנל פעל אלה בך וענע יכוון לעין
בחסם אכחמין ונקול מוא וגיה
'חכמה פי תוסט וגונב איש ומכדובין
ומכה אביו ואמו ומקלל אביו ואמו
פנקול אן אבתל אנהם אמסדוקין

עביאן פיהרכון אי ענד וואו יהם פיגה לוי
נהם אז קד ילקונה מא פיעד בונה מא
ושתמונה מא נהם לא ישערין הנה מא
ואר יהמא פקאלת אנודה אן אנתם עלוי
פי צא יפעלונה אולאין לעצב דאן עלוי
ואר יהם עלוי סאד קהם אז הו חכסבהם
ואך אפעל. משענתו נכאיה יעני
עלוי נכא נפסה אן יכון הו יחמל נפסה
לא יחתאג אגידה וקו ורפא יפא חכדר
ואך לאגל את רדאד פלב מא בדת לעלב
תם טנתק אנת פמה מאלם יתם אברו פכר
אנתק אן פעלאגה עלא אנתלב
ואן נקם ינקם יריד בה קתלא באסקם
ואך חן מולא לעבד אכנעני ארי קתלה
אקיד צה קאן עלוי דאך אחד ההודג את
שכאל חו ההודג עבד מענע הדי זה נהרג
עליו נחם הרג בשגגה גולה וכן נקום
ינקם מפיה עמועה למדון שזן מאותת סן

בין שהרג את חבירו בבדל בין שש-פן
באש מיתתו בסוף אף אם יום און יומים מהו
יום און יומים ינם שהנח כיומים שהנח מעת
לעת יושלחנו תחת שנו עבד יעמ בשן
ועבד יועמ בארבעה ועשרים לאשו חיבדים
שהן אעבעות ידים ורגלים וראש החוטם
וכאשו חזנים וראש הגויה וראשו הדרין
שבאשה און יועמ באשו חיבדים
לא עבדים שמלון וטבלן שהדי ישנן
במקעת מלנות אבל עבד שהנח בגיוותו
אונן יועמ באשו חיבדים המפיד
שן עבדו נסימה את עינו הכי זה יועמ
לחידות בשנו ונותן לו דמי עינו נחם שן
עבדו און שן אמתו יפיל היה דבן דופא נחם
לן כחול לוי עינו נסמאה חתור לוי שני והפילה
שיחק בארון ויעמ לחידות שא על לוי
נתכון להזיק הדי נתכון לנגוע באובדי
העבד ומפלוגה יתה שנו של עבד כנחבת
וכי יגח שור את אונש דכל פי

ניסי שור שור סבע מצא ירד בלאך חר
לגופיה שור האשה ושור הזמנים ושור
האפנטרפיץ ושור המדבד ושור ההיץ ש
ושור גד שמות יחין לניור שיץ נחח הוא
מתמור שלשום היאך ימיעא השור מועד
להדוג עד שילמן בעלין את הכופר כגון ש
שהדג שלשה גנים ואחד כך הדג יטראל
אן שהדג שלשה ישל טרפה ואחד כך
הדג שלם אן שהדג וכרח ונהדן ובדו
נדביעי נתפק וגם בעלי המבמפי
השמונה למדן שהיא הייב מיונה זונבירי
שומים ואם נתן כופר הנדג נתכפר לו
אן סקול יסקלה שור ולא יאכל אדם
בשרן ירוד בלאך שיין אחר המא אן ע
עאחבה ארית עדי ורבה כאן לחמה
אדאם נחילת ארילגם פלא יבאע וינכל
תמינה וקאן אהכ זל נאמר בשור
הנשקל ולא יאכל אתבשרן נביאך יהיה
אפשר לאכלן אחד שוסקל ונהדן

על
ד

והרי הוא נבלה אלא לא בא הכתוב אלא
להודיעך שכיון שנגמר דינולסקי ילה
נאסד ונעשה כבהמה טמאה ואם קדם
ושחטו שחיטה כשדה הדי זה אסור
בהנאה ואם אכל מבשרו בזית לוקה
וכן כשיסקל לא ימכר ולא יתננו לגוים
או לכלבים לכך נאמר לא יאכל את
בשרו ופרש שלשוד הנסקל מתוך
בהנייה וכי יפתם אחריו או כי י
יכלה אש יכרי אחר החופר או המגלה מקום
שהיה מבוסה שנ כי יכדה ולא יכסנו ואם
כסהו כדאי אעפ שהתלו עמתו ונפל
לתוכו שור ומת פטור שנ ולא יכסנה אם
כסהו פטור וחד ראך כדי שתעבוק עליו
העגלה עפל שמה שור או חמור שור
לא אדם חמור ולא כלים ואינו חייב על הב
המה אלא אם היתה חדשת או שוטה או
סומה או קטנה או נפלה בלי לה טי
ופתח איש בר נאקץ ואומא אקדב הא

יכוון ישאל בה לא סתה אשבאל למסה
מנהא עמק אביר כמא חמל אאתאד מה
בוק שהיא כדי להמת עשדה טפחים
וכל קבעתין פהמא שבד ויכוון אשבד אן
פוגאפה אגסם אי יגטא בה אביר
אן וזעו את כספו וגם את המת יחזקו יליס
הם יקתסמונהמא אה אי אסתותאומאנה
ימא פאן לם יסתווא אהמנין פליאכל רב
אתור אמקתול בעק תמן תורה מן גמלה
תמן אקאתל וינעדה ולי אעבא אסתות
תמנה כלה פאן לם יפי תמן אקאתל בנעף
תמן אמקתול פלויס עלוי דבה תמאם מן
משה אי אן יכוון אתור נטאח פהני יגרם אכל
מן לא עייה משה אס במחותרת ימינא
הגב לא בא דרך חעירות אודרך גנות או
דרך קרפיפות תנו לבנן אס זרחה
עליוה שמש וכי עליו בלבד זרחה
נהלא על כל העולם זרחה לא לן מלך
אס ברוד לך הדבר בשמש שיוני לך

כימון כבסם נכבלים נאינץ אלה לראיה שבהן
החתון אסודתין אמכתובתין פי אתורה
כיותן אושיוכי ותן הנכביה פעל אהדה מא עלה
אהכרו לאן אהולה מנהמיה פי אהארס בגיד
אגדה נאב פי אהארס באגדה לקן אהכ פרשה
רהשונה נהמדה בשומר חנם ועניה בשומר
שכר ביהן דאך הן אהנלו לאולזם אסדיותה
לקן וגנב מבית האושאם ומעה הגנב ישלם
שנים וקאלהם לאימעה הגנב ונקדב דלנה
היה אהיה לה אגדה נפו אב אדמה אסל
קנה לקן ויהם גנב גנב מעמו ושלם לבעליו
פרלנה הן לה אגדה וכיופתה אוש
בתולה ימה ביזה אונס למפתה המפתה
נותן שלשה דברים ויה אונס ד המפתה
נותן בשותופגס וקנס ומוטיף עליו האונס
שהוא נותן אותה מעד יה אונס נותן מיד
והמפתה לכשיועיה יה אונס שותה בעעיו
והמפתה אם דעה להנעיה ונעיה יכא יחיה
ער הנח שותה בעעיו אפילו חגדת אונסו
אפלו מבית שוחין

9

ל

וגר לאתונה ולא תלחצנוי שלא תאמר

אמש היית ענובך עבודה זרה ודבחו מתים

בין שניך לא תלחצנוי לא תנהו בדבדים

ולא תלחצנו בממון כוגדים הייתם בארץ

מלך מעם שבך אל תאמרו בחבידך

הם כסף תלוה את עמי עמי וגוי עמי לא

קודם יעני ועשיר יעני קודם יעני עירך

ועני עיר אחרת יעני עירך קודמין ונשיא

בעמך לא תאמר בעושה מעשה עמך

ובשר בשרה טרפה יטרפה ~~לך ענייך~~

למפתחם במלאכה פאלה לא יונתה לך

חרם עליונה הכלהה איתמאם יב שהר נהן

כהנת הנתי פאי אן תולר יומבן אן תן מעע

אייב אשהר חתי תגוז עלויהה אף פענל כלב

כלהה אף ההנני היניאן נקת עחתה ארביע

וההנני מן נקת עחתה איעוף ונהנני מן נקרת

עחתה אכרין ונהנני מן נקת עחתה אשותה

וכדאן אוקיאת מדעיה מענני לך

תשא שמע שונה לך מן עניי אהול לך

ל

יכין

תבדע כבדע לם תסמעה נאלב לאתקבל
לכבד ביחילי נאלג לאתסבך ליתעריוף אחת
לכבד מטאלבותך קבל אן יחיעך זעמד נאל
לאתסמע מן אחר לזעמין אסמבך אן
קבל אן יחיעך זעמה קאן זל פויל אן לא
תעה שמע שנה אסור לדיון לשמוע דברי
אחד מבעלי דינין קורה שיבוא חבירו אן
שלה בפני חבירו אפלוגבד אחר אסור שט
שמוע בין אחיכם וכל השומע מואחר מהן
עבד תעשה שט לא תעה שמע שווא ובכל
לאן זה אזהרה למקבל לשון הרע ומספר
לשון הרע ומעור ערות שקד וגם בעל דין
מנזהר שלא ישמיע דבריו לדיונין קודם
שיבא חבירו וגם על זה נכיועא בן נחמ
מדבר שקד תרחק וקאן אל תשית ירך אן
עם דשע ייעני אן רחובן ארי עלם שמעון
ושאר מעה בדוק פלא יגתמע מעה ועל
אן רחובן ושהו בחק פעלי הרי אתפאסיר
יניד עד חמס לא תהיה אחר

רבים לדעות של אלה לנטות אחרי רבים
בדיני נפשות אם היו המחויבים יותר על
המחבים ולא תענה על רב לנטות שניה
ולמד חובה משילמד זכות תחלה בדיני
נפשות רב חסד יוד יעני אשה ודאי ישה
ידו עלי למקתול אן אהאצם מה יסתשהו
ארב או אסגיר לחתי תסתחק אשה יארה
אוי כהן מעורה אן יקול ונתן בפלים
לם קדם אולה כהשך ושית עלי בעלה
פנקול אן הלה עלי סבול אקנוע פאן קנע
מנה אב על במה יוגבה אהאכם פיא על אה
פלאמר איה נאה פירפע לה כל מה אונגבה
אשרע עליה נקן הרה ללה יקלאן אהמה
למכאן מה הו פיה מן אבטר ללה ילזם
קאתלהא אקתל פלוי אן קאת אתורה בל
תלזמה לא אהבל רחים שני בלים
שהן עושין מלאכה אחת חייב עליהם
משום שני בלים ולוקה שותים על שניהן
עין לא יחבול רחים ורכב לחייב עלה רב

ובדו

בפע עעמו ועל הדחים בפע עעמן כי
תראה חמור שניחך יה שונע שנ בתורה הו
מושרא לא מאומות העולם והאך יה יה ישר
שונע לושרא והא כתוב לא תענה את אחיך
בלבבך אמרו חכמי כגון שראהו לבדו ש
שעצל עבירה והתורה בוליה חזר הדידה
מיעוה לענאו עד שיעשה תשובה ויחזור
מדעיו ויחזיר תורה מקדמה לך מק
יה דלונס איה הנה מאיתין וסתה וסתין א
דכמע איה הו תמן אמיל לאן אלונס אחד
משבעה ומחנה במילג תחתב שמון מייט
שפגע בחבירו בדפק ובהמתו לובעת תקת
משסה בין שהיה עליה משאה הדינה
בין שהיה עליה יתר משאה הדינה מצוה
לפרוק מעליה וזו מינות עשה שנ עדוב
תשוב עמו ולא יפדוק וניחו נבהל וילך א
יקים עמו שנ הקים תקים עמו יפדוק ויטעון
אפלו כמה פעמים שנ הקים תקים ויה נטל
שכר על הטעונה
ללא תטה משפט
אביון בדיבון למדון מפיה שמונה שיה

אביון במצות קאן זל באן לפניך שנים לדין
אחד כשך נאחד לשע אל תאמר הואיל ושע
הוא וחזקת זה שאינו משנה בדבורו אנה הדין
על השע על זה נאמר לא תטה מש אבינך
בלבו אעפ שהו א אביון במצות לא תטה
דינו. ^{לן} והשביעית תשמטנה יריד בה
אדיון וכל מא ^{לן} תמין נפסה פו לעיאת. נ
ולא יראו פני דקס לא אקל מן דהמין.
לן תביא בית יש אהיק לזם האמר שבכורים
דין מא יחדות עליה פו לטריק לן אן תבלג
לקדם לא תבשל גדי בח אמן נאמר שלשה
פעמים אחר לאיסור אכלה נאחד לאיסור
הנאה נאחד לאיסור בישול נקאן אינ פרט
לחיה ולעוף ולבהמה טמאה. קן לא תהיה משכ
ועקרה בארעך לויס האולי ועדמן ולחכן קאלה
תבין עתקד ומתבל לא נישפיהא ללה. נמש
משה לבדן אל יש יעני בה לא עב הענן לדין
לענן כמן מקחם אקחש ועב הענן מקחם
קודשה קודשים נועני בקן והם לא יאשו יעני
אהלן נשבעים דקונים. והעם לא יעלו סהור

יבית
נ

נ

ושלח את נעדי בני ישראל וכו' נערים
היו כנעדים שלא טעמו טעם ביאה
והאולי לנעדים הם לבכודים יועלו עולות
על ידי כל ושל הקדיובום ייקח משה חזע
הדם נישם באגנות ימכן אין יכון בעץ אדם
אלי לפעה משה פי אגאגין נאבעץ אדית
לשה כמזלושדא אנכם אלי אטעתם כחנ
נפנסכם מחפועה ורמחכם מחקונה באגז
למחפועין ניח עיניתם בחנת נפנסכם מב
יחאה ורמחכם נמחקה כאגז אמנעווח
נידניק על העם יעני קבאלה אקום יוצמד
עו אל משה עלה אי ההדה מלמד ששם
מסד לנבהד התורה והמקדא והמשנה
והתנספותות וההגדות לוחות הימין זה
מקדא והתורה זו משנה והמיעוה סו המצות
כמשמעה אשר כתבתני אונביאים וכתובים
להדותם חסד וסן מלמד שיה רחא הקבילה
למשה בסיני מצות שעודוין להתחד על כגון
חנוכה ומגלה כבד הרחא לנה קבילה למשה
בסיני ויקחני ליה תלומה

דבר אל בני ישראל ויקחו ליתרומה
פרט לגוי מאת כל איש פרט לקטץ אשר
ידבנו לבני פרט לחרש ולשונה וזאת התר
ומה אשר תקחו מאתם פרט לתורם את
שאר בני ישראל הריא לכלאם למדכור
פי אתרומה אנדבה גו ובאזהא יו פ
יחזקא פהלאם כלאם אנדבה עהם נבסיה
ועתשות יחזקאל ונדגמן ותדעית שני נשע
ועדים ועודת אלים מאדמיא עורדות
תאשים ועני שטיום שמן למאור
בשמים לשאן המשודה ויקט חזה השמים
אבני שהם ואבני מלואים והדה ליו
באדהא יו פי יחזקאל והי הויה יאפרוש
בנפי עיליך ואכסה עדותך ואשב עלך
ואבוא בבית אתך וארחיך במים
ואשטף הימין מעריך ואסובך בשמן
ואלבישך לקמה ואנעלך תחש ואחבשך
בששי ואבסך משי ואעריך ערי ואתני

עמורים על ידיו וכביר על גבונך ואתן
עם אפך ועגילים על אזניך ונעטרך
תפארת בדאשך דהב וכסף ונחשת
ותכלת ואלגמן באזא ארבע מלכיות זהב
באזא מלכות בבל כקן לישיה דידהב
וכסף באזא מלכות מדי כקן חדוה וורדע
אזי די כסף ונהשית מלכות ימן מעור
ניכניה די נחשי תכלת ואלגמן מלכות
אדום וישמינאל לאן כולדה לבאסהם תכ
לת ואלגמן וקן תולעת שני יעני ישדאל
כקן אם יהיו חטאיכם כשנים כשולג ילבינו
ועשן אקן עעי שטויס אשרקס מא פי
למשכן ה' אשיא נהי אתי וחמלה אבני קהת
כקן ומשאתם הארון והשלחן והמנורה
והזבחות מזבחה קטרת ומזבחה עולה
היה אה באזה אה אקסאם למיניע לין
פלארון באזאה לעבאר לעשהין ושלחן
באזאה מלך בני אסראיל ואלמנורה באזא
הא

כקן

חכמי ישראל ומדבחה הקטלת באדאר
לבהנים ומדבחה העולה באדאר סאול
ישראל ועשית שנים כדובים
לכדוביך עודה מלכין לקן פי דבדי הימ
ים ולתבינתה מדבחה כדובים זהב אלו
לפלשים וקן פי יחדקל היא החיה אשר
לאותי תחת אלהי ישראל בנהל כבד ואלדע
כי כדובים המה ועשית שלחן
למאור אומר השלחן אלסו ענים עש
וקחבו עשה לחם הפנים ארכו עשרה
וקחבו חמשה נותן ארכו כנגד לחבו
ישלחן וכו' טפחיים מיכין
וטפחיים מיכין וטפחיים ליוור
באמצע כדוי שתהא הרוח מנשבת
ביניהן יאבא שאול אומר שם היו נותן
שני בדכו לבנה של לחם הפנים
שני שולחנות היו באולם

מפנים

על פתח הבית אחד של כסף ואחד של
זהב על של כסף נותנים עליו לחם הפנים
בכניסתו ועל של זהב ביעאתו שמעול
בקנה שולא מוריד ין ואחד של זהב
של זהב שעליו לחם הפנים תמיד
ארבעה כהנים נכנסים שנים בידם שני
סדרים ושנים בידם שני בזבין וארבעה
מקדימין לפניהם שנים ליטול שני סדר
ים ושנים ליטול שני בזבין הנכנסים
עומדין בצפון ופניהם לדרום והיו עומין
עומדין בדרום ופניהם לצפון אלו משי
מושבים ואלו מניחים וטפחו של זהב
לחוד טפחו של זהב שני לפני תמיד
ארבעה סניפין של זהב היו שם מפו
יעלין מלא שיהן שהיו סומכין בה
שנים מסדר זה ושנים מסדר זה
עשרים ושמונה קנים כהן עי קנה חלול
ארבעה עשר לסדר זה ואלב עשה עשר
לסדר זה לא סדר

קנים ולא נטילתן דוחה את השבת אלא
נכנס מערב שבת ושומטן ונותנן לארבע
של שוחן וכל הבילים שהיו במקדש ארבע
לארבען שלבית ועשיות קעדותן אן
דפוסין כפותיו אן בדיכין ושעותיו אלו
סנפין ומנקיותיו אלו קנים כאן יגעל בין
אג' פין שלשה קנים כי ער מעשה דחם
הפנים מביאין עשרים וארבע סאין חט
ים הדאנין למנחות ושפין אותן ובו עטין
בהן כלאשך ^{בש} היטי מנחות וטוחנין אורנין
ומנפץ מהן באחת עשרה נטה ארבעה
ועשרים עשרון סלת ועושין מהן שתיים
עשרה חלות מצות לחם הפנים
כאן יטבן פי קלב תלה סת סטוח מן
אסת אגה את לקו לחם הפנים שיהיו לו
פנים יעני גה את מן אן אסטוח וכד אן
שתי הלחם וסימן לחם הפנים וה' טול
כל דגוף עשר קבצאת ואלעך קבצאת

וּשְׁמֵהּ תִּפְאֵרֶת אֲבִיעִי וְסוּמָן שְׁתִּיהֶלֶם
זוֹרֵן טוֹלֵן קִבְעָת וְעֵרֵץ קִבְעָת נֹא
לִתְפֹאֵרֶת אֲבִיעִי וְעֵשִׂית מִנְדוֹת
זֶה בְּגוֹבֵה הַמְּנֹדָה הִיָּה שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵת טֶפַח
הַדְּגָלִים וְהַפְּרָח שֶׁלֹּשָׁה טֶפַחִים וְשְׁנֵי טֶפַחִים
יָמִים חֶלֶק וְטֶפַח שֶׁבֶן גְּבוּעַ כִּפְתֹל וּפְרָח
וְטֶפַחִים חֶלֶק וְטֶפַח כִּפְתֹל וְשְׁנֵי קִנִּים
וְנִעֲאִים מִמֶּנּוּ אֶחָד הַיָּלֵךְ וְאֶחָד הַיָּלֵךְ
וְנִמְשָׁכִין וְעוֹלִין כְּנֶגֶד גוֹבֵה הַמְּנֹדָה
וְטֶפַח חֶלֶק וְטֶפַח כִּפְתֹל וְשְׁנֵי קִנִּים יוֹעֵץ
יָמִים מִמֶּנּוּ אֶחָד הַיָּלֵךְ וְאֶחָד הַיָּלֵךְ וְנִמְשָׁ
כִין וְהוֹלֵכִין כְּנֶגֶד גוֹבֵה הַמְּנֹדָה וְטֶפַחִים
חֶלֶק נְשֹׁתֵיכֶן שֵׁם שֶׁלֹּשָׁה טֶפַחִים שְׁבֵהֶן
שֶׁלֹּשָׁה גְבוּעִים כִּפְתֹל וּפְרָח שְׁבַעַת
קִנֵּי הַמְּנֹדָה מֵעַכְבִּין זֶה אֶת זֶה וְשְׁבַעַת
נְדוֹתֶיהָ מֵעַכְבִּין זֶה אֶת זֶה בֵּין שְׁהִיתָה
שֶׁלֹּהֶב בֵּין שְׁהִיתָה שֶׁלֹּאֵל מִינֵי מִתְכוֹת
וְכָל הַנִּדּוֹת קְבוּעִים בְּקִנִּים שֶׁשָׁה
הַנִּדּוֹת הַקְּבוּעִים בְּשֵׁשֶׁת הַקִּנִּים הַיּוֹעֵץ
יָמִין מִן הַמְּנֹדָה כּוֹלֵן פְּעִיָּה לְנֶדְהָאֵמֵעֵץ
שְׁעֵל

קני המנורה וזה האמצעי פניו כנגד
קורש הקדשים והוא הנקרא נל מעדבי
הגביעים דומין לבוסות אלכסנדר ליה
שפיהן להב ושוליהן קער והפחדתו רים
במין תפוחים בלותים שהן אדוכין מעט
כביעה ששני לאשיה כרין והפדחים כמו
פדה העמודים שהן כמו קעדה ושפתה
כפולה לחוץ ועשית את נורתיה
שבעה למה שבע לילות כנגד שבעה
מדלות ולמה עשה משה מנורה אחת
של שבע הנורות ושלמה עשה עשר
מנורות של שבעים נורות לפי שיקד משה
שבעה אומות לפני ישראל החתי והאמרי
והפדדי והכנעני והחוי והיבוסים והגלגשי
ושלמה היה שולט על האומות ועובדין
אותו כל ימי חייו אלא באזקאל
למשה עזגמיע אמצענו עאת ככל אשר
אני מצאה אתך פלם אחת אגן יקול לה
באה ועשה בתבניתם פנקול לאן ענעה
למנורה ועפת לאעאגה פקאל אנא נעגז

עין עבול מותכיה פה היא ודל עלי לטפא מן
נאל דיקיך באן תם אוראה דבנא למשה
ועדפה אעמגה ואת המשכן תעשה
היה המשכן דומה לעולם ולגופו של אדם
במשכן היו הקרשים קבועים בתוך האר
נים ובגוף העלעות קבועים בתוך האר
העלעות החליות ובעולם והרים קבועים
בארץ היה במשכן הקרשים מעופים זה
ובגוף העלעות מלובשות בשר ובעולם
ההרים מלובשים עפר במשכן הבליחים
בתוך הקרשים מעמידים אותן ובגוף איב
רים וגידים מעמידים נמתחין את האדם
בעולם השמים מכסים את הארץ וה
עדרים ונקראו יריעות במשכן אש
ורוח ומים ועני אש במזבח ומים בכיור
ורוח שכינה שהיא בן ובגוף ראשו של א
אש ולבו רוח ובטנו מים ובעולם תולדות
השמים אש תולדות העדרים קוח תולדות
הארץ מים אש למעלה ומים למטה רוח
מכריע בנתיים במשכן ארון ובן
אגא תורה שיש בה שש מאות ושלוש

עשירה מצות ובגוף מאתים נשמנה
וארבעים איברים כנגד מצות עשה
ושלש מאות ושישים חמשה גידים
כנגד מצות לא תעשה בעולם שלש
מאות ושישים וחמשה ימות החמה
במשכן הכרובים פורשים כנפ
יהם על הארון ובגוף הריאה כנפיה
פרוסת על הלב בית הבין ובית
החכמה ובעולם יופות טסין על הארץ
במשכן מגדלה ושבע נדונתה
בגוף בראשו שבעה שעדים שור
מאירין לו שתי עינים שותי אזנים שתי
אפים ופה והוא כנגד החכמה ובעולם
שבעה כוכבים שהן מנהיגין לעולם
הן חמה ולבנה מאדים כוכב חמה
צדק נוגה שבתאי במשכן לחם
הפנים נתון על השלחן ובגוף הבטן
לא ימוש מאנו המזון ובעולם הארץ
נתנת מדון לכל הבליות במשכן היו
עליון

היו עליון יריעות עדים מעשה מיני צולות
ובגוף עורן של אדם מזויץ בכל מיני צורות
במינה בשני גבינים בזקנו בחטמנו בשני
פתותיו ובלשוננו ובעולם השמים מזוינת
בכל מיני ענדות חמה ולבנה וכוכבים
חמה ביום ולבנה וכוכבים בלילה
במשכן הפרוכת מברדת בין הקודש
לקודש הקדשים ובגוף סרעפת הגוף
מברדת בין הלב וצטן ובעולם הקדוש
שהוא מברדיל בין העליונים לתחתונים
במשכן היו בוארבעה כסוים יריעות
תכלת ויריעות עדים עורות אלים מאדמים
ועורות תחשים ובגוף ארבעה מינים מתנהג
בהם בדבור ברוח בשמיעה בקאה ובעולם
ארבע פנות מזרח ומערב צפון ודרום
במשכן היו בו ששה דברים ארוך שלחן א
מנודה ומדבה הזהב וכיור ומדבה העולה
ובגוף כסל סרעפת טחול מסוס קרב ובטן
ובעולם מעלה ומטה וארבע פנות

במשכן היה הקול יועא מבין שני סנפ
הכרובים ובגוף הקול יועא מבין שני
כנפי הריאה ובעולם הקול יועא בעבים
תבדקים ובלעמים ועשית פרזות
דבן שמעון בן גמליאל אומר פרזות עביו
טפה ועל שבעים ושנים ילדים נאלגת על
כל נימה ונימה עשרים וארבעה חוטים
ארבה ארבעים אמה ורחבה עשרים
אמה ושמונים ושתי ליבוא נעשית ושתי
עושים בכל שנה ושלוש מאות כהנים
מטבילים אותה כל מקום שנאמר
בתורה מעשה דוקס הוא שותהיה העונות
הנעשות בארץ נדאין מעד אחר בפני
הארץ בלבד ומעשה חושבה הוא שות
היה העונות נדאת משני צדדין פנים
נאחור מרות המדבח מכונות הלבה
נענדתו ודועה איש מאיש נמדבח שבנו
בני הגולה כגון מדבח שעתיד להבנות

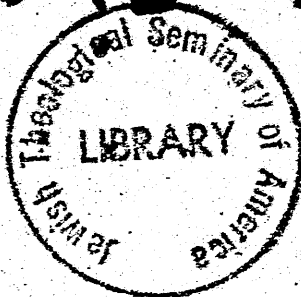
עשוהו ואין להוסיף על מדתו ולא לגדוע
 ממנה ושלשה נביאים עלו עמה מן הר
 הגולה אחד העיד להם על מקום המזבח
 ואחד העיד להם על מדותיו ואחד העיד
 להם שמקלובין על המזבח הזה כל
 הקרבנות אעפ שאין שאין שם בית
 חמשים בחמשים תמסח דפעה ואחיה
 באחבל אלו עולה כמסין כמאקאן אקד
 מא אין מודדין אלא בחבל שלחמשים
 אמה לא פחות ולא יותר האניחעל
 המשכן חמשה אלפי גלמירי ורבותי
 אקד החעל מאה באמה וכוונח חמשים
 בחמשים חמשים פעמים אמה היא
 חמשה אלפי גלמירי
 שכן דית זך כתיב שלשה זתים הם ובהם
 שלשה שלשה שומנים דית הדא שוון לנג
 מגלגלו בדאשה דית וכותש ונותן לתון
 הסל ל יהודה אגמל סביבות הסל יזה

הראשון טען בקורה ל יהודה אומבאבני
זה שני הדך וטחן וטען זה שלישי הר
ראשון למורה והשאר למנחות הדית
השני מגדגון בראש הגג וכותש ונורק
לתוך הסל ל יהודה אומבאבנות הסל זה
הראשון טען בקורה ל יהודה אומבאבנים
זה שיני הדך וטחן וטען זה שלישי הר
ראשון למורה והשאר למנחות הדית
השלישי עוטנו בבית הבד עד שילקה
ומעלהו ומגבון בראש הגג וכותש ונורק
לתוך הסל ל יהודה אומבאבנות הסל זה
הראשון טען בקורה ל יהודה אומבאבני
זה שני הדך וטחן וטען זה שלישי הר
הראשון למורה והשאר למנחות
שירוש מגדגון בראש הדית לוקטאחד
אחד מן הדיתים שלש זמנים ובכל לקיטה
לקיטה מן השלש הלקיטות שלשה מיני
שמינים לפי שאין מתבשר כולו כאחד
הראשון שבראשון אין למעלה

למנוה השני שבדאשון והראשון שבשני ט
שנים השלשי שבדאשון והשני שבשני
והראשון שבשלושי שנים השלושי שבשני
והשני שבשלושי שנים השלושי שבשני
לושי אין למטה ממנו ועשית בגד
קודש לאהרן אהרן לכבוד ולתפארת
הוא לתענוים אבית פעליו קודש תענוים
אבית עצמן כדאמה ואפדן אבהנים ואל
לויים וקער לאבנים אגל זו נאחסנה
ואגמלה בגדי קודש לכבוד ולתפארת
ואין לא יתעלה פי עבודה בעל מוס לאן
אגמלה לא יענים אשכך ענדהם בען
ותה אהקיקיה אבכמא אעניאיה
תסן תיאבה ואמקעור ענמה תקע להוא
אבית ולכדאמה ענה אכל וכו' אן איעיה
אהדאס ואחפאץ ארי יחפצון אמקד ש
ואנבאת ארי וגעלהא לויס אן מקאגל צוף
באן שריעה תענוים לאבית ואגל
ותכביר וכו' אן כאן יחדס אמקדש פי
אמדבר ופי וקת שלמה ותסמייתה

בגדי קודש לאן שקודש ג' צנוף מאסמות
אתורה קודש מתל בלי המשכך ומאסמות
אמה קודש מתל אלף נאף אספר ומי
סמאה איחיד קודש מתל מן יקודס ביד
כחן כי יקדיש איש ביתו אי סמתי
תורה קודש לא יגוז לאטמא ימסה לא קבל
לרחיעה נלח בער לקחיעה לא אן יעריב
עמשון נאלי סמתי אמה קודש לא יגוז
לאטמא אן ימסה קבל לרחיעה ויגזלה
אעד לרחיעה נאלי סמתי אפראד קודש
יגוז לאטמא ימסה קבל לרחיעה ובעד
לרחיעה וזגה הבגדים אשר יעש
חשן ואפוד וכמא אן וזה אתענינים לא
אדון אן לא יפסד לה שכל ולבאכדאג
אבדים מנהעב עות כדאך לא יפסד
שכל אפוד נאשן ולבנתחיה אהו
המא ען אכל נאן תחכס צנאעה אבג
דים כלהא פוינסג דון תפעיל ותקטיע
חתי לא תפסד עורה לנסג האופר
לחבו כלוחב גבו של אדם מכתף לפתף

ואפוד ומעיל ועיץ למה נסמכה
פרשת בגדי כהונה לפדשות קודבנות
לומר לך מה קודבנות מכפריץ אהבגדי
כהונה מכפריץ בתנת מכפדת על שפוי
נות דמים דכתיב ויטבלו אתה כנתנת
בדם מכנסים מכפריץ על גלוי עדיות
דכתיב ועשה להם מכנסיו בר לכסור
בשר עדוה מינפת מלפדת על גסות
הקוח ברבי חנינה דאמר ל חנינה אמר
הקבה יבוא דבר שבגבנה ויכפר על
מיעשה גבוה אבנטי מכפר על הדנה
לב אהיכלא דאיתיה דכתיב והיה על לב
הקדש חשך מכפר על הדינין דכ ועשית
שן משפטי אפר מכפר על עב אל דכ
אין אופר ותפסים מעיל מכפר על
שון הדע אמ הקבה יבוא דבר שבקול
יכפר על מעשה קולי עיץ מכפר על
עדי פנים כתיב הבא והיה על מעד
הקדש וכתוב התם ומיעח אשה זונה היה

לך ולקחת את שמן המשחה שמן
המשחה גמע פאודתיון תטויב מאידה
ותמיידה בה נאענקאד תעעלים לך לשי אהמ
יסוח ותקדיסה עליו גידה מן נועה שכל
אנסאן באן לך אנתוב או אנייה לכל
כאגע אי יקאת המקדש לוי יהנסב
ליראת אלהים ונסך רבועיותהוין
יין אגוד מאענד אשהוה לוי מעדנהא
אבבר הן ללחם ואגוד מאענד אקוה
אהינואנייה לוי מעדנהא אקלב הן
אנמר נכר לך אקוה לוי מעדנהא
אדמאג והוי אנסאנייה תסתלך בה
אלהין עליו אלא את פלך תקבד
כל קוה בשאחב איהא פכאן אקרב
לחמא נכמרא נסמאע אעני אשיר
שבעתי בתוך בני ישראל אקאסנו
שכינה פוי למשבך פוי למבבר אה
יעין סנה ניו סנה פוי אגל ומקאמו
פיקדס שילן שםט סנה ומקאמה פ

בית ראשון ת"י סנה נמקאמה פי בית
שני תנ"ך סנה עקטיב עליו אהרן
קטרת אמואעע אמקסה ירבח פיה
אבהאים אבותיה פי כל יום ויקטע פיה
אלחמין וחדק וגסל פיה אבטון פלי
שך אנה לותך עליו הו"א אלא פקט לב
אנת לאיחה לאיחה מואעע אלחמין
פל"ך אמק פיה בהקטרת הקטרת
מרתין פי כל יום לתטיב לאיחה
ולאיחה תיאב כל מן יכדם פיה

ש"כ"י תשי"א

מחצית השקל בזמן שהיה המטבע שלזמן
לכונות היה כל אחד נותן במחצית
השקל שלם סלע בזמן שהיה המטבע
סלעים היה כל איש נותן במחצית השקל
של מחצית הסלע שהוא שני דינרין וזמן
שהיה המטבע חצי הסלע היה כל אחד
נותן נותן במחצית השקל אותן חציה
הסלע ומעולם לא שקלו שקל במחצית
השקל פחות מחצי השקל שלתורה

א זה יתנו יאפרק בין קולה ונתנו אויש
כופר נפשו ובין קולה זה יתנו פנקול ונתנו
ונתנו עין ריעה מנהם הו פרץ ואק עעו
גמיעי שרש אפלו הכהנים והלויים יגב עליהם
אז יכדגו טועה מחצית השקל ואמא
זה יתנו פהו עליו חש אגבכ יעני אנהם
יגבדון עליו ודן מחצית השקל והם
ושרש בלעה ואמא כהנים ולויים פלא
יגבדון ולוי אן נעת אמשנה אין ממ
שבני את הכהנים בשלש קופות
שלשלוש שלש סאין תורמין אור
הלשכה וכתוב עליהן אלף בית גימל
ואין התורם נכנס לא בפלגד החופות
ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפלה
ולא בקמיע שמא יעני ויאמרו מעון
הלשכה העני אן שמא יעשיק ויאמרו
מתדומת הלשכה העשירי אלא שאדם
עדיך לעאת ידי הבלות כדרך שהיה
עדיך לעאת ידי המיקום שנ והייתם

נְקוּיִם מִפֶּי וּמִוֹעַדֵי וְאֹמֵר וּמַעֲאֲחֵץ
וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם
תְּרוֹמַת הַלְשָׁכָה מִהַ יַעֲשֶׂה בִּהּ לְוַסְחִין
מִמֶּנָּה תִמְיֹדִין שֶׁלְכָל יוֹם וְהַמוֹסְפִין אֵל
כָּל קְרִבְנוֹת הָעֵבֶר וְנִסְכֵיהֶם וְהַמֶּלֶח
שֶׁמֹּלֶחֶץ בּוֹ כָּל הַקְּרִבְנוֹת וְכֵן הָעֵינִים
אִם לֹא הִבִּיאוּ עֵינִים וְלֹא מִעֲאֹן אֱלֹהִים
בְּדָמִים וְהַקְּטָדָת וְשֶׁכֶר עֹשֶׂה וְלֶחֶם
הַפֶּנִים וְשֶׁכֶר עֹשֶׂה לֶחֶם הַפֶּנִים וְהַעֲמֵר
וְשֹׁתֵי הַלֶּחֶם וּפְקָדָה אֲדָמָה וְשֶׁעִיד הַמֵּשֶׁ
תֵּלַח וְלֶשׁוֹן שֶׁלִּזְהָדִית שֶׁקֹּשֶׁרִיךְ בֵּין
קְרִנִין כָּל אֱלֹהֵי אֵין מִתְּרוֹמַת הַלְשָׁכָה
וְבַגְדֵי כְהֵנָה וְבַגְדֵי כֹהֵן גָּדֹל וְבַגְדֵי כֹהֵן
הַכֹּהֲנִים שֶׁעֲנֹבֵדִין בָּהֶן בְּמִסְקָה שֶׁנִּסְכֵי
זְבַחֵי גֹד שֶׁמֶת וְכֵן שֶׁמֶת וְלֹא מִנֵּי אֵין
אֶחָד תְּחַתֵּן מִקְרִיבִין אֶתְהַחְבֹּתִין מִתְּ
לְוֹמַת הַלְשָׁכָה אֶקְלָבוֹן הַוֹתֵשִׁי
שֶׁעֲדָף וְלֹאךְ אֵנָה וְלִזְכֹּם כָּל אֲנִסֵּי
מִחֵצוֹת הַשָּׁקֶל מִשֶּׁבֶק פִּסֵּן אֶשְׁתַּכֵּם

212

אתנין וגאבא סלע מטבוע ענה מא לזמה
ימא סדס מתקא פעה פיהק דאר לעלב
פוי טבע לשקל לתאני פסאן יונכחח
יסכה ויוכל אסלע מנה מא בחאה נכאן
לשך יגדי מגדא לבח לעיורפי ויך לבח
ללקוד שפיך מנה לבחה פי שרא אסלע
ארי אכר מנה מא סלע בחאה נכאן יגבאן
טיגיבו לה שני מחיניות מטבועה פאן גאב
סנאחר סלע ואסתדר מנה שקל אכר שתי
אמעין נאחר לבחה פי שרא אסלע מנה
אנאכר לבחה פי ביע לשקל מנה
נחענו אהרן נבנו יעפה לשך אן יגעל אטה
יורה אימנא עלוי כגלה אימנא ויורה איסרה
עלוי כגלה איסרי קוטלק אמא מן אביור
עליה מא ויחר כגלה בורה פיחא אגסלוהו
מנחני גיר גס עלח אארץ לאן לא גלוס פי
אמקדש כקן לעמור לפע ינו נליא יגוז א
יגסל פי נפס אביור לקן ממנו ולא בתוכו
ולא יך פי אביור מן אמא אקל מא יקום
מן

בארבעה כהנים לקו נחזעו אהרן ואלעזר
ובניו מינו את ידיהם וכאן אהרן ואלעזר
ואיתמר ופנחס ואתה קהל בסמים
מצות עשה לעשות שמן המשחה יהיה מוכן
לדברים שעדיכין משיחה בו שנעשית
אותו שמן משחת קדש וככה עשהו משה
רבינו במדבר לקח מן המול והקנמן והקדח
מכל אחד משלשתן חמש מאות שקל בשקל
הקדש ומקנה הבושים חמשים ומאתים וזה
שן בתורה וקנמן בשם מחציתו חמשים
ומאתים ששקלין אותו בשני פעמים חמשים
ומאתים בכל פעם ושחק כל אחד ואחד
לבדו וערב הכל ושרה אותו במים זכרים ומת
וקים עד שיוצא כל כוחן במים ונתן על המים
שמן דית היץ והוא שנים עשר לוג כל לוג
רבעינת ובשל הכל על האש עד שאבדו המים
ונשאר השמן והניחו בכלי לדורות יעח וזק
ואטיאב אי לשמן המשחה אלף וצמס מאה
אתקא בשקל הקודש וכל מותקא צמס קפא
אתקא בשקל ינקן צמס קפלה יעח

אמאיה אמתקא לך מאיה קפלה ותמאנן קלי
קפלה אלי יעה לך לך ארטא יעה אאלך
אנאכסס אמאיה אמתקא סתיך דטל ואלין
לוב לוג ואלוג דטל לא סדס יעה אדהן עשנה

הי

ארתא
המנד הוא הדם העדוק בחיה
לבהדון הירוע לכל שמתב שמין בואדם
בכל מקום והקפמן הוא העץ הבא מאייהדון
שדיחו טוב ומתגמדין בו בע האדם והקדה
היא הקושטי וקנה בנשם הן הקנים הדקים
כתבן האדומים הבאים מאייהדון וליחן טוב
הן ממיני בשמים שנותנין אותן הדופאים
בעדרי העושה שמן המשחה כמעשה
הזה וכמשקל הזה ולא הנסוף ולא גרע
במידוי הייב כדת נשוגג מביא חטאת
קבועה שנאשר ידקח כמלה והוא שיעשה
אותו להמשח בו אבל אם עשהו להתלמד
או ליתנו לאחלים פטוג כי עדימוש
וחיץ את הכהן צק את השמן על ראשו וסן
ממנו על גבי עיניו כמין כף יוני אכזה ש
אמאיה ויעק משמן המשחה על ראש

אֶהְרֹץ וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ לְקַדְשׁוֹ וּמִלְהֵי בֵית דִּוִּיד
מִנְשַׁחֵיז אֹתוֹן כַּמִּין נִצְבַּע עַל מַאֲשׁוֹן גִּלְיָד
וַיִּמְשַׁח בַּמִּקְוֹמוֹת אַחֲגָרוֹת גִּלְיָד וּבִהַבְּשָׁמַן
אִין מִנְשַׁחֵיז אֶתְהַמֶּלֶךְ אֶלֶּא עַל גִּבּוֹ
מַעִין וְאִין מִנְשַׁחֵיז מִלְּךָ בֶן מֶלֶךְ שֶׁהַמֶּלֶךְ
יָנוּת וְרִנְשָׁה לְמֶלֶךְ לְעוֹלָם שֶׁנֶּהוּ אֲנֹפְסוֹ
בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל וְהָאֵם הַיְתֵה שֵׁם מַחְלוּקָת
מִנְשַׁחֵיז כְּדִילְסֶלֶק הַמַּחְלוּקָת
אֶלְ שִׁיחָה אֶלְי וַיִּמְסַח אֶהֱל מִן עֵד וְאֶלֶּם
בְּאֶרֶץ אֶמְטִי יִבְּ לִים כִּוּן אֶבְאֶרְבֵּעַ
אֶעֱבֹת פֶּקֶט מִסַּחָה לְכָל יִשְׂרָאֵל
פִּי אֶנְיִוָה כָּל הַנֶּגַע בְּהֵם יִקְרַשׁ לִים
יַעֲנִי אֶמַּס לְהַאֲמִין אֶנְאֵס וְאֶתִּיאֵב וְלִכֵּן
יַעֲנִי אֶטַעֲאֵם וְשֶׁמַּאֲבֹה פִּמַּאֲבָאֵן מִן
אֶמַּחְדֶּק אֶת פִּלְיֹחֶדֶק עַלְי אֶמַּזְבַּח וְמִם
טֶאֶן מִן אֶמַּאֲכֹלָאֵת פִּלְיֹאֲכֵלָה אֶכְהֵן
יִקְוֹ אֶשְׁרֵיֹתֵן מִמֶּנּוּ עַל זֵד יַעֲנִי מִן לִים
הֵנָּה מִן אֶלְהֶבֶן וְלֹא מִן אֶל דִּוִּיד
וַיִּאֲמַר יְיָ אֱלֹהֵי מִשְׁכָּנֶיךָ סְמִיךְ

הקטרת נעשית בכל שנה ושנה ונעשייתה
מצות עשה שז' ואתה קח לך בשמים
ונתפרשו בתורה ארבעה מסמניה והן
נטף ושחלות וחלבנה ולבונה ושאל סמניה
הלכה למשה מסיני ואחד עשר סמנין עץ
נאמרו לו למשה והן שעשויין אותן במשך
מכוון ומוסיפין עמהן בלא משקל מלח
סדומית וכפת היורה ועשב אחד שמעלה
עשן ולא היו יודעין אותו אלא אנשים
ידועים והוא היה הלכה בידם איש מפי
איש נטף האמור בתורה הנה עצי
הקטף שיועצא מהן הערבינה שחלת היא
הצפורן שנותנין אותו בני אדם בגמראות
והחלבנה כמו לבש שחור ותיחן קשה
והוא שרף אילנות בערי יון וזה שמות
הסמנין בלשון ערבית עוד בלסאן ואצ
פאר טיב ומאיעה ולבאן ומסך וקציע
וסנבל טאליין וזעפלאן וקציע וקש
סליבה

סליכה וענבד
העושה קטרת מאחך
עשר סמנין אלו לפי משקלות אלו כו
להדיח בה גאעפ של אהדיח בה חייב כדת
על עשייתה אם עשה במדידי נבטוג מביא
חטאת קבועה אעפ שלא עשה המשקל
כולו שאהדיח או שישו הוהיל ועשה לפי
משקלות אן חייב שנבמתכנתה לאתעשו
לכס יאיש אשר יעשה כמותה להדיח בה
ונכדת מעמיו נקסאיש יעשה כמות
להדיח בה למא קסלהדיח בה מנע אן
ישתם לאיחה הדי שבכוכ וקסא פי מוא
ינע מכעוניה והי אהיכל ואלולס גבין
ואנלם נאמזבח מא כאן נק שבכוכ פיהדיח
אמואצע פלא יגוד אן ישותם נמא ענהר אי
אעדכות וסאיר אמתכן נאשיתם אנסאן
פלא אתם עליה קס ניתפקוהעם
את נדמיהזהב אשר באזניהם לים יגוד
אן יכון פי אריאן אכג נאנמא קולה באזני
הם

ראגע עלי נשיותם בניהם ובנותהם וקו חג
לעמיה יעני אן לאלה ויבוח פיאולאין
לסוים פיגד לאן לפניה חג ולפניה זבח
פי לעבדאע מענהמא נאחד וקו אהל
פנסו נדמיה זהב געל וישך אסתכשאפא
לסוקם ליבאן אעסא מן אעסא
נישליך מידן חסדיוס יוד נמשהול בין אה
אך עדה ישך אדתפאע לכתאבה מענה
נקיל אנהא תקלת עליו יד יה בעד אדתפא
אנוך מענה פלמא בהא ערוכה אול לם
ויק יחמלהא נישך אן אנוך אן פיהא
כאן מכפפא לתקלהא במא הנא מעלום
אן אנהא תי אחרון תכפף ודנה
פאלא טפס תקל נא יעא אן אנפס פי
חינאן תכפף ודנה נאלי מאת תקל
כלאך אנוך כאן יקפף אלוחות פלמא
אדתפאע מענהא תקלת ויאמר מש
אל אהל כן מה עשה לך העם הזה ויג

על אהרן כמאלם יבטש בשמים נע
נע אעא נדול מעשה פלו כאן בטש בהם
קבל נדול מעשה לם יבתסרא אלוחין
נהלחות מעשה אלהים המה יורד אן וגודתם
טביעי לא ענאעי לאן כל אמור טביעיה
נתסמי מעשה שיהמה לאן מעשה יהוה
למא לכה אמור טביעיה כלהאמן
שד ודיואן וכיאח נאמטאד ונחנה
למא רבנ מעשיך שי אן יקומנו לע
עליו אן אקום עמלו פול לאן אקת
מעמיני פתורה נקו בדעה בהין נאן
אעדם גלבן במסה אנאע אתגליבן
יסועמלונה עבאר לאיננאם קל קננה
משדוקיותא קתקוס סבבה פסתוקין
זנד עדיך מעליך ינדעו אתפליין נקולה
נדחם מן המחנה לאן אבעד מקד את
לפי זכאע קדבד שי אל מעשה פעם אל
פניס יעני מעלה בחעלה דון נאסטת
חמי קיל לכה נתראה פעם ובין פיל

מִי־עֵשֶׂה אֶת־כָּל־דְּבָרֵי־אֱלֹהִים שׁוֹמְעִים
וְתַמּוּנָה אֵינְכֶם דּוֹאִים זִדְתִּי קוֹלִי וְלֹא עָזַרְתִּי
פָּנִים בַּפָּנִים כִּי־פָנִים בַּפָּנִים דַּבַּר יְיָ עִמָּכֶם
טָלֵךְ קוֹל וְדַבַּר יְיָ אֵל מַעֲשֵׂה פָנִים אֵל פָּנִים
כִּי־נָאִה עֵינֶיךָ פִּי־צוּרָה אֲכַטְאֵךְ וְיִשְׁמַע אֶת־הַקוֹל
אֶת־הַקוֹל מִדַּבַּר פֶּקֶד תִּבְיִיז לֵךְ אֶת־סִמְאֵעַ
אֶת־הַקוֹל דוֹן וְאִסְטָה מִלֵּאךְ יִכְנַע עֵינֶיךָ פָּנִים
בַּפָּנִים וְמַשְׁדָּתוֹ יִהְיֶה שֶׁעַבְדְּךָ נִזְנַע נֶעֱלֶה
כִּי־אֵין לֵךְ מִן אֶסְנִין סַבְעֵי וְכִמְסִין סֵנֶה לֵאמֹר
נִגְדַל מַעֲשֵׂה דַבְּיִנּוֹ פִּי־הוּא אֲנִי־אֶת־אֲבִין אֶחָד
וְנִמְאֵנִין סֵנֶה וְגַמְלָה עִמָּדָה מֵאִיהָ וְעֵשֶׂה לְךָ
וְעֵשֶׂה יִהְיֶה שֶׁעַבְדְּךָ יוֹ סֵנֶה וְעִמָּדָה יִהְיֶה שֶׁעַבְדְּךָ
מֵאִיהָ וְעֵשֶׂה פֶקֶד בִּאֶת־אֶת־יִהְיֶה שֶׁעַבְדְּךָ יִנְיֹ
אֲבִין סַבְעֵי וְכִמְסִין סֵנֶה אֶת־לֵךְ וְסִמְאֵעַ
נֶעֱלֶה קוֹל וְיִשְׁמַע אֶת־דַּבְּרֵךְ וְיִשְׁמַע
כִּי־לֵךְ עֵלֶיךָ בִּנְיָה־תֵּעַ יִשְׁלַם בְּאִנְיָאֵפֶל
לֵאמֹר אֵל עֵלֶם אֶת־דַּבְּרֵיךָ עֵלֶם וְקוֹל
לֵמַעַן אֲמַעֲתִיחֵן בְּשׁוֹנֵךְ דְּלִילֵךְ אֶת־מִן
אֲמַעֲתִיחֵן עֵלֶם אֶת־הַקוֹל יִמְצֵא

חז בעיניך - הראיני נא את כבודך: מה
הוא זה שביקש משה לבין להשיג כשא
נא הראיני נא את כבודך בקש ליד עני
אמיתת המצאן שלהקבץ על שיהיה ידוע
בלבו כמו יריעת אחד מן האנשים שלא
פנו ונדקקה עוררתו בקרבן שנמצאות
האיש נפרד בדעתו משא האנשים כן
בקש משה לבין להיות מיני את הקבץ
נפרדת בקרבן משאר מעטת הנמצאים
עד שירע אמיתת המצאן כמה שהיה
נהודיעו הקבץ שאין כח בקעתה אדם החי
שהוא מחובב מגוף ונפש להשיג אמיתת
דבר זה על בריו ונהודיענו בזה מה שלא ידע
אדם לפניו ולא ידע לאחוריו עדשה שיגל
מאמתת המצאן דבר שנפרד הקבץ ב
שתו משאר הנמצאין כמו שיפרד אחד
מן האנשים שראה אחוריו והשיג כל גופו
ומלבון שון בדעתו משאר האנשים ועל זה
כמד הבתוב ואמר וראית את אחורי ופני

לא יראני וקו נראות את אחרי אי תדבר
מאתבעני ותשבה בי ולזם ען אדאדני
אי מכלוק אתה כלה אי פסל לה שני לוחות
אבנים כלא שונים נכתבתי על הלוחות
עשדה דברים נבראו ביך השמשות פי
הארץ פי הבאר פי האתון והקשר
נהמן והמטה והשמיך והכתב והמכתב
והלוחות ויש אומרים אף המדיקין וקו
בנדתן שלמשה ואילו של אברהם ויש
אומרים אף יצבת בעבת עשניה
כתבתי אתורה למכתובה בין ידה תעלי
עלי מאקל ולא נעלם ביך והו קו ואתע
לך את לוחות האבן והתורה והמענה אשר
כתבתי לך נדתם ומכתבה הנלכת את
לוי עלי ללוחות כמאקל והמכתב מב
תב אהים הוא וקול אן מסאחה ללוחין
טולה מא שדה קבצאת ועד ענה מא תלת
קבצאת ותכאנתה מא קבעה
ויעבר יני על פניו תקרידה ויעבר קול

ועל פניו חקרא יוקם שן לחק זל ויעבד נש
על פניו אל ל יחנן אלמלא מקרא כות
אי אפשיך לאומרון מלמד שנת עטרה הק
נה פסליו חצבוק והלאה למשה בסיני
נאמר לו כל דמך שישך אונטאין לפני
עשה בסדר הזה נאני מוחל להן
נשיא עוז ועובד על פשיע אסנושא
עוז למה עובד על פשיע אלא הוא נשא
עוז לעבדי על פשיעהנה אנכי כדת
ברית אעני בשבית אנל איי כסא א
ענה סקופי קק עוד פניו לאשיך
בכוכאדמ תביא בית עין אהין לאמה
דרך אבכנדום איאן יעל אלקדש
לא תבשל גר נבקה לב אמו יאקיל שלשה
פעמים אחד לאוסוד אפילה ואחר
לאוסוד הנייה ואחד לאוסוד בושול
וקיל אינ פדט לחייה ולעוף ולבהמה
טמאה וקיל יקדה וקיל יקדה
אני

גמעהם לשריעה שבת וקנא לה
הדברים עוד אלה סתה ונדלאתיך הד
בדים לאסקלמן גיעני אבות המלאכה
ואלוהן החרישה והזריעה והקציר
והעמור והדושה והזרייה והבדילה
והטחינה וההקדה והלישה והאפיה
והגדידה והלבון והנפוץ והעביעה
והנויה ועשיות הנירין והנסכר
המסכה והאליגה והביעה והק
שירה וההתדה והתפירה והקליעה
והבנין והסתירה וההכירה בפטיש
והעירה והשחיתה וההפשיטה
והעבדה ומחיקת העור והתובו
והכתובה והמחיקה והשיטוט
וההבעדה והכבו וההולע אה
מלשות לכל שנותן שבת שבתון
תפסיד שבת עטלה לאן ינס שבת
יסמא שביעי איאן אמר וטבאני

בתעטיל לאעמאל פיה וסמי שבת ומעני
תכדארה שבת שבתון יומי בשבת לאחזיק
לעניני עולמי ושלמה ושבתון יקעד חלד לחכמת
אוי שרחהא אנקל מתל אפסוב נאסבאחה
נאזפן נאזקץ נמאי שבה דאך נקו ששת
ימים תעשה מלאכה ביום השבויעו יהיה
לכם קדשי לעלה פיתאכוד שקיעה לסבת
וכונה בסקולה לעלותאן מכתלפאן אחדהמי
חבית קאעדה אחת לעלם ותשהר פי אגוד
אליא עטל אנאס כלהם פיוס ואחד וילך קו
פי עשרת הדברות לאנלי קאכי ששתומים
עשה עאתה שמים נאתהארץ ואללה אג
זוננא עבדים במיערים כקו פי משנה תונה
כי עבר היית במיערים על כן צוד שי אהן
לעשות את יום העבות אוי לם נבוק נבדלם
באבותי אנא ומתי שינא נלאנסתטיע לע
טלה פשרענא באעטלה נאזאחה לנגמע
לאמדין אענקאד דאי עדיה ונהו חוד
לעלם אדא

עלי וגור אלאה ותדבק אפני אללה עליני
פי אכלאגניס מתחת סבלות מעדים
לא תבעדו אשי אין עונשין בשבת אפעפ
שה עונש מענות עשה אינה דוחה שבת
כיעד הרי שנתחייב בבית דיין מלקות
או מיתה אין מלקיז אותו ואין ממיתין אותו
בשבת שנ לא תבעדו אש בכל מושביתכם
ביום השבת זו אזהרה לבית דיין שלא ישדפו
בשבת מי שנתחייב שדפה והוא הדין לנצי
לשאד עונשין בגדיה שדד בגדים
שגנדרין אותן מבדיותן ומשיידין מוה
כלום כלומד מעט שאינו אדוג והיו מחטטין
במחטי בחכמה בתבונה ובדעת
אפרק ביק חכמה ובינה ודעת חכמה הורה
מאיתעלמה לאנסאן מן אסתארה יאמא
בינה פהו מא יסתנכטה למתעלם מן מא
תעלמה וואמא דעת פהי אעלה אתי להא
יפעל דאך אשי אי מפעול כאן פקן פ
מנא מע שותא

פיט
גדי
אחתי

למען תדע למען תדענו וביאקדעת הוי"ה
אנה לא יפעל שיוא חתי יערה עלתה מולא
אקול לבוז פישלב פיה נאסכדגה לוקדס
פיהא נאסוואר נאכלכל לוחלי בהמא
ויכלא העם מהביא ההוצאה מרשות לשון
מלאכה מאבדת מלאכות היא נאעפ שרב
זה עם כל גופי תורה מפי משה מסיונ נאמ
לו הדי הוא אומל בתורה איש נאשה אל
ועשן עוד מלאכה לתנומת הקודש ויכלא
העם מהביא הא למדתה שההבאה מלאכה
קורא אותה וכן כמדון מפי השמועה שהמעני
בפשות הדבים מתחלת ארבע לסוף ארבע
הדי הוא כמזעיא מדשות לרשות נחייב
יעש שני כדמים אעתקאה וגור למלאכה
תאבע לאעתקאר וגור אלאהי נבדלן תע
אנבוה נאשידיעה פלובאדה אעתקאר הדי
אקאערה אמר תע אן ישמל עלי לארון על
מורה שני מלאכים ליתבת וגור למלאכה
פי אעתקאר אגמהור ולו כאנת עורה כרוב

נאחז

לא עין אנה צורה אלא מעבוד כמי כאן ופעל
עבודי עזי פלמא עמל שני כדנבים מע שאל
יערוח עראלה ינו עי אחר יעה תבאת אלא
בוגור למלא יטה נאנה כותי ריץ בעת
שמול יכין את הארון ממקום למקום אין
מוליכין אותו לא על הבמה ולא על העגלה
את גלפי ששכח דניד ונשאן על העגלה
נפדץ פדץ בעדה אלא מצוה לנטלן על
הבדק שני עבודת הקודש עליהם בט
תקן ישאן כשנושאין אותו על הכתף
נשאין פנים בנגד פנים ואחוריהן לחוץ
ופניהם לפנים ונזהרין שלא ישמטו הבדים
מן הטבעות שהמסיד אחד מן הבדים
מן הטבעות לוקה שנבטבעות הארון
היו הבדים לא יסודו ממנו אפן היתה
בקודש הקדשים במעלבו ועליה היה
הארון מונה ולפניו ענינת המן ומטה אלה
ובעת שבנה שלמה את הבית ירע עשם

אך שב שיהיה מלכות לב שאסר
אליה יהודה וכלב מזהו מלכות
אשר כולו עליה אלהי מסבין
החכמה פיא אלהי שלה לישל אל פ
עשה למשכן ולם וכלקה להם באמצע
לג אסבא אלה לויבאן עני אלה
הבנותם פיעמה שם
עלם אלהם לאל און אעון אלהם
להם נאן עני כלב יעשו און
הבנות מצות עשה לעשות בגדים
להיות הבחן עובד בהן עני עשיות
בגדי קרשי ובהן ששמש בפחות מח
משמונה בגדים אלו און בהן הדין
שמש בפחות מארבעה בגדים אלו
הן הנקרא מחוסל בגדים ועבודתו
פסולה וחייב מיתה בידו שישם פיה

שש עשרה ואלה שמות

ענה בדמן שבגדיהן עליהם
עבדיהם עליהם אין פהונתם על
בגדיהם ונאמר והדר הקרב ונמת
לבקר אותם ובלילה של האלכה משנה
כפינו קסיה רעון שתשרה שפונה במיעו
ידיכם יסו לעיני כל בית ישראל ללא עתה
אז אענן ואש מן האלה פקט פדל אנה מא
מזראכלה וקובל מעיניהם
על פניהם כדמורה מקאמה פדל

פקט ושי יקרב

אדם כיוקריב מבס קשין לעי מבס וליה
מלכס להנעיא את המש ומר מבס
השקת ולא באומות העולם מן הבהמה
להבית בני האדם הרומין לבהמה מיבן אב
אמרו מקבלין קרבנות מפושעיו ישראל
כדי שיהיו בתשובה הויץ מן המשומד
למבין את הויץ ומחלל את השבת בפניהם

קא אַתלמוד האגופה קשיא אמרת מכם
ולא בלכם להוציא את המשומדים והדרתע
מקבלין קרבנות מפושעי ישרא' פאגאבין לה
קשיא דישיא במשמך לכל התורה כולה
מענתא משמך לדבר אחד. אם עולה
קרבנו אעולה אתי לשה לאעה לאתוכר
בוגה ומא קרב מן אגל אתם והן אחטאת ושא
אשם ווכל בעזרה ופיונס ארבה וכללה לא
יעה נאמא אשלמים אתי הירון דאך נהי
קרשים קלים פתוכל פיגמיע ירושלים
לאעה ותוכל מן גר אנהאד לא גיר לאנהא
בעד לאך תכס ותפסד. נסמך ידיו על
ראש העולה יצדיק הסומך לסמוך בכל
כוח בשתי ידיו על ראש הבהמה שנ על
על ראש העולה לא על העואד ולא על
הצדין ולא יהיה דבר חוצץ ביין ידיו ובין
ובהמה. והפשיט את העולה מן תענים
אקרבן ואן לא ינעך בעיין כדאיהו
ואסתקראד אמר בכלך אעולה וגסל

שעני והגלות

והנה בדמך שבגדיהן עליהם כ
בגדיהם עליהם אין כהונתם על
בגדיהם ונאמר והזר הקרב ינחם
ויבדך אותם למה לך לך האלהים
כפינו קשה רעון שתשרה שפונה במיעו
דיכס יאן לעיני כל בית ישראל ללא נתונה
אז ענין האש מן האכלה פקט פדל אנה מא
מוראפלה וקובץ כל מעיניהם ללא
מקראם פדל מן האמה פדל מן האמה

פקט ויבדך אותם למה לך לך האלהים

אדם כויקריב מבס קשין לשי מבס וליה
מבס להנעיא את המש ומר מבס מבס
השקת ולא באומות העולם מן הבהמה
להביא בני האדם הדומין להמה מיבין אב
אמרו מקבלין קרבנות מפושעיו ישראל
פדי שיהיו בתשובה הויץ מן המשומד
המבין את הויץ ומחלל את השבת בטהור

30

קא אַתלמוד האגופה קשיא אמרת מכם
ולא בלכם להויעיא את המשומדים והדר תע
מקבלין קרבנות מפושעי ישראל פאגאבן לא
קשיא דישיא במשמד לכל התורה כולה
מענתא משמד לדבר אחד אם עולה
קרבנו לעולה אתי לשה לאעה לאתוכל
בוגה ומא קרב מן אגל אתם והן שחטאת ושא
אשם ווכל בעזרה ופיונס ארבה ולתלה לא
יעה נאמא שלמים אתי הירון דאך והי
קרשים קלים פתוכל פיגמיע ירושלים
לאעה ותוכל מן גר אנה אר לא גיר לאנה
בעד לאך תכם ותפסד נסמך ידיו עול
ראש העולה יצדיק הסומך לסמוך בכל
כותב שתי ידיו על ראש הבהמה שני עול
על ראש העולה לא עלה צואר ולא על
הצדיק ולא יהיה דבר חוצץ ביין ידיו ובין
הבהמה והפשיט את העולה מן תענים
אך רבץ ואך לא ינעך בעיין כדא הייה
נאסתקרא אר בכלך לעולה וגסל

א
לא מעט ולא טרדאף ואן באן לכל וחדק
ועדכו עעים עלהאש עצי הרי ענבה לא יהיו
לא יהיו נבחרים ולא יהיה בהן תולעת וכל עץ
שהתלויע כשהוא לח פסול למזבח התלויע
ובשגור את המקום שהתלויע ונעניסתורה
פסולין לעולם ולא יבאו אה חדשים: כל
העצים החדשים בשמים למענבה ולא היו
מביאין מעלזות ולא משלגפן משום ישוב
אדך ישדאלוהיו גילין במודביות ש
שלתנאה שלחכשין שאינן בישוב ובשלאוג
בשלעץ שמן והגדין שעשה משה לבני
אמה אנלכך ואמה דחבן ועביון במחק גדין
שלסאה וכמותן עושין לדורות וזרקו
בני אהדן למזבח מלה אדתפאה עשדה
אד רע והן מרשום פיוסטה בזוט פכל מא
אדשמן אדם פוק אזוט הן וסמא העתנין
למעלן ומא אדשמן תחת אזוט הן הניתנין
למטין המזבח עשד אמות קומתו והן
כתיב שלש אמות קומתו אה שפת המענבה

והלילה יאך קו ועולם ממנו פקולה ונעולם ממנו ע
הלילה עלי תקדים עלם קבל יאך וקו והוא ודעדלול
עלי עולה מא קד גה לה די יד ישה בתחלה ויריעה
בסוף נה עלם בנתיים כעבה או שעורה
עדים יאך כל מא באן אונב אענעם באן קדבנה
אנקץ נוע פלוי אך שגגת עבודה זלה שעורה
כאנה וסאיר חטאת יחיד כעבה או שעורת עדים
ולא ונב אענעם מן עזל ולא ענק אנקץ מן שעיר
חטאת העוף כי ער היתה נעשות מולק אתה
בקדן דרומית מערבית כמו שבוארנו ויורד בע
פלנו עד שי שתוך הסימנן או רובג שלאחד מהן
ואינו מבריה אש מן הגוף ואם הבדייל פטר
ולקה שנ ומלק את ראשו ממול עדפו ולא יבדיל
ואם כל עדרת ישראל ישגו ועני בית דין גש
גדול יקאללה להרע או להיטב אנמאת לקמה
אומין עלי שו ומכנה פיה אז יחסן מכאן אסאה
או יוסו מכאן אאחסאן והן דבריה דשנות ופיה א
ימכנה לאו והין לאנה יחלק אן יפעל ולה דאך או
אן לא יפעל ולה דאך וקו פינשבע עלה מענה
פטור ידיר בה פטור מקרבן וחייב מלקנות

קו אשם לְנֶפֶשׁ וְקָשׁ כִּסְפָא אֲשֶׁם יִכְסֶה חַטָּאוֹת
לֹא נִבְא בֵּית שֵׁי לְכַהֲנִים יִהְיֶה זֶה הַכֹּל לְכָל שְׁהוּהָ
בֵּא מִשּׁוֹם חַטָּא וּמִשּׁוֹם אֲשֶׁמָּה יִלְקַח בְּהֵן עֲלוֹת
הַבֶּשֶׂר לְשֵׁם וְהַעֲוֹדוֹת לְכַהֲנִים נִמְעָא וְשֵׁי
כְּתוּבִין קִיִּמַּץ אֲשֶׁם לְשֵׁי וְאֲשֶׁם לְכַהֲנִין
אִיזָה הוּא גִזְזֵל זֶה הַלּוֹקָה מִמּוֹן הָאָרֶץ בְּחֻזְקָה
כְּגוֹן שְׁהַטָּף מִטְּלָטְלָן מִיָּדוֹ אוֹ שֶׁנִּכְנַס לְרֵעֵ
וְתוֹ שֶׁלֹּא בְּרֵעוֹן הַבְּעֵלִים וְנִטְלָ כְּלִים מִשֵּׁם
אוֹ שְׁתַּקַּף בְּעַבְדִּין וּבַהֲמֵתוֹ וְנִשְׁתַּמֵּשׁ בְּהֵן
כִּי נִמְעָא בְּזֵה הוּא גִזְזֵל כְּעֵנָן שֶׁיִּגְזֹל אֶת
הַחֲנִית מִיָּד הַמַּעֲרִי
אִיזָה וְגַא עוֹשֵׂה
זֶה הַבֵּא מִמּוֹן חֲבִירוֹ לְתוֹךְ יָדוֹ בְּרֵעוֹן הַבְּעֵלִים
וְכִיּוֹן שֶׁתְּבַעֲהוּן כִּבְשׁ הַמִּמּוֹן אֶעֱלוּ בְּחֻזְקָה
וְלֹא הַחֲדִירוֹן כְּגוֹן שֶׁהִיָּה לֹן בִּיר הַבְּרוֹהֵל וְהִיא
אוֹ פִקְדוֹן אוֹ שְׁכִירוֹת וְהוּא תוֹבֵעוֹ וְאִינוֹ יָכוֹל
לְהִנְעִיָא מִמֶּנּוּ מִפְּנֵי שֶׁהוּא אֵלֶם וְקָשָׁה עֲלֵה
זֶה נִיִּמַּר לֹא תַעֲשֶׂה אֶת דְּעִיךָ וְקוֹלָה
וְחַמּוּשֵׁתוֹ יוֹסִיף עֲלֵיךָ מִלְּמַד שֶׁהוּא מוֹסִיף
עַל חוֹמֵשׁ עַד שִׁיתֵּמַעַט הַחֲמֵשׁ שׁוֹכֵפוֹר

בן יושבע עליו משוה פרוטה מותאן ארץ
גדל דראהם לדמה גדם במסה דראהם פארי
רפע ארבעה וחלק עליו ארדהם לדמה דרהם
נדבע פארי רפע ארדהם וחלק עליו ארבע לוז
רבע דרהם וכרובה פארי רפע ארבע וחלק אר
עליו ארבעה לדמה גדם כרובה נדבע פארי
רפע ארבעה וחלק עליו ארבע מאיל זמנה גיד
לבע כרובה פקט לאנהא אקל מן פרוטה ורשן
לקותלע ודמי שותין יוסף עליו

~~קו עו אתה קו ואת~~
~~בנינו אתה קו ואת~~

בני הריא לענוי הרי סדר המשנה ופי הרי
לענוי קולין אחיהמה לכבינו סעדיה זלי ואתאני
לאחזמים זלי פקון לסעדיה אן משה דבינו ענה
באן נכדג מן אמסבן וקד סמעהא מן ענדלנה
תם ידעי בהדון אולא פיתלוהא עליה והו מנפל
צאר מוסי קד סמעהא מדתין אולוי מן ענד
לנה תם פיהבאיתה להדון תם ידעי בבניה דון
פיעיד תסאה עליהם פין מוסי קד סמעהא
תלאת מדאר והדון מדתין ובניה כדה תפיד
ידעי באשיות

ושרא פיתלוגא עליהם פיסמושה אהוה מראד
והקונג ובניה ב וישר מדה והדיוקולאחז
אל תגן כבנן כי ער סדר משנה משה למר
מפי הגבורה נכנס אהדק שנה לופדקו נסתלק
אהדק וישב לשמאל משה נכנסו בניו שנה להם
משה פרקן נסתלקו בניו לעזר ישב לומין
משה מאיתמר ישב לשמאל אהדק ל יהודה אמר
לעולם אהדק לומין משה הוא חוזר נכנסו
דקינים שנה להם משה פרקן נכנסו כל יוש
שנה להם פרקס נמצא ביד אהדק ארבעה
ביד בניו שלשה ביד הדקנים שנים ביד כל
העם אחת נסתלק משה שנה להן אהדק
קן נסתלק אהדק שנו להם בענו פרקן נסתלק
בניו שנו להם דקינים פרקן נמצא ביד כל אחד
מחד מוכן אמר לעזר בז עזריה חייב אדם
אדם לשנות לתלמידיו ער ארבעה פעמים
הלוא רבים קל וחומר מה אהדק שלמד מפי
משה ומשה למד מפי הגבורה ארבעה פעמים
הדיוט מפי הדיוט על אחת כמה וכמה

על מוקדה על המזבח מפיה שמנעה
למרושה שנ על מוקדה על המזבח זומערכ
גדולה ואש המזבח תוקר בן זן מערכה שניה
שלקטורת והאש על המזבח תוקר בן זן מערכ
לזה שלושית שלקיום האשי מצות עשה
להגות אש יקירה תמיד על המזבח שנ אשתמיד
תוקר על המזבח אעפ שהאש יורדה מן השמים
מצוה להביא אשמן ההדיוט שנ ונתנו בני ישראל
הכהנים אש על המזבח ובער עליה הכהן
עיוס בבקר בבקר עורכים עעוים
ונעשים בדאש המזבח מערכה גדולה שלאש
אז ער עליה הכהן עעוים בבקר בבקר
למצוה לעשות שני גדלים שלעץ עם
תמיד שלשחר יתך על עעיה מערכה שנ
בער עליה הכהן עעוים נכון מוס יפוז שני
גדלין שלעץ עם תמיד שלבין העדבים
שנ וערכו עעוים על האש מפיה שמנעה
למרו שבתמיד שלבין העדבים הכתוב
מדבר ואשתמיד תוקר על המזבח
לא תכבה שלע מערכה

שלאש עושיין בראש המזבח בכל יום
ראשונה מעדנה גדולה שעליוה מקליבין
התמיד עם שאר הקרבנות ומערכה שנה
בצדה קטנה שממנה לוקחין אש במחתה
להקטיר קטורת בכל יום ומערכה של
שית אין עליה כלום אלא לקיים מענות
האש שנאשרתמיד תוקד על המזבח
¶ עשירית האופה סתה ארבעה והושיעל
העומר והושיעל חלה מרבבכת תבואה
מענא ארביטה אגמאר פי אדית וגא אנקל
אנה ידירהא שלשת לוגין שמן זאה ענב
אדית ארביטבכת פיה לוגמדה בהדה אש
לשת לוגין אלהוא רביעות ההין
קאן עליו לשך כינור היא המרבבכת חולט
אותה בדורתהין ואנפה אותה מעט ואחר
בך קולה אותה בשמן על האלפס וכחע
בו כדרך שקולין הספגנין ומרבבין בשמן
זדה הוא הבין האמור בכל מקום

אנחת כהן כליל תהיה לאתאפליעלה
חריק מנחת כהן לאן כל כהן לה אן יקרב
קרבאנה בירה פאלי גאב במנחה נאכלהא
הו נפסה פכאנה לס יפעל שי בוגה לאן כל
מנחות יחיד אנמו יקרב מנהא לבונה נקומץ
פקד כפא פיה לוי אקרבן נארתה פלול אן
נחריק קא פיחביתי כהן גדול מעור
עשה להקריבן בכל יום מחצה בבקר עם
תמיד שלשה רומחצה בין הערבים עם
תמיד של בין הערבים ולושתן ואפיון
רוחץ אתה שבת ואת הטמאה ככל קרבן
שקבוע לו זמן שנתופיני שותהיה נאה לא
תאפה מבערב ועוד אם תאפה מבערב
תפסל בלינה נאמר בהטאת כל אש
אגע בבשרה יקדש להיות כמוה אם פסולה
היא הנוגע בה פסול ואם כשרה היא הנוגע
בה יאכל כמוה ובקדשתה במה הבאמולים
בשנבלעה בן אפל נגיעה בלאהבלעה אינה
מיקודשת נאחה

החטאת ואחד שאר קדשים בין קלויים
בין חמורים שנזאת התורה לעולה ולמען
קא פיהדי אפעל נותר ופגול וטמא
פאנותר אדי פעל שוי מזן אקדשים אדם
איום אג נאכלה אנסאן וגב עליה כדת וכוון
אטמא אדי אכל שוי מזן אקדשים וגב עליה
כדת וכוון אפגול פהנ אדי אפסדה באמ
אשבה פי אחד ארבעה אשיא שבהן הזבח
נפסל וזאך פיהן אובח ופי חין אכז אדם
פי אמזק ופי חין סידה בה אי אמזבח אפי
חין שאדם עלי אמזבח אדי חשב עלוהדי
אקרבן שויאכל ממנו חוץ לדמנו או יקריב
ממנו חוץ פזאך אקרבן יתסמט פגול ולא
אקבל זאך אקרבן ולא עלה לבעליהם
וילדס מזאכלה כדת כל חלב שור ובעל
נעד לא תאכלו האוכל כדית חלב במזיד
חייב כדת בשוגג מביא חטאת קבועה
ובפירוש בתורה שאינו חייב לא על נטל

שחוטת

מיני בהמה טהורה בלבד שנכלל חלב שוק
וכשב ועד לאתאכלו בין שאכל מחלב נבלה
בין שאכל מחלב נבלה וטרפה שלהן אבל שאכל
בהמה נחיה בין טמאה בין טהורה חלב
בבשרה זכין נפל שלשה מין בהמה טהורה
חלבן בבשרו והאוכל מחלבן כדית לוקה משם
אוכל נבלה וחלב נבלה הוא אוכל מחלב
נבלה וטרפה חייב משום אוכל חלב ומשום
אוכל נבלה וטרפה מתוך שנאסף האיסור
בבשרה שהיה מותר לנכסם על החלב ולפי
כך לוקה שתיים נקו יעשה לכל מלאכה ואפלו
למלאכת הקודש להניף אותו תנופה לפני
שני צפה אחר כך מניח שתי ידין מלמטין ומנין
הכל באחד במזדה במקום כל התנופת ומולין
ומשם תעלה ומוריד ואת שדק היומין תתנו
תדומה לכהן אחד ארבעה מן מפצל ארבעה
אתי פוק ארבעה אחר ארבעה והן מפעולין
אחדהמא יסמא איד וסמא יסמא אקעיד והו
אדכאע אמר כוכ פישדיעה אנדיד לאימין הו
אד יעטא פימתנות כהונה לקו זל איזה הווא

הדרוע מפרק של ארכובה ועד כף של צדור
וכנגדו בגל שוקי נקא אוזה הוא הדרוע
זה דרוע של ימין מן הפרק של ארכובה עד כף
שליד שהן שני אוברים זה מענקה בזה והלחיים
מן הפרק של לחי ועד פיקה של גגדת שהיא
טבעת גדולה עם הלשון שביניהן הכל יצא
לכף עין מולגין אותן ואין מפשיטין אותן
אלא ינתן בעורן וביצמין נקבה בחלב
שעליה וכבד נהגו הכתנים להניח חלב
הקבה לבעלים ~~על~~ ~~ה~~ ~~א~~ ~~י~~ ~~ה~~ ~~ש~~ ~~מ~~ ~~י~~ ~~נ~~ ~~י~~
סחל עגל בן ~~ש~~ ~~ל~~ ~~א~~ ~~י~~ ~~ה~~ ~~ש~~ ~~מ~~ ~~י~~ ~~נ~~ ~~י~~
בקר לחטאת קאן אחכמים דל לעלה פי כוז
לקורבן ביום השמיני עגל בן בקר לחטאת
לכפר על מעשה העגל וכל אף ~~ה~~ ~~ע~~ ~~י~~ ~~נ~~ ~~י~~
תקריב שעור עדים לחטאת על אף
עצמותיהם חנינל בתקריהם לשעורים
כמו ביין לניץ ולא יזבחן עור את זבחהם
לשעורים ואמי אהב דל פגעלוה עלה
אשראד כוז לרדת צבור בשעורים

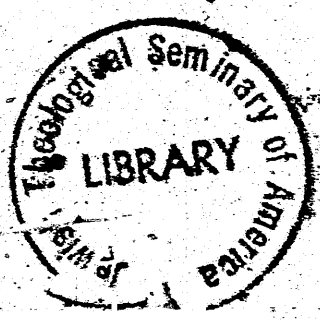
לעצמן ערות ושורא כלהם אול בשעיר
עדים ישירון אלא ביע יוסף העדיוק שמק
יחל פי קצתה נושהטו שעיר עדים ול
תסתעף הדא אעלה לאן גאיה כלהיה
אפנעא לוסתקד פי נפס כל עאץ אנה יחת
יאג אן יתלכר וילכר בולנובה האומא כמא
קא וחטאתי נגדי תמיד ונאנה ולזמה אסתגפ
יאכר לאן אלנבהו ננסלה ונסל נסלה בעאנה
תבון מן ניע תלך אמעציה נישחטאת
עגל החטאת כל מקום שנבתודה כבש או
בשה או כבשים הרי אלו בני שנה וכל
מקום שנאיל אילאים הקזכרים בני
שנתים ונאומתי יקרא איל משיכנס
שנה שד ושולשים ונס אבל ביום שלשים
אינו כשר לא לכבש ולא לאיל והוא הנקרא
פילגס וכל מקום שנבן עגל הרי זה בן
שנה פר בן שנתים שעיר עיזים בן
שנתים וכל שנה שנייה הוא נקרא שעיר
ותעא אש מלפני נש וסאכל אתם

כל שהוא פטור אמר רב הלכה כל או עזר
פא מא בעד אפראג מן אנובה יגוזאן ישדבו
זמרא מא שאו שאינו חייב אלא בשעת עבו
דה דרש דרש פירשו חכ זל שהענין
של אותיות התורה ואו דגחון וחנין של תנבות
דרש דרש דרש מזה ודרש מזה וחנין שלפ
יסוקין והתגלה מצות עשה להתאבל על
הקדושים שנ ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני
יש ואין אבילות מן התורה אלא ביום דאשון
בלבד ששבת היום המיתה ויום הקבורה אבל
שאר השבעה אינן ריץ תורה אעפ שבת
ויעש לאביו אבל שבעת ימים נתנה תורה
ונתחד עוה הלכה ונמשה דבית יקן להן ליש
שבועת ים אבילות ושבעת ימים משותה
כל אשר יגע לו סנפיד וקשקשות ל
יהודה אומל שני קשקשים וסנפיד אחד נאלו
הן הקשקשים הקבועין והסנפידין שהנא
פודח בהן דאה היא הראה האמורה בש
במשנה תורה נאיה היא הדייה האמורה

האמורה במשנה תורה ואת בתה יענה וכי
בת יש ליענה אלא זו ביעה שלך זה ששונה
דגים מן הים יד וכיפת שהורו כפול זה שהים
שמיד לבית המקדש וכל השדה
השורץ על הארץ האוכל משדך הארץ
לוקה שנ וכל השדך השורץ על הארץ שקץ
הוא לאיכל ואיזה הוא שדך הארץ כגון
חשים ועקדבים וחפשים ונרל וכיוצא בהן
9 שמונה שדעים האמורים בתורה שהן
החולד והעכבר והעב והאנקה והכוח
והלטאה והחמט והתנשמות האוכל מבש
ין כערשה לוקה שיעור אכולתן כשועור
טומאתן וכולן מעטרפין זה עם שלבנדש
4 וכל כלי חדש אשר יפול מהם אל תוכו
מן אצת נקלנא או כלי חדש לא ינתגס מגבו
פאן העל אשרץ פיה הוא מן האכל פהיניו
ינתגס ולולם ינעם דאך אשי אנתגס בגדמה
גמלה או וחדל פיה הוא אנתגסה לקן אבות

והיה ה' אומר התבוננו מה אירע למרים
הנביאה שיר בכה באחיה שהיא גדולה ממנו
בשנים וגדלה אותו על ברכיה וסכנה בעצמה
להצילן מן הים והיא לא דברה בגנותא
שהשנה אותו לשאר נביאים והוא לא היה
מספיד על כל אלו הדברים שנזהא ושמשא
ענו מהר ולא עפ בן מיר נענשה בעדעת
של וזומר לבני האדם הבעים הטפ
שים שש בין לדבר גדולות ונפלאות לפי
כך לאו ה' שדעה לכוון אורחיו להתדחק
מי שיבתן ומלדבר עמהן כדי שלא יתפש אדם
בלטת רשעים וסבלותם וזו היא דרך ושיבת
הלוצים ה' שעים בתחלה מדבין בדבר הבא
בענין ש' וקול כסיל ברוב דברים ומתוך כך
באים לספר בגנות העדיקים כענין שנ' תאלצו
שפתו שקד הרוב קנת על עדיק עתה ומתוך
כך היה להם הקל לדבר בנביאים ולתק דופ
בדבריהן כענין שנ' ויהיו מלעיבים במלאכי
האלהים ובוחזין ומתוך כך באים לדבר בלתי

וכנפדין בעיקר כעניין שנ' ויחפאן בני ישראל
רבדים אשר לא כן עלוני אלהים ונהרין אונם
בהם שתנבשמים פיהם ולשונם וזה לך בארץ
מי גרם להם לשות בשמים פיהם לשונם ^{שאלבה}
תחלה בארץ זנה היא שיחת הרשעים שגונמט
להם ישיבת קדנות וישיבת כנסיות שלעמי
הארץ וישיבת בתי משתנות עם שוותי שכדון
אבל שיחת כשירי ושרא נעדיקיהם אינה אלה
בדברי תורה ודברי חכמה ולפיכך ^{עודה}
על ידם ומדכה אותם בה שנ' אצל ה' ידאי
יהנה איש אל דעהו ויקשב יין וישמע נכתוב
בספר זכרון לפניו לויסאי עני ולחונשבי שמן
זה שכל בגדים בקדחתו אובדחתו
קדחתו אלו השחקים גבחתו אלו החו
ועל שפם יעטה וטמא טמא קרא עדין
להנדיע לרבים ולרבים מבקשים עליו רחמים
ואת זאת תהיה הנכות המצונקע ^{מא}
לקח למטהך שתי עפרים באיזה ענף מטה
מטה דין את המצונקע היה מביא פילה ^{שולח}

מדוך אלל לוי ידוב לחמה ויתמאסאנימכין קן
כד בשדו עלוי הדיא את שביה אנה געלה זכבין
אחדהמא מן ינפת לחס דיתה מן פמה והו כד
ולאכר יסעל ולא ינפת שויא והוא החתים בשדו
ולקול לתני לב משנה בז מימוך זעל קלביעו
אכל אלילה גסה או שתה הרבה או שאכל יין
שותה אוכלין או משקין המביאין לוי שכתב
דעניאו שנשא משווי כבוד או שוקפן ממקום
למקום ובכלל דבכ דה אסהתה על גבן או
חולה או שראה אשה ונתאוה שכיבתה או
בעסקו עולה אעפ שלא הדה בבעיולת
שהוא מכירה אם קדם אחד מכל לן וראה
שלזוב תולין בן ואינן טמא ^{הדוב האמור}
בתודה היא שכבוד דע הבאה מחולי החללים
שהיא מחויבת בהן וכשיעא הדוב אינו יועיל
בשכבת דע ואין ביעיאתו תאוה ולא
הנייה אלא נגדל ויודי כפון בעק שלש עוקים
דיהה כלובץ ביעה המוידות אבל שכבת דע
לבנה קשורה כלובץ ביעה שאינה מוידות
לאיית היב אין לה שיעור אלא הדיא כל
שהוא טמא שנ החתים בשדו כל שהיא ניכר
בבשדו ממנייה

וכל אשר יגע בן הזבי בשבעה דרכים בודקין
את הדב עד שלא נידקק לדיבה במאכל ובמ
ישתה במשא בקפיעה בחולי ובמראה ובה
בדור יאלי דאה דיבות מן סבב האולי פלויס
הן נידקק לדיבותי הדואה קריוס שליטו
לספידת זנבן בית שמאי אומדים סותר שני
ומים שלפניו ובית הלל אומדים לא סתד אלה
ונמן לישמעל אומד הדואה בשני סותר
שלפניו לעקובה אומד אחד דואה בשני ואחד
דואה בשלשי בית שמאי אומד סותר שני ומים
שלפניו ובית הלל אומד לא סתד אלה וכן
ומודים בדואה ברביעי שלא סתד אלא ונמן
בדואה קריוס אבל אם דאה דוב אפליוס שביעי
סותר שלפניו כל המשכב אשר ישכב
עליו הזבי מטמא את המשכב ומשנה
דרכים לטמא ארס ולטמא בגדים עומד
ונשב ונשוכב נתלה ונשען ונהמשכב מטמא
את הארס בשבעה דרכים לטמא בגדים עומד
ונשב ונשוכב ונתלה ונשען במגע ובמשיכה
וקחץ במים חיים הזבי איך לן טהקה אלה
במעין שהדי נאמד בן במים חיים אהל הזבה

ושאר הטמאים בין אדם בין כלים נוכלין אף במקום
כל הטובל עדין שויטבול כל גופן כשהוא ערום
בבת אחת ואם היה בעל שיער וטבול כל שער
לאשן והרי הוא כגופו דיין תורה וכל הטמאים
שטבולו בבגדיהם עלתה להם טבילה מפני שהמים
באין בהן אינן חוצצין וכך הנדה שטבלה בבגדיה
מותרת לבעלה וידיון לא שטק במים כל
מקום של בתולה דחיצת בשכ וכבוס בגדים
הטמאות אינן אלא טבילה כל הגוף במקומו וזה
של בזב וידיון לא שטק במים כלומר שויטבול
כל גופו והוא הדין לשאר הטמאים שאם טבול
כולו חוץ מראש אעבנו הקטנה עדיין הויה
בטומאתו וכל הדברים האין אעפ שהן מפוי
העומנה ודי נאמר במים יבא וטמא עדין העב
וטהר בגין אב לכל הטמאים שיבואו במים
וידחץ במים את כל בשל ואת האדם האחר
הכלים לא יהיה דבר חוצץ בינם לבין המים בגוף
שהיה בעק אנטויט מן דבק על בשל האדם
או על גוף הכלי הרי זה טמא כשהיה ולא עלתה
להן טבילה אן חוצצין באדם לפלוג שחוצץ

לעין וגלד שעל גבי המכה וסם יבש שעל
גבי המכה והדטייה שעליה וגלדי מואה
שעל בשרו ובעק אן טיט שתחת הצפוף
המלמולין שעל הגוף וטיט הינין וטיט
הווערין וטיט שלה רכוס הנמצא שם
תמיד וספדה לה שבעת ימים ואחר
תנהר דחטייה עמד נחוני פשותן והדינעות
שקושרין הנשים על ראשיהם לנאי חווערין
מפני שהן מברילין בין המים ובין הגוף אבל
חוני שעד איך חווערין מפני שהמים ^{באים} אין בהם
אעפ שאינן רפיץ ^{נדה} שנתנה שעדה בפיה
או שקפעה ידה או ^{למנה} שפנתויה או
שנמצא עעם בין שנה או דנק בפיה כאלו לא
טבלה יתקנת עזרא היא שתהיה אשה חופפת
את שעדה ואחר כך תטבול ^{למנה}
ואל יבא בכל עת אלה קודשי אהרן בכל יבוא
ואין משה בכל יבוא וסנן אהרן על שני הנשי
השעודים גורלות שני הגורלות אחר כתוב
עלין לפי ואחר כתוב עלין לעד אל וזה

כשרים מכל רבך בין מן העץ בין מן האבן בין מן
המתכות אבל לא יהיה אחד גדול ואחד קטן אחד
סף ואחד זהב ולא שניהם שחין ושלעשה יין
בבית שני עשו אותן של זהב ומניחין שניה גדולות
בכלי אחד המחזיק שתי הידים כדי שיוכניס שתי
לא יתכון וכלי זה חול הוא ושל עץ היה זקלפי שמו
ולפני הכפוכת ידה שבע פעמים נמזה שבע
עם אחת למעלה ושבע למטה מפני שמועה
למרו שזה שני שבע פעמים יתק על ההיה
כאשונה וכך היה מונה אחת אחת לאו
ואחת ושתי אחת נשלש אחת וארבע
ואחת ושש אחת נעבע נלמה מזנה כס
שמה נשכח נימנה הזייה כאשונה מכלל
השבעי נשלח ביד איש עתה המדבנה
משלח את העיור החי ביד איש שהוא מונה
להנליכן למרדבד והכל כשיורים להנליכן ירו
בין זוויה להנים גדולים הבע ולאהין מניחו
עליוהי ושלח שנים עשין עושין מידת
ואבין תיראני תנו לב

42

43

לעוף וגלר שעל גבי המכה וסם יבש שעל
גבי המכה והרטייה שעליה וגלדי עוואה
שעל בשרו ובעק אנטויט שתחת הצפוף
המזלמולין שעל הגוף וטיט היוץ וטיט
הווערין וטיט שלה רכוס הנמצא שם
תמיד וספדה לה שבעת ימים ואחר
תנהר חוטי העמד נחוטי פשותן והלינועות
שקושרין הנשים על ראשיהם לנואי חווערין
מפני שהן מבדילין בין המים ובין הגוף אבל
חוטי שעד איך חווערין מפני שהמים ^{בהם} חווערין
אלפ טאיתן רפין ודה שנתנה שעדה בפיה
או שקפעה ירה או ^{למה} למה בשפתותיה או
שנמצא עצם בין שניה או דנק בפיה כאלו לא
טבלה יתקנת עזרא היא שותה היא אשה חתפת
את שעדה ואחר כך תטבול
~~ואל יבא בכל עת אלה קודשי אהרן בבלי יבוא~~
~~ואין משה בבלי יבוא ונתן אהרן על שני הנשי~~
השעודים גורלות שני הגורלות אחר כתוב
עליו לפי ואחר כתוב עליו לעזרא אל והם

כשרים מכל רבך בין מק העץ בין מן האבן בין מן
המתכות אבל לא יהיה אחד גדול ואחד קטן אחד
סה ואחד דהב אלא שניהם שווין ושלעשה יין
בבית שני עשו אותן של דהב ומניחין שניהם ללות
בבית אחד המחזיק שתי הידים כדי שיוכניס שתי
קלא יתכון וכלי זה חול הוא ושל עץ היה וקלפי שמו
ולפני הכפונות ידה שבע פעמים נמזה שבע
שם אחת למעלה ושבע למטה מפני שמועה
למרו שזה שני שבע פעמים יתק על ההלכה
כאשונה וכך היה מונה אחת אחת וארבע
ואחת שתי אחת ושש אחת ואחת וארבע
והמש' אחת ושש אחת ושבע נלמה מונה
שנמא נשכח נימנה הזויה כאשונה מכלל
השבעי נשלח ביד איש עתי המדבבה
אשלח את השעיר החי ביד איש שהוא מוכר
להנליכן למדבד והכל בשירים להנליכן
הנליכן גרונלים הבוע ולאהיו מני
יו עושין מידת

42

שיהיו מלויך אותו מסוכה לסוכה . על כל

סוכה וסוכה אומדין לן הדימיון והדימים
אם כשל בוחנו ערך לאכול לכל ומעולה
לא ערך אדם לפך ואנשי סוכה האחרונה.

עומדין בסוף התחום וכו' אין את מעשיו כל
מחוק . כי ער היה עושה חולץ לשון

של זהודית שבקדניו חציו קושד בסלע וחציו
קושד בין שני קדניו ורוחפו לאחוריו והיום

תגל ויורה לאהיה מגיע לחציההר עד
יהואנעשה איברים איברי ~~בא~~ שב

חת סוכה אחרונה עד שתחשך ודבחה
ין עושין ומניפין בסודרין כדי שהגיע

עיר למדבדי . קו אחד לשייקרב ע
הנים נאחד לעדאל יקרב פי עדאל

שכאן כל המא יקרבא לשא ואנמי
אעסהמין לאהיה

ההנים נוטרי
ים גיזרי

מבגדי כהונה שנעשה עמאי אין מלבנים
אותו ולא מכבסין אותו אלא מניחין לפתילות
ולבש חדשים ובגדי כהן גדול שבלוגונין
אותן יבגדי לבן שעובד בהן ביום העוס אינו
עובד בהן פעם שנייה לעולם לא גונן במש
שיפשוט אותן שם עז והנחם שם והן אסורין
בהנייה מכל חטאתיכם לפני שיתטהרו
סאן זל חטא שאין מכיר בן אלא מקום יום
הכסודים מכפר אבל אסורא דידעביה אין
קם הדברים מכפרי במעשה ארץ מצד
מעשה ארץ מצדדים היה איש נושא איש
נאשה נושא את אשה נאשה נושא את לשני אנשים
לא תקרב לגלות עדות שלא לקרב לעדות
בדבריה המביאין לירי גילוי עדות בגון
חבוק ונשוק וכמיתה נספיעה שנאל כל עשה
בשרו לא תקרב לגלות מפיה שמנעה למדו
שדן אזהרה לקריבה המביאה לירי גילוי
עדות וקרב שדים וקרב איש אמן
ואבין תיראן תנו לבנן איזה הני

מוֹרָא וְאִיזָה הוּא כְבוֹד מוֹרָא לֹא עוֹמֵד
בְּמִקְוֵמוֹ וְלֹא יוֹשֵׁב בְּמִקְוֵמוֹ וְלֹא סוֹתֵר
אֶת דְּבָרוֹ וְלֹא מַכְרִיעַ עֵין כְבוֹד מֵאֲכִיל
מִשְׁקָה מִלְּבִישׁ וּמִכֶּסֶה מִכְּנִיס וּמִנְעִיז
נִטְלָא אֹדְנָקוֹ וְהֵטִיל לָוִים לְפָנָיו אֵינֶן מְבַלְיָן
וְקָסֵל כְבוֹד אֲבִים מִצוֹת עֲשֵׂה גְדוּלָה
וְכֹן מוֹרָא אֲבִים וְאִם שְׁקֵלֶם הַכְּתוּב בְּכְבוֹד
וּבְמוֹרָא כְּתוּב כְבוֹד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמֶךָ
וְכְתוּב כְבוֹד אֶת אֲבִיךָ וְכְתוּב וְכְתוּב וְכְתוּב
וְאִמֶךָ כְּתוּב אִישׁ אִמֶךָ וְכְתוּב וְכְתוּב
אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ תִירָא כְּדֶךָ שִׁצוּהָ עַל כְבוֹד
שְׁמֵן הַגְּדוֹל וּמוֹרָא כֵן יְצוּהָ עַל כְבוֹד
וּמוֹרָאם עַד הֵיכַן מוֹרָאם אֶפְלוּ הֵיךָ
לֹבֵשׁ בְּגָדִים חֲמוּדוֹת וְיוֹשֵׁב בְּרֵאשִׁית פְּנֵי
קָהֵל וְכֵן אֶתְּכִי אֲנִי וְקִדְעוּ בְּגָדֶיךָ
הַכֹּהֵן עַל רֵאשִׁית וְיִכְסוּ בְּפָנָיו לְאִיכָלִים
אֹתָן אֲלֹא יִשְׁתַּקֵּן יִירָא וְיִפְחֹד מִמֶּלֶךְ
הַשָּׁמַיִם בְּדוֹךְ הוּא שִׁצוּהוּ בְּכֵן שְׂאִיכֵן
מֶלֶךְ בִּשְׁלֵ

ודם גזק עליון דבך שהיא מיעער אותיות
מזה לא היה יכול לפרכס בדבך קל וחומר
למי שאמר והיה העולם בדיונון
תכלה פאת שדרך יבסקיה דה שטרך פיטקף
למישה לחת ימינו פי חואיגה ולא יגלם
יפאעי וקד נעיבה מעדוק ענד אגוי יחכנה
בעד פראג לעריבי לאת עשוק ולא
תגדולי קד תקדס שדח וסך פי פכ שרת
ויקדא לא תלין פעלת שכירי כל הכנס
שכיר שכיר כשן נטל את נפשו ממנו
שנן אליו הוא הן נועה את נפשו ועובד
באדב עאזה דידה עשה משום בלת עשוק
ומשום בלתגה נח משום לא תלין פעלת
שכיר אתך עד צדק ומשום לא תביא
עליוה שמע ומשום ביומו תתן שכרו
אן לאתקלל חדש גא אנקל אנה
קדיר בה לא ולען מן לם יפעל פעלות
יסתחק שיה תלין אלענה בל הו חרש פי

ואין לאמר וקל כל המקלל אחד מושגל
לוקה שנ לא תקלל חדש ולמה נאמר חדש
שאפלו זה שאינו שומע ולא נעט עד בקלה
זו לוקה על קללתו ויראה לי שהמקלל לא
הקטן לוקה הדי הוא כחדש והמקלל לא
המת פסול ולפני עור לאותו ממש
כגון שהשואו עושה שאנה הוגנת לנאחז
כדי עוברי עבירה שהוא עור ואינו לואה
דין האמת מפני תאות לבנה הדי זה עובר
בלא תעשה שנ לפני עור לאותו ממש
לא תעשו עור במשפט לא תחאבו פי
לחכם וקל אינה לא תעו עול במשפט
השוקל לחבדו במשפט וקל הסייעתו
שהסכימו עליה בני אלה המדינה אין המורה
במורה חסדה מן המורה שהסכימו עליה
הדי זה עובר בלא תעשה שנ לא תעשו
עול במשפט וקל אל לא תעשו עול
במשפט זה המעוות את הדין ומיזכה את

חייב ומחייב אתה דכאי וכך המענה אתה הדין
ומאריך בדברים הבדלים כדי לעער אחר
אבעלי הדין הזה בכלל מעולה. ^מ
יצות עשה לשפוט בעדק שנן בעדק תשפוט
מיתך יאידה הוא עדיק המשפט זה השנית
שני בעלי דינין בכל דבר לא יהיה אחד מדבר
כל עונכו ואחד אומר לו קצת דבליך לזה
וסביר פנים לאחד וידבר לו דכות וידע פניו
לאחד וידבר לו קשות. לא תשנא את הדין
בלבד יוכל לא תכנו ולא תסטנו ולא ^ש
תקללנו תלמוד לומר בלבבך בשנאה ^ש
הכותב מדברי בגד כל אים שעטנדיון ^ש
אנה יכון שווע נטוי ילונ יעני מנדוק ומגדול
ומחונך. שפחה נחלפת לאישי שפחה ^{הדופה}
האמונה בתורה הוא שחציה שפחה חציה בת
חוקין ומקדשות לעבד עבדי שנן לא יומתו כי
לא חפשה בקדת תהיה היא לוקה והיא
חייב קרבן שנן תביא את אשמו ועללתם
על תורה עדלה פיעד הנטע אילן מאכלט

כל פירות שעושה אותו אילן שלש שנים
משנזרע הרי טהרן אסורין באכילה ובהנאה
שנשלש שנים יהיה לכם ערילום לא תאכל
וכל האוכל מהן כדיות לוקה מן התורה ונטע
דבעי פורה אותו ואוכלו אפלו בשנה פרוטה
קדש הלולים ליה מלמד שטעונין בב
ברכה לפנת ולאחריו מיכץ אמר ל עקיבה
אסור לאדם שיטעום כלום קודם שיבדק
לאתאכלו על הדם מינין שאין מברין
על הדוגי בית דין תלמוד לומר לא תאכלו
על הדם מינין לסנהדרין שהדגו את הנפש
שאין טועמין כלום כל אותן היום תל לומר
לא תאכלו על הדם ואינא קאלאתא כלן
עד שתתפללו על דמכם וקאלאתא כלן
ועדיין הדם במזרק קו לא תעוננו ליה
הוא מעונן אן נותני השתים שאומריין
באסטגנינות יום פל דעיוס פל טנב יום
פל דאני לעשות בן מלאכה פלונית שנה
פלונית אן חדש פלוני דע לדבד פלוני

ולא

ולא תשחית את זקנך ידך כונמדי עזר
היה לה שחית זקנם לפיכך אסדה התורה
לה שחית הזקן וחמשה פיאנות יש בן לוח^ה עליון
ולחיהתחונן מימין ולחי העליון ולחיהתחונן
משמאל ושכולת הזקן ולוקה על כל פיאנה
ופיאנה ואם נטלן כאחת לוקה חמש ואינו חייב
עד שיגלחנו בתעד ענן ולא תשחית את פאת
זקנך. ושכט לנפש אשר יטה נאגדידה
אחת היא שא שריתה בית וגדידה בכלי^ה וכתובת
קעקע כתובת קעקע האמורה בתורה הוזה
שירשום על בשרו וימלא מקום השריתה כוח
אוריו או שאר עובנין הרושמיין וזה היה מעניג
הגנים הרושמיין ענמין לעבודה זרה אבות
יד עוניסיתנו לבנן בעל אוב זה המדבר
המגלים ומביין אעילו וידעו עוניה שמינה
עצם שלחיה ידועה בפיו והוא מדבר מאולין
מפני שגיבה תקום יכול אפלו מפני אשמאי
יעני אפלו שגיבה במשמע תל לול מפע זקן
נתייז זקן אלא חכם איסי בן והורה אומר

מפני שיבה תקום ואפלו כל שיבה במשמע
נהלכת אבותיה וגד לא תונה יש לא תאמ
אמש הייתה עוב עז וזבח ומתים בין שנין
קאל לא תונה בדברים ולא תלחצנו בממון
כיגרים הייתם באום שבך אל תאמרו בחבון
נשמדתם את כל חקתי ואת כל משפטיו
ועשיתם אותם אמרו חכ ליתן שמירה
ועשייה לחקים כמשפטים והעשייה ידועה
והיא שיעשו החקים והשמירה שיזהר בהן
ולא ידמה שהן פחותין מן המשפטים נכנס
והמשפטים הן המצוות שטעמן גלוי וטובות
עשיתן בעולם הזה ידועה כגון איסור גזל
ושפיכת דמים וכבוד אבות והחקים
הן המצוות שאין טעמן ידוע אמרו חכמים
חקים שחקקתי לך ואין לך רשות להרהר
בהן ניעד של אדם נוקפו בהן ואומות העולם
משיבין עליהן כגון איסור בשל בהלבט
ובשכחדיך ועגלה עדופה נפדה אדומה
ושעיר

המשתלח במרה זו מדירות קרקע שלא
נצור לאחד בימות החמה ואחד בימות הגשמים
במשקל שלא וטמין משקלתינו במלח ^{במשורה}
שלא ידעוה המטורה היא אחת משלש ^{ושלשה}
בלוג והתקדשותם אל מים ראשונים ^{והיותם}
קדשים אל מים אחרים כי קדוש זה שומן
עבד אני בני דן בדכה נקיל והתקדשותם ^{והיותם}
קדושים אז קדושת מעוותי ^{אמר}
קראמר אל הכהנים בני ^{בניהתם}
אהרן אעפ שהן בני אהרן עד שיהוה
לא שתניא אמר ואמרת להזהיר גדולים על
הקטנים ואמרת אלוהם לנפש לאיטמא
בעמיו אין לוא המת מנין לדבות הדם
שלמת תל לומה לנפש יכין הוא אומר כי
הוא הנפש ומנין לדבות כל התמא
הפוך שתמן המת תל לומה לנפש בעמיו
בעמיו בזמן שעמיו שם אין מטמא
אבל מטמא הוא למת מענה נאודה ^{הוא}
מת מענה

כל שאין לו קבצים ביאם לשאלו אין שאר
לא אשתו שנשאר אביך היא הקדש לא אנוסה
אין לא הגדושה ולבנו ולבתו בני קיימה ויצאו הנזם
הנפלים ולא חיו מאביו ולא מאמו ולא אתו
הבתולה פרט לאנוסה ומפונה הקדושה לדבות
את האנוסה אין לדבות את הבוגדת לה יטמא
מצוה לא רעה ליטמא מטמאין אותו בעל
לה יטמא על הוראתו הוא מטמא ואינו מטמא
על הספק לה יטמא אינו מטמא לאחדים עמה
שלא יאמרו הואיל ונטמאתי על אבא אלקט עצמות
פלוגי לא יטמא בעל בעמיו יש בעל מטמא
ושבעל שאינו מטמא הא כיוצא מטמא הוא
לאשתו כשרה ואינו מטמא לאשתו פסולה
אם נטמאה בהן במה היא טהרתן יטהרתן
פדה דבת ולקחו לטמא מעפר שדפתה פדה
לא יקחו קדחה בדאשם הקדחה עלה דאשם
בביצה ענים שנ' לא יקחו קדחה בדאשם במה
שיעוק הקדחה כדי שידאה מראשו בגדים
פניבלא שיעד וקן לא יקחו קדחה שהוא חייב
על כל קדחה וקדחה ועל כל שרע ושכתי

באפר החטאת

אשה זונה וחללה להביא הגיורת והמשחרר לך
והאילנית והזונה נלזונה היא שנבעלה בעילת צנות
וקן לא יקחו לא יקחו כדתין מלמד שהאשה הזרה
על ידי האיש כגון גרושה לכהן שהיא מודה של
ישא אותה אף היא מוזהרת שלא לנישאל
וקדשתו מענות עשה להבדיל הכהנים ולקדשם
ולהכניסם לקרבן שנקדשתו כי את לחם אלהים
הוא מקדיב ועדין כל אדם מישכיל לנהוג בהם
כבוד הרבה ולהקדים אותם לכל דבר שבקדושה
לסתודבתו כה דאשון ולבדך דאשון וליטול מנה
ימה דאשון והכהן הגדול ממנין טהור גדול
הוא דאש לכל הכהנים נמושחין אותם בשמן
המשחה נמלבישין אותם בגדי כהונה גדולה
שנוהבהן הגדול מאחור יאם אין שם שמן המשחה
מכבין אותם בגדי כהונה גדולה בלבד שכן
המשחה יונק של דאשון שמן המשחה ומלא את
ידו ללבוש אתה בגדים כשם שמות דבה
בשמן המשחה כך מתדבה בבגדים
את דאשון לא יפרע ובגדין לא יפרוס אינו
קודע על מתו כשאר הכהנים שנו ובגדין

ו

יפרום ואם קרע לוקה אבל קורע מלמטה
כנגד רגליו ואינו מרבה פרע לעולם שנ
את ראשון לא יפרע ואפלו בעת שלא
יכנס למקדש אלא מספר מערב שבת
לערב שבת ואינו מספר בתער אלא
בדוג ראש שערה זוב עיקר שערה
זו עד שיכרתה כאן הוא עמח באחד שנ
ראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כסום
וכסמו את ראשיהם והוא אשה
בבתוליה יקח מעות עשה על כהן
גדול שיש לה נעדה בתולה ומשותבגור
תצא כעליו שנ והוא אשה בבתוליה
אשה לא קטנה בבתוליה לא בנות
הא כיונד יעאת מכלל קטנות ולכל
ולכל בגדות לא באה זו נעדה ואינו
נשאשת נשים לעולם באחת שנ
יקח אשה אחת ולא שתיים

אלמנה וגרושה וכלללה וכלללה היא בת כהן
אז יתחייב לה מאן אמראה לדי יתכדה אוהי
פסולה לזן בקן ולאיחלל לזרעו בעמיו חרום
לאפטס לדי העלמא אנפה מנכפץ של נענע
מיסתכפוי לעצב גבין לה גבין ואחד ידק אתה
מתלקטה בינא או סואר פי לעיין תבלול
אפתלאט והוא יכתל לטא בואץ באסנא חרום
אשר שנמדחו אשכיו והו אמרוס אלעיה
ז ומדדקד שיום יאכל יעני קדשים קלים מתל
חלה ותכומה ואשב אהה מאן נבד כהן כי
תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה יעני עם
הארץ לדי תדוג בת כהן פלא יכטי אחד הוה
אלת לאת אמא ימות ותפון דוגתה אלמנה או יפקד
פיטלקהא אולא יכון לה מנהא ולדי יוקא אשח
אל לא ישא ישד לעם הארץ כהנת שדה כמן
הוה לזרעו של אהדן נאם נשא אמרו חכמי
שאיז דיוגן עולה יפה אלא מת בלא בניס או מת
הוא אוהיא במהרה או קטטה ביניהם
אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל קסא
מלחם ולא כל לחם יגא אשקל חוזרת לתכומה

6
יכון

7

ראינה חוזרת לחדה ושוק וקאל ושבא אל בית
אביה פדט לשונות יבם כנעודיה פדט לשון
למעבדות נמיד בן נכר לאתקדיון אין
מקבלין מן הנכדי קני דבין קנידבות קני
ינדנות חטאות ואשמות זה הכלל כל שהנח
נידך ונידב מקבלים מהן וכל שאינו לא נידך
ולא נידב אין מקבלין מהן וכך הוא מפני ש על
ידי עזרא לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו
מא כאן לחואיג למקדש לא יקבל מטהם
אעולות ושלמים יושאין לא נידך ולא נידב
חטאת ואשם שורא כשב פדט לכלאים
אנעז פדט לנרמה יעני ישובה נוע אנכ' כי
ינל' פדט ליועא דופץ נהיה שב עת ימים
פדט למחוסר זמן יתחת אמון פדט ליתום
איזה הוא יתום כל שמתה אמון ששחטגי
קאל יתום היכי דאמו אינא דאולדתיה
נמותה כלהיכו תוחי נתיזיל נאולא דמיות
ולדתיה מבי יולד נפקא לא פשיטא זה פירש
למיתה וזה פירש לחיים מענא תכראר
שבת שבתון יומי בשבת לא חלוק

אני יע לא מהן ושב ונון יקצר חניך שאת נחמתי
לוי שדחה אלקל מתל ארכוב ואלס באחה ואל
דפן ואלקין ונמא אשבה לאלך ולחם וקלי וט
וכדמל האוכל לחם וקלי וכדמל כדיות מב ללחור
ואחר לוקה שלש מלקיות שנ ולחם וקלי וכדמל
לאת אכלו מפיה שמועה למדוש שלתן בלאוין
חלוקין דה מדה כלתבנאה שה שריושה
קורם הקרבנה עומד אענף שלא נגמרה לא
אחר שקרב מותרת באכילה משקרב העומד
ותבנאה שה שריושה אחר שקרב העומד אענף
שהיתה זרועה קורם שקרב העומד הדי זון
אסורה ער שיקרב העומד שלשנה הבאה
ודין זה בכל מקום ובכל זמן מז התורה
וקצתם את קציריה והבאתם וקל דאשיר
קצירכם פקו וקצרתם ירל אנהם וחתנו
יבא עו יודו וקו דאשיות קצירכם ירל אנה
אול מא יברו יחתנו והדי מתנאפי וגא אלק
ואפק ביק לקולין וקל ממקום שאין אתה
מביא אתה קוצר וממקום שאתה מביא את
אתה קוצר אן אעומד מא ונדא לא מן
אכין ושרא ולא יודא לא מבית השלהין ולם

מבית האילן פמך מונע מאהו יורא לא יחניד
מנה שו לא מא יורה נמך מונע עלים יורה
בדו יחידונה ובערדך אך יודו ובשרטאן ליה
לראס אז יקרב לעומד נספדתם לכם
מחכרתה שבת קול שבע שבתות לשבתות
למתנאיה אנמא מצאדת שבתות בנסבה בעצמה
אז בעין סמואל יום מן לפסח שבת ואמרין
ועד בערה שבע שבתות והי מלטי יומא ליום
חגה שבועות והו יום מתן תורה נמך תעלים
דאך ליום נאכבאדה עדת לא יאם מן אול
לא עיאר ליה במן יתנוד ועול אחב לתאם
פאנה יעד לא יאם סאעאת והורה הי עלה
ספידת העומד מן יום אנפצאלהם מן מינד לו
יום מתן תורה לוי כאן לקעד נאגאיה בדרודם
ואביא אתכם אלי לחם תנופה שתיים שני
עשרונים לעשרה הו עשר לאיפה והו שבת
אדטא יכוז לרגוף מן סתה אדטא קו שבת
שבתון ישבת לענין מלאכה נשבתון לענין
דחיעה וסיבה ונעילת סמל וב עולה
ניעאבן אשה ישדאליות יעא מבית דינו

יעני
ז

שלמה ויהוה אלהים האיש המערי ואמך שלומית
בת דברי קעה שמן דית קר תקדם שרחה וסן
פיפרעת ואתה תבנה וקעה לחם הפנים לה
מנודה משכוח פיפרשת ויקחולית תתמה
שְׁמֵךְ בְּהַר סִינַי וידברני אל משך
בהר סיני ניה תלמוד לומר בהר סיני
כל התודה כולה נאמדה מיסיני אל לומר
לך מה שמטה נאמך כללתייה נפרטותיה
ודקדוקיה מיסיני אך כל המענה נאמך לך
בללתייה ופרוטותיה ודקדוקיה מיסיני
קושרך לאת דרע שלא לעבור ^{הארמה}
בשביעית וכדמך לאת דמור שלא לעבור
אילן בשביעית את ספיה קעידך לך
תקיעותי שלא לקצור ספיה ישביעיות
כדרך שקוצרין בשאר השנים ואת
נדירך לאת דביעור ישלא לאסוף פירות
האילן בשביעית כדרך שאוספין בכל
שנה ושנה את ספיה קעידך לאפלו
שנה שנטייבה בשביעית ועמחה פירותיה

מותרין באכילה יודה שני את ספיח ציתין
לאתם צור של יקעוד כדרך שקומע
בכל שנה ושנה ואם קעוד כדרך כל
הקומעין לוקה כי יעד כגון שעקד כל
השדה והעמיד כדיוודש בבב קראו
לעבודת האלץ כמו שביא לנו אלא
קומע מעט מעט וחובט ואוכל
ומדברי סופרים שיהיו כל הספחים
אסורים בכל באכילה ולמה גזרו
עליהן מפני עובדי עבודה שלא ילך
ויזרע תבואה וקטניות ודד עוני גנה
בתוך שדה ובסתד וכשיעמחו ואכל
מהן ויאמר ספיחין לפי כך אסרו
כל הספיחין עומחין בשביעית
שכיכך זה הגר והושבך זה גר תושב
והוא שיענה שבע מינות שניטון
בנינח וספרת לך שבע שבתות
מינות עשה לספור שנים שבע ול

ולקדש שנת החמשים שנ וספרת לך שבעים
שבתות שנים יוקד שתם את שנת החמשים
שתי מצוות אלו מסוריך לבית דין הגדול ^{לבית}
נמאמתי התחילת למנות מאחד אדבע עשדה
שנה משנכנסן לארץ שנ שש שנים תזרע
שדך נשש שנים תזמור כדמך עד שיהיה
כל אחר ואחר מכיר ארצו ושבע שנים ^{עשו}
בכבוש הארץ ושבע שנים בחילוק ^א
נמצאת למד שה שנה שחכבה הבירר
באחרונה שתחלתה מתערי שאחר ^{החלבן}
ששני חדשים שה דימת שלי הוא המנין
לשמטים וליובלות אותה השנה מוצאת
שביעיותה ושת אחת חמש עשדה מן
היובל התשיעי היתה ולפי חשבון זה שנה
זו שהיא שנת אלף ומאה ושבע לחרבן ^א
שהיא שנת שבע ושמונים ואלף ואדבע ^א
מאות למנין שטרות שהיא שנת שש ^{לוי}
ושלשים ותשיע מאות ואדבע אלפים ^{לוי}
היא שנת שמיטה והי שנת אחת ועשרים ^א
היובל. לא תקערו את ספיחה שלא ^א

יציא

ספיוח יובל כשאדה שנים לאתבעדו את
 נזורה שלא לאסוף פירות יבל באסופת
 שאר השנים אקנה מיד עמיתך דבר
 הנקנה מיד ליד הכתוב מדבר הקדקעות
 נה שטרות נה עבדים שהוקשו לקדקעות
 נין עמיתך ולא הקדש המוכר שדך
 אחזה נה יג לן שהות אחולות ומכר ^{מיוון}
 השדות כדילגאל עדה שמכר אין ^{שומעין}
 לו שנמצא כדילגאלתו עד שיומצא דבר
 שאינו מצוי לו בשעה שמכר נכס אם לוקה
 לגאל אין שומעין לו שננה שוקה ידו לזה
 שוקה מיצא מעט וקצה לגאל חצייה שדה
 שמכר אין שומעין לו שנ כדילגאלתו אין
 גואל את כולה או אינו גואל ואם רצו קבין
 לגאל גואל שנ או דורו או בז דורו גאלנו
 לא תונו איש את אחיו ההוניה שתורת
 פחות משתנות נקנה מקח ואינו מחזיק כלום
 ותב על שתות בטל מקח שתות קנה
 מחזיק הוניה קש לבי אלי עדי הגדול
 מאסבב פי אין אתונה אונית פי אגל פי

וְנִלְאֲתוּן מִוַּעַע קוּל מִן סַבָּב אֵן אִיעֲלֵהֶם גְּדוּם
וְשַׁרְעֵי אֲלֵהֶם תַּע אֲנִיעִייה בְּקוֹן כִּי גְדוּם הֵייתֶם
בְּחֵדָן מִעֲרִים קָל לְעֵתָן אֵנִה אֲשַׁאֲרֵבֶלְאָן
אֵל אֵן אֲעִיב אֲרִיכָאן פִּי אֲנִסְתָּן לֹא גִנֹּז לֵה
אֵן יַעֲיִיבֵיהָ עֲאֲחֻבָּה הוּ קוּלֵהֶם מִוּם שׁוּבְרָם
אֵל תֵּאֲמַרְוּן בְּחֵבִיכֵי וְעֵשֶׂת אֵת הַתְּבוּחָה
לְשֵׁלֶשֶׁה שָׁנִים יִרְדֵּי אֲרִי אֲתַפֵּק לְסֵנָה לְסַחֲבֵה
סֵנָה מֵלֹט וְסֵנָה אֲנִי בְעֵדָה אֵסְנָה לִינְבֵל פִּיכֹן
אֵל אֲסִנֵּן נִצַּף אֲסִאֲרֵסָה לֹא לְאֲחֵמֵנָה אֲרִי
סֵנָה לִינְבֵל וְנִצַּף אֲתַסְסֵה לֹא תִרְדֵּי בֹן
בְּפִיךְ זֹו עֲבֹדָה שֵׁאֵן לֵה קְעֵבָה אֲוֵ עֲבֹדָה
שֵׁאֵינֹו עֲלֹיךְ לֵה כִשְׁכִיר שָׁנָה בְּשָׁנָה שׁוֹכִידוֹת
שֵׁלֶשֶׁנָה זֹו אֵינָה מִשְׁתַּלְמֹת אֵלֹא לְשָׁנָה אַחֲרֵתִי
אֲוֵ לְעֵקֶד מִשְׁפַּחַת גְּרָזָה הַנִּמְכָר לְעֲבֹדָה זֹוה
לֹא תִוְנֹן אֵת עֲמִיתֵךְ קָל לֹא תִוְנֵהוּ בְּדַבְרִים
וְלֹא תִלְחֲצֵנֶךְ בְּמִמֹּן וְקָל כֹּל הַמַּעֲנֵה אֵת הַגֵּר
עֹוֶבֶד בְּשֵׁלֶשֶׁה וְהַלֹּחֲצֵנֹו עֹוֶבֶד בְּשָׁנִים קָל
גְּדוּלָה הַנִּיית דַּבְרִים מֵהַנִּיית מִמֹּן שֵׁדוֹן נֵם
נִייתָה לְהַשְׁבִּיב וְזֹו לֹא נִייתָה לְהִישְׁבִּיב וְזֹוה

בממונו דה בגפו והרי הוא אומר בהונית דב
ויראת מאהיך לפי שהדבר מסוד ללב האיקל
דבר שהוא מסוד ללב נאמר בו ויראת מאהיך
לפי שהדבר מסוד ללב וכל העוהק מוהנות
דבדים נענה מיד שנ כיאני יש ומסוד שיד
תיראן מן גמלה אשויא אמוגבה לאגלא ס
מקדש ותענימה חתי יחעל לניח מנה וראה
אן לא יודכלה סכראן ולא נגס ולא שעת אעני
פמערדאש וקדוע בגדים ואן כל עובר יקדש
ידיו וכגליו וקסאן דל ומצות עשה ליראה מן
המקדש שנ ומקדשיו תיראן ולא מן המקדש
אזה ירא אלא ממיו שיצוה על יראתו ואידון
היא וראתו שלא תנס אדם להר הבית במקדש
או בניעעל שבגליו או באפונדתו או באבק
שעל בגליו או במעותה הע כוכים לו בסדינו
ואיז עדין לומר שאסור לן לרוק בכל הר
הבית אלא אם נדרמן לן רוק מבליעו בכסותו
ואם ברוקתו ואם תלכו עמדי קדי
אמרו חכמים מירככי התשובה הוא שבזמן

שׁוֹבֵא עֲרָה יִדְעֶקוּ לָהּ וַיִּרְעוּ וַיִּרְעוּ הַכֹּל
הַ שֶׁבְגַלֵּל מַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים הִרְעֵה לָהֶם כִּי
כִכְתוּב עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֱלֹהִים לָכֵם יִזְהֶה ה' וְהָיָה
שִׁיגְרוֹם לָהֶם לִפְנֵי הַסֵּיד הַעֲרָה מֵעֲלֵיהֶם
אֲבָל אִם לֹא יִדְעֶקוּ וְלֹא יִרְעוּ אֵלֹהִים וַאֲמַדּוּ
דְבַר זֶה מִמֵּנֶהֱג הָעוֹלָם אֵיךְ לָנוּ וַעֲרָה זֶה
נִקְרָא נִקְרָא אֶת הַרְעֵי זֶה דְכַךְ אֶכְזְרִי וְתִלְגּוּרֵי
לֵהֲן לְהַדְבִּיק בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַרְעִים וְתוֹסִיף הַעֲרָה
וַעֲלוֹת אַחִירוֹת הֵנָּה שִׁכְתוּב בַּתּוֹרָה וְהַלְכֹתֶם
עִמִּי בְּקִדְוָה וְהַלְכֹתִי עִמָּכֶם בְּחַמַּת קְרִי כְלוּמֵי
כִשְׂאֵבִיא עֲלֵיכֶם עֲרָה כִּדֵי שׁוֹת שׁוֹבֵא אִם
תִּאֲמַדּוּ שֶׁהֵנָּה קְרִי אֲוֹסִיף עֲלֵיכֶם חֲמַרֵּי
אוֹתוֹ קְרִי וְאֲשׁוּבוּ מִן טוֹט עֲלֵיכֶם אֲמוֹנֵה
עוֹד יִתְקַבֵּץ פִּי וְנִסְטָה וְדָלֵל פִּי אֲעֲנֶק וְלֹא
יִדְאָן מִן אֲנִסְאָן וְהוּמִן כִּשְׂבִי יַעֲזֹב וְכִי עֵץ
בְּמַשְׁפְּטֵי מִאֲסוֹ וְאֶת חֲקֹתֵי גְעֻלָּה נִפְעֵם
אֶפְרָאִיף אֶתִּיהֵי בִינֵת אֶפְרָאִיָּה עֲנֹה
אֲגַמְהוּכ תִּסְמִי מִשְׁפְּטִים וְלֹאךְ מִתְלֵ

אנהי עין אקתל נאסרקי ונא תיה יגור ביהנה אפאי^ד
ענד אגמה נוד תסמי חקיים ודאך מתל
תחקיים לעדלה וכלאיה כרם אלה החקיים
קללות שבתודת כהנים אין מפסיקין בהן לה
אחד קנרא אותן מתחיל בפסוק של פניהם
ומסיים בפסוק של אחריהם וקללות שבמשנה
תנדה אם רעה לפסוק בהן פוסק וכבר נהגו
העם שלא לפסוק בהן שא אחד קנרא אותן
שעונך הוא יקול ערכי עלי וקו ואם
מה הוא מעדכך תקדידה הכלי ואם ימך הוא
נלום ענדה סנא לעדך אלי אנלך עלונפסה
תן לומעדכך וקא חויבוי ערכין ממשכנך
אותן כמן שממשכנך בעלי חוב נותנין לו
מידון שלשים יום וכסות שנים חודש ומטה
נמצע נסנרליו ותפליו לואבל לא לאשודתו
ובנו ואם היה אומץ נותנין לו שני כלי אומנות
מכל מיץ ומיץ אם היה חדש נותנין לו שני
מעליץ ושני מגורות דבי אלעדך אומא אם

היה אכר נותנין לו עמדי וחמיר נותנין לו חמיר
נאין הלכתא ברבי אלעזר לאן שבקד נאחמיר
נכסים לא כלום וכל ערכך יהיה בפקד
הקודש לא יקטע על אחר פועלך אכלמן
שקל ולא באן פינה איה מן שפקד לקו וכל ערכך
יהיה בשקל הקדש קשנעך אותן הכהן נא
האומר עכבי עליו קשן עליו דשך הערכים
המטלטים בשלשה ירבי יהודה אומי נאחך

מהן כהן נבקר קעות תשעה וכהן נאדם ^{כיוצא}
כהן וכל מן קש ערכי עליו וגו' אבהן ^{ליגדמה}
ערכו אן קיחן ענדה את את פיאכל מנה ^{מקדח}
ערכו בקול תלאתה אן דשך לשי יסוא עכך
שעליו ינאן לם יבון מעה גיכ קדקע פואכל
איעא מן ארעה מקדאך עכך בקול עשדה
אנאם נאחדהם כהן אן תלך אדלן תקודם
עכך שעליו וכל שך איעא מן קש דמי עליו לוי
ילזמה אן יקדך כעבד הנמכר בשוק וקדרה
איעא עשדה אנאם אחדהם כהן ויזן מא יסולן
אן יסוא זהו אהו מעני קו נאדם כיוצא בהן

i

יעני אן תקדיק לאדם מת לתקדיק לקר
לקנות אן בכור אשר יבכר שלא לשנות
הקדשים מקרבן לקרבן שנ בכור לה
יקדיש איש אותן כלומר לא יקדישנו ל
לקרבן אחר קו אודע בטוב געז האמן
כאן הוא בעל מום וכיוצא בו שאינו ראוי
לקרבן ואעפ כן כתוב בו יהיה קדש
אך כל חכם אשר יחכים איש ליעי שלא
למכור שדה החכם שנ כל חכם לא ימכר
שלא לפדות שדה החכם שנ לא יגאל
כל חכם אשר יחכם מן האדם יעני בן אל
הכוגי בית דין ~~בבית דין~~ סיני

שאנ את ראשי כל עדת בני ישראל בתשעה
מקומות נמנו ושם אחת בירידתן למעדים
שנ בשבעים נפש ירדו אבותיך מערימה
ואחת ביצירתן שנ ניסעו בני ישראל מרע
מסע ושותים בחומש הפקודים אחת כ
בנגלים ואחת בחלוק הארץ ושותים בימי

ויקרא

בימי שאול אחת בטללים ואחת בבשר ואחת
 בימי דוד שנתן יואב את מיספר השקר
 העם אל המלך ואחת בימי עזרא שנכל
 הקהל כאחד ארבע לבוא ואחת לעתיד
 לבוא שנתעורר העבד העצאן על ידי מונת
 והחנים עליו מאטה יעני בגנבה ובקדבה
 נקוד על אהל מלמד שלא היה מן המניין
 נלקחת לוי אנה יהוה תחת כל בכור בני ישראל
 למאקא אלה תב עתע למשה דבינואן יעד
 בכור ישראל ויכונן אלונים עונן שבכורים בקו
 מן שבכורים דאיד עלי ענדך בני לוי מאיתון
 נתלאתה וסבעין פכאן פדאכל בכור מן
 האולי שבאקיון למסה מתאקול פכאן
 צנעה מן משה דבינו ענה אנה כתב דקאעת
 פיה כל דקעה מכתוב לוי ופי למאיתון נאג
 נאסבעין חמשה שקלים וקאלא שבכורים
 מאכל כל ואחד דקעה פאכל כל ואחד
 דקעה פמן וקעבירה דקע פיה מכתוב
 לוי קאל כבד פדאך בזן לוי ופדאה אלני

ומן וקע בידה קקע אחמשה אשקלים
וגב עליה דפעחמשה שקלים. וכדאן
פעל אסייד משה אינא פי שבעים
זקינים לאנה אכד מן כל שבט סתה
קגא פעצארו עב רגל וגעל קק עתין וכלא
כותאב וקעא ביד אדר ומיידר עב קא
סבעין שכץ. וחנוה לויים שלש לאן
מחנות היו שרש במדבר מחנה ישדא
עדיא אדבע מחנות ומחנה לוי שר
בה וסביב למשכן יחנו ומחנה שכינה
והיא מפתח חצר אהל מועד ולפנים
ומשמדתם הארון שמידת המקדש
מיונות עשה ואעפ שאין שם פחד מאויב
ולא מלסטום שאין שמידותו אלא כבוד
לואינו דגמה פלטודין שיש עליו שומדין
לפלטודין שאין עליו שומדין ושמיידה
זו מיונותה כל הלילה והשומדין הן הכתנים
והלויים שני אדנה ובניך אתך לפני אהל
סני כנני כנני מועד כלומר אתם תהיו

שומדין לו והדינאמר ושמואל את משמדת
אזהל ונאמר והחונים קדמה לפני אהל מועד
מידחה משה ואהרן בניו שומרים משמדת
המקדש ואם בטלו שמירה זו עבדו בלא ש
תעשה ש' ושמדתם את משמדתה קדשי
ו' שון שמירה אזהרה היא אלמדתה
ששמירתו מינות עשה נביטול שמירתו
בלאת עשה ג' בסו את מנדתה מאור
ואת נדונה ילמה שבע מרות כנגד שבע
מידות נלמה עשה משה מנורה אחרת
של שביתת הנדות ושלמה עשה עשר
מנדות של שבבים נדות לפי שקד
משה שבעה אומות לפני ישראל החרתי
נהאמר והפדי והכנעני והחוי והיבוס
הגרגשי ושלמה היה שולט על שבבים
אומות דכת כיהוא לורה ~~ש' עבד הנקד~~
הסמביאיץ אליג מנחה ועובדין אותנו כל
יכיו חיינו ועל מזבח הזהב ימדר
שעשה משה ושעשה שלמה ושעשו

בני הגולה ושעבוד להיעשות כולן עשר
אמות גובה כל אחד מהן וזה שכתב
בתורה שלש אמות קומתו מקום המערה
בלבד ומדבח שעשו בני הגולה כפי העתה
להבנות מדרת ארכו ורחבו של בית
ושתיים אמות על שלשים ושתיים

איש איש על עבודתו ואל
משאו כלה לנים מן הדקין על עבודת
המדבח שנאל כליה קודש ואלה מדבח
לא יקרב ואל ימותו לא יקרב עבודה
לעבודה אבל לוגע מותרין וכשם שהלנים
מן הדקין שלא לעבוד עבודת הכהנים כן
הכהנים מן הדקין שלא לעבוד עבודת
הלויים שנ' גם הם גם אתם וכך הלויים
עצמן מן הדקין שלא ועשה אחד מלכות
חבירו לא יסויע המשוך לשוער ולא
השוער למשוך שנ' איש איש על עבודתו
ואל משאו לנים שעבדו עבודת הכהנים

על

מהן

או שסויע לוי במלאכה שאינה מלאכתו
חיובין מיתה בידו שמים שנולדו ומותו אבל
כהן שעבד עבודת לוי אינו במיתה אלא
בלאת עשה ושכב איש אותה שכבד
זרע אשה שזנת באונס או בשגגה או שבה
גילה זה שקנא לה דרך איב רים איך רמים
בזדקין אותה שנהיה יאלאת פשה פרט
לאנוסה שהרי נתפסה בחזקה ותמעול
מעל באישה פרט לשנעגת ושכב איש
אותה שכבד זרע פרט לבא עליה דרך
איב רים קמח שעוריים קרבנה מאכל
בהמה שעשת מעשה בהמה איש כותש
אמתו קואשר תשטה אשה תחת אישה
פרט לאנוסה ושומרת יבם שאינה תהיה
אישה אשה פרט לקטנה אשה פרט לאשת
קטן מאשת אנדרגוס שאינה איש ונעלם מן
מיעיני אישה פרט לאשת סומה ונהעמיר
הכהן אתה אשה פרט להגדות ונתן על כפיה
פרט למי שאין לה כף או שהיתה עקומה

אני בישה שאינה יכולה ליקח בה ואפלו
כפה אחת שנכפיה ואמרה האשה פדו
לא למות ואמר אל האשה פדו למי שאינה
שומעת ופרע את דאשה אשה יכשן
דאשה וינתק שערה אן יסבלה ויהי
בדבל מערי ללא תדל לא תיחבה אן
אעלה הנקל פו את למוד או שלמי למה
חבל מערי שעשות מעשה מערים לפנה
המאדים עדר למח איברים שבאיש
נשבאשה אם לא שכב איש אותך פדו לא
לקטן ולבהמה יבנת וט את יכך נופלות ואת
בט יבאזה אשה תלקה ביכך תחלה ושיחך
הגוף ליה פלטי וקולעבת בטן ולנפידך
חנה יציב מת טיהא מתל מא ומיבה הינעל
מה היא אומדות אמן אמן על האה אמן
על השבנעה אמן מאוש זה אמן מאוש אחד
אמן שלא נטמאתי ואם נטמאתי יבאני אמן
שלא טעיתתי ארוסה ונשואה נשומדות נבם
וכנוסה ל מיחיד אומל אמן שלא נטמאתי ו

פלטי
נדה

אמן שלא אטמא עה שקה אתה השה אין כופין
אתה השה לשותות לא אם דעת והמדה הין נשמחתי
תצא בלא כתובה ונחסרה על בעלה לעולם
הינה שותה וכך אם אמדה היני טמאה נהיני
שותה אין כופין חנותה לשותות ותיעה בלא כתובה
אם אמד בעלה היני דועה לה שקותה
אז שוב עלה בעלה אחד שנסתרה הדיזוניה
שותה ונוטלת כתובה ונועאה והיחאסונה
עליו לעולם השה שנאסרה על בעלה
אסונה על זה שנת יחרה עמו מפיה שמן למדן
כשם שטמאה לבעל כך טמאה לבעל קולה
ונקוטה ופירעה דרע אם היתה יולדת בבער
תלד בדיוח יהיה דרכה לילד נקיבות תלד זכרים
אן ונקרה היש מעון אדוי כהן דוג לשומה
קר נכח נכאח חק אם לם יאמר מים הימאדים
פיזוגתה שיא קא לכת ונקרה היש מעון השה
ההיא תשא את עונה בדמך שה איש הנקרה
מעון המים בוד קין את אשתו נישלח ומן
המחנה מיעות עשה לשלח כל הטמאים מן הא

המקדש שנשלחו מן המזבחה כל יצדוע
וכל זב וכל טמא לנפש' זה המזבחה האמור
כאן הוא מזבחה שכינה שוהוא מפתח עזרת
ישראל ולפנים קנה כל ימי נדב נדבותעל
לא יעבד על דאשן ליום הרא פי נדיר עולם
ואנמיגא פימן נדב לזמאן מזבחה הו ק
כל ימי נדב נדבותעל לא יעבד על דאשן
עד מלאתה ימים וסותם נדבות שלשים
יום וס' ימן פיך אך קודש ויהיה עוד
יהיה שלשים יום פלאותכו נדבותאקל
מן תלתי' יום ואמא אר' יהוא נדיב עולם
אר' הכביר שעדו מיקל בתעדי יעני אנה
גוד לה אהל אק באמום נאל ליל עליוך אך
מן אבשלוס אנה כאן נדיר עולם וקאפיה
אנן מה ימקץ ימים ליומים אשר יגלה כי
כבד עליו וגלחו ולקח הכהן את הזמע
בשלה אמרו חכמי איזה הוא זדוע מ
מפרק של אדכונה ועד כף שליו וכגון
בגל שוק וקאת אבדיותאנו כבנן

דקוע דן ימיץ. שש עגלות יבב קמורת
פיל יבב משוכסות ומצוחדות יקסא שש
עגלות יבב קמורות יעניאן עלוהא אטויה
שבה קבה עגלות יבב יעניאן אעגל יבב
מלבבה קבה עלותך יבב

דומשים שנה ושוב מיבב אהעבדה
אמתנאע אליוס מן אכדמה פוי אלקדע
בער כמסין סנה תמלי להם מן אעמא
להם פבונו בנאבין כקו ומבב אמשוים
שנה ושוב מיבב אהעבדה ושדות אור
אחיו באהל מועד קאל דבותינו אל פישנה
לאך ושוב מיבב אהעבדה שומע אני כל
העבודה במשמע תלמוד לומר לא יעבד
עודי ושדה את אחיו באהל מועד מגיע
שחודה לנעילה שערים. והנה אנטלה
כאנת תגב פוי אקדם אכאין פוי אבד פאמא
אכאינון מנהם פוי שולה פיקולון אשוד
לאהן תכל אעוהתהם לקו במה דב אמו

הצות

באה למועך שבמרבך אבל בשלך וכו'
נבבות העולמוס אין נפסליון לא בקולן
ז קונוע שנו בניו שקאל את הפסח במן
יער קאל רב שמואל בז הפני אן מעניס
אדכא שקויעה אפסחה הנח נקדתקדם
שכה לך פאלה פילך אן כחזתלך
לסנה פוי אשבת פכאנו ועד מתחיוון
לס ידלון הל יעמלן אפסח בשבת כמח
אמלן ביז העדבים אם לא פאמיהם
הנח באן יפעלונה ולא יאכדנה לאן ש
שחטתן תגחה אשבת: ויהי בהם
אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם מעני
זאן אנהם טמאים במת מענה יקאלו עליו
זאן ומניין שטומאת מת דחניה בעבור
שנו יהי בהם אנשים אשר היו טמאים לנפש
אדם כן למדו מפיה שמועה שאנשים
והדיים הם שידחו לפסח שני אם היו טמ
טמאים אבל עבד שהיו טמאים מת אינן

נדחים אלא הטומאה תדחה מפניהם ויעשו
פסח בטומאה והוא הדין לכל קרבן שקבוע
לו זמן כפסח שהיא דוחה את הטומאה
נקטו עין ללך אין טומאת בית פקטו היא לרי
תדהי בעבור ויקדיבו בטומאה ואת כהן
יחיד ידחה לפסח שני כמיאגא אפי' ולו כהן
יום שביעי של יום ארבעה עשר ידחו יחדים
והיה כזאת אפוא אלה אתי סאן פיהא משה
דבינו לאנה למיאגא שביעי שלהם ווס
ארבעה עשר קאן או לאפסח אנביא וכל און
איל ונהגלא ללכונן טאה דיין ונעלח לאכל
חדק היום עלינו היום ולאי שיי נמתנע והוא
קולהם למה נגדע לבית הקריב ומעבון
הוא עדיח לאנהם לו כאנו פיטו אנגאסהלם
יקולו למה נגדע או לאעלה בינה לכונהם
טמאים פאן פי אפי' אשאדה אהלך והנה קולה
ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא פודאן אפי'
פקטו הו אפי' כאנו ממתנעין והלוי אחכם
אנמא הו פי טומאת בית כמיאגא עלנא ימא
טומאת

טומאת שרץ פלא בל יקרב עק טמא שרץ
ולו כאן יחיד ולליל ענר מאוטהר יאכל
פסח בטהרה ותבייץ היא לא עלפי אפק
אני מצת למוד מסכת זבחים בבלי

עבד שמיחתכם ובמועדיכם מנץ שאומרו
מלכות זכונות ושופרות ישנ ותקעתם
בחצונות אלו שופרות יהיו לכם לזכרון
אלו זכונות אני יהוה אלהיכם אלו מלכות
אם כן מה ראוי חכמים לומר מלכות האחר
כך זכונות ושופרות אלא המלכות
עליו תהלה ואחר כך בקש ממנו שידבור
לך ברית אבותיך ויהי העם כמתאננים
לזכונות מקלבת לאן כאן אמר ושאל
מתפרק פי אמוק אחק איק נהיה מאחדה
מך עשר נסיונות שנסו אבותינו את המקום
קר הי משדוחה פי פרשת ויהי בשלח
נהתי עבו שם עמך אין מעמידים בסנהדרין
אלא כהנים לנים וישאלים מיחסין
הדאניין לא

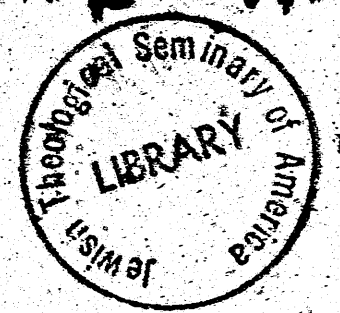
להשיא לכהונה והתיוצבו שם עמך בדומין
 לך בזכמה וביראה וביחוס נמצוה להיודת
 בסנהדרין גדולה כהנים ולויים שנבאת אל
 הכהנים ואם לא מצאו אפלו כולם ישאל
 הדין מותך **ע** עד מא יקול משה קול
 עי חלן ארון וענה מא יקול שובה יהיה
 חטן ארון בוכה למשפחותיו איך לך **ד**
 בכל העולם שהיא קשה לרוב העם אל לא
 לפקוש מן העדינות והביאות האסורות **ח**
 הכמים שעה שניצטוו ושאל על העדינות
 בכו וקבלו מצוה זו בת עומת ובבכיה
 שנ בוכה למשפחותיו על עסקי משפחות
 קו ללה למשה היר יי תקעד הוגואב
 לאמה ודאך אנהם קאנה יונכל אל לעדון
 שלחן במדבר פאעה ק ללה מא פונפוקהם
 אז כל ואחד יקול כלי אאן ק ללהם היר
 יי תקעד מעני ניתבאו במחנה לך **ב**
 גג ומגוענהם קא פוספקיחדק אשל
 רבתי ביר עברי נביאי ושאל ותדבד

בימים
 קדמונים

מרים ואהרן במשה ל שמעון בן אלעזר
אמר אף על מספריו לשון הדע נגעים
באום שבין מעינינו באהרן ומרים שספרו
לשון הדע על משה ובאת עליהם פט
פוק ענות שנ ותרבד מרים ואהרן במשה
הלכה צפורה ושחה למרים הלכה מרים
ושחה לו לאהרן מיד באת עליהם פוק
ענות שנ ויחד אף יניבם וילך ילמד
שנסתלקה מאהרן ודבקה במרים
מרים אמרה עליה היה הדבד עליה פדשתי
מאצל בעלי אהרן אמר עליה היה
הדבד ולא פירשתי מאצל אשתי
אבותינו דאשונים אמרו עליהם היה
הדבד ולא פירשתי מאצל נשיותיהם
אבל הוא מפני שדעותו גסה עליו פינש
מאצל אשתי ולא היו דניץ אותו בודאי
אלא בספק ולא היו דניץ אותו בפניו
אלא שלא בפניו וקו האשה הכושית

וכי כושית הית והלא עפודה הית אלאמה
הכושיה זה משונה בעורו מכלה בריות כך
היתה עפודה משונה בדרכיה נבמעשיה
הטובים יתר מכל הנשים ~~אשר באו~~ ~~לעולם~~ ~~לעולם~~ ~~לעולם~~
והקריב המקריב קרבנו לַיְי מנחה סלת עשיר
כל המנחות הקדשות לגביה מדבח איך כל אחת
מהן פחותה מעשירון ומיעוטו מעכב את כולו
וחמש מנחות הבאות בנדר ונדרבה ושלן לחתונת
ולנדק לרץ כל שידעה אפלו אלה עשירון ו
אבל מנחה העומר ומנחת חוטין ומנחת קריאת
ומנחת חנוך והחבתין כל אחת מהן עשירון
אחד לא פחות ולא יותר דאשית עדיסותיכם
חלה תרימו עשרים וארבע מתנת ניתנו לא
לכהנים עשר במקדש יארבע בידושלים ל
ועשר בגבולין את שבמקדש חטאת וחטאת
העוף ואשם ודאי ואשם תלווי ודבחי שלמי
עבורי ולוג שמן שלמי עורדע ושתיה לחם דם
ולחם הפנים ושיורי המנחות והעומר את

שביכולים הבכירה והבכורים והמונים
מתורה ואיל נזיר ועורות קדשים
את שבגבולין תכונה ותמונות
חלה לראשית הגז למתנות ופדיון
הבן ופדיון פטר חמור אשרה חלמים
נשדה אחזה נגזל הגדי שיעור החלה
העושה עיסה לעצמו אחד מעשרים
וארבעה ינה עושה למכור בשוק אחד
מארבעים נשמנה שיעור חלה עשרה
נהיה עשירית האיפה ולאן השעיר עשרה
וכהמא ומא כאן עגנה אקל מן עשרה
פלא ולזמה חלה כל ארץ ישנה
קדו גבולין לבד מירושלים: קונתם
נפש אחת ותחטא בשגגה יהי אשלה
פי שגגת עבודה זרה לאינה לאו נכ
תשגו ולא תעשו את כל המצוות האלה
מצוה שהיא שקולה כנגד כל המצוות

והדעה מששים בכור יכל אשר בארצם
חקוק שבכורים ללאדמה פי סבעה אנאע
מין שנבאת נהיבטה ושעלה וגפן ותאנה
ורמון ודית ותמרים כאיזה צד מפדיושין
את הבכורים ונדר אדם לתוך שדיהו וקוואה
תאנה שבכירה ואשכול שבכר ורמון שבכר
וקושדן בגמי ואומר הדי אלו בכורים לבי
שמעון אומי אעפ כן חודד וקורא אודתן
בכורים לאחד שיתלשו מן הקרקע
ופדיון מבין חרש תפדה ימבלג לכמס אלת
למיתא קיל ארבעה ועשרין דדה מא אית
בארדא הם לערביוה קאן אחר זיל יש
בכור לנחלה ואינו בכור לכהן בכור לכהן
ואינו בכור לנחלה בכור לנחלה ולכהן יש
שאינו בכור לא לנחלה ולא לכהן פאמא
בכור לנחלה ולא לכהן פמדה אסקטת
בער ארבעין יום לחמלה אתם חמלת וולדת
פולין אולד לנחלה ולא לכהן לין חבא אחר
נסל בכור לנחלה ולא לכהן פאמא בכור

לסוף ואינו בכור לנחלה פולחן ארו באן
בכר אמר אה נכחן לבעלה ולד מן גיורה
לקח תניא מנין שאם יש לו חמשה בנים
מחמש נשים הייב לפדותם תלמוד לומר
וכל בכור בנך תפדה ואומצא מי שהיה
לו בנים ונשא אשה שלא ילדה פאמיה
בכור אביו ואמו פהו בכור לנחלה ולכהן
נאני לויס הנא בכור לא לנחלה ולא לכהן
פהו אף יולד לה בכור ומאת וולד לה
בעדה אבן פאבן אבך לויס הו בכור
לא לנחלה ולא לכהן

ויקחן אליו פרה ארמה יהיה אפרו
ושתידיה מן אלא למגדבא מן אשקלים
דאן קול פרה ארומה ושעניכ המשלח
ולשון שלחה נודית באין מת דומת הלש
הלשבה נחך דמאן הורה אבקה מעל
כמא תלאת סנין לעמדהא אה סלך

אין

לח"ט

סלך לראבעה כקן לאלעדז אומי עגלה בת
 שנתה פדה בת שתיים יקח אומרים עגלה
 בת שתיים פדה בת שלש נבת ארבע וקן
 תמימה יקתעני במאה פו אלון לאחד
 לקן תמימה לארומית אשר לא עלה עליה
 על קול פולך דה הכלל כל שהיא לערבה
 כשדה לעונד אחד פסולה כל המומין הפ'
 הפוסלין בקדשים פוסלין בפדה שנאשרין
 בה מום יהיה יוצא דופן אומחיד אומתנן
 אומדפה אומשנדבעה פסולה שכל הפוסל
 את הקדשים למזבח פוסל את הפדה לעפ' שיהיה
 כקודשי בדק הבית הונאיל וקראה הלחטאת
 מעתה ליקח מנה מן הגוי נאין חוששין שיהיה
 דבעה הגוי שאינו מפסיד בהמעני ויהשליך
 אל תוך שדפת הפדה הונאין יטבח לך או חדים
 אבקרה ענד מאתנער עמז אנתד לקן ושהשליך
 אל תוך שדיפת הפדה הא כתיבה ענד מעבסע
 נהזה הטחור על הטמא כשמזין עליו

בומי ההפלה אין מזה עליו לא אדם שלא נטמא
 במת מעולם שזה מזה עדין שיהיה טהור ו
 תאמר וזה עליו איש שנטמא ענה עליו ש
 דה שזה עליו לא היה טהור מטמאת מת
 נכח הכלים שמתלאין בהן נקד שין להזות
 על הכהן השוקה כולם כלי אבנים היו שאין
 מקבלין טומאת וכל הדברים האלו מעלות
 חנקות הן שעשו בהן וכי עדי ימנא אוש
 שלא נטמא במת מעולם חעידות היו בירן
 ישלים בנחת על גבי הסלע ותחתיה חלול
 מפני קבר התהום ומביאין היו שם נשים
 עבדות וולדות שם נקדלות שם את בניהם
 למי נה חטאת היא מי חטאת שיש
 בהן כדי הדייה אעפ שהן כנבלה וכמרכב
 שאין מטמא בגדים בשעת מגען משום
 נושא שאי אפשר לו שיעצ במים ולא יסיט
 אותם וכבר בארנו שאחד הנשא אחד
 המסיתי אדם כי ימות באוהל אמרו

חכמים דרך למד זאת התורה אדם כירמיה
באוהל איך התורה מתקיימת אלא במי שממית
עצמו באהלי החכמה וכך אמר שלמה
בחכמתו התלפית ביום ענה ונור אמר אף
חכמתי עמדה חכמה שלמדתי באף עמדה
לי שמעו נא המורים למה קאמשה רב
עה שמעו נא המורים נקר ללה עליה אן יכון
מתלה יחדג במחער גמאעה ושל פו מונע
לא יבגי פיה אחרג ומתלה רי פי חק ואלך אל
שבץ חלולה שם לאנה חכמה אתה כלהא וכ
נכלי אתה בהא וקתרא ובהא וטמע אונול
לסעאדה ארניא ואלכלי פכין יברו מינה
אחרג והומן אפעל אשדוק כמא ביונה ואל
יערך לא ען היאת כדייה מן היאת אנפס
ואמא קומדיהם פי פהו עלא מא נבייך
ולך אנה לים כחן יכאטב עוואם ולח מקלה
פעילה להם בל אקואם עגירה נבאיהם מתל
יחזק לבן בודי כמא לכרן אכל ופל מא יקול

פיאל

או יפעל יעזבדונה פלמא דאיה קד חרג קסין
עליה אט מאהנ לה מן דה יולה כלק ולק ליה
אנה עלם אן אלה געב עלינה פיטלכ אמה
נאנה אסכטנאה תע למיה כהן יחדג נאלה
תע מאוגרנא פי לטאה לה פיהדה אקעיה
חדג נלה געב בלקא קח אתה מטה וה שקית
את העדה ואת בעירם וה פשט את אהדן
את בגדיו ככל עשה הקבוה נסין לאהדן
במיותנו יתל מחיון וה עמידו משה על הסלע
נהיה מפשיט אנו בגדי כהונה ובגדי שכינה
לבשן תחתיהן ויאמר יי אל משה עשה
לך שדק ושיים אותן על נס יוכו הנחש ממית
ומחיה אלא כל זמן שהיו ושדא מתכוונים
כלפי מעלן ומשעבדין את לבם לאביהם
שבשמים היו מתדפשים ואם לאו היו נמוקים
את והב בסופה אמר ל חייא בד אבא
אמי ל יחנן אפלו אב ובנו הרב ותלמידו
עסוקין בתורה בשער אחד נעשין איביים

אמרתי נלם ופדם אפדיקאן אנהא עלמה
אנאדר אשערייה אתי לאילבם אמרה
עלה לי פדם ושהדותך אטריקה פין
דאך אדמאן ואסותעמלהא לכל כמא
יסעמלון אשעדא אאקאניל אשערייה
קאן זל תני ויתר תהיה לך על אזיניך אר
תקרא אזיניך אלא אזניך ימלמד שאם
ישמע אדם דבב מגונה יניח אעבנו בתוך
אזניו יאלת שעריה להלוי אתנא זל ענד
הפולו אגאליץ הכרי יעתקד פושדח
הוא אש ואז הכריהו גרץ הרה אמצוה
ואז איתר הו אעבע ואזיניך הו אאלניך
אעז אחרא מן אסאמי אעקול וכא הריה
בל הו נאדר שעריו מליחגרא חץ בדי
עלו זלק כדים והו אן כמא יחדם קול
אפנהחשי יחדם סמא עהא נאסנר לשך אען
עלי גדה אתמתיילת אשערייה והכרי
כל מא יקא פו אדרשות אלתקרא בכך

כך הרי מעננה אדאנו ולא עתה זה
דויד אשודנו ולא קרוב דההמלך השמש
המשיח דרך כוכב מיעקב זה דוד וקם
שבט מושל זה המלך המשיח ומחץ
פאתי מואב זה דוד וכן הוא אומד ויך
את מואב וימדרם בחבל וקרקד כל בני
שית זה המלך המשיח שנבו ומשלו
מיום עדים נהיה אדום ורשה לדויד שנ
ותהי אדום לדויד לעבדים ויהי כל א
אדם עבדים לדויד וישע נביא את דויד
בכל אשר הלך נהיה ירישה שעור
אויביו זה המלך המשיח שנ ועלו מושיע
בהר ציון עלון אהכ וגוב למתנות
באן קאן דוכשיח מונקות אומדים נ
דכוע כנגד היד שנ ויקם מתוך העדה
ניקח כמחבירו לחיים כנגד תפלה שנ
ויעמד פנחס ויפלל ותעניק המגפה
שם פנחס ויש המכה

אשר הכה את המדינות זמירי בן סלון
בין שבא זמירי בן סלון במנאבית
נעלמה הלכה ממשה דבין אמר לו
פחדם למדתנו דבין שכל הבועל ^{ואלמות} פגע
פגעים פוגעים בו אמר לו קום אתה פגע
בו ולמה נקרא שמו זמירי שהיה ראשו
כביעה מנודת מלך הבועלות
תקדבנה בנות עלפחד ^{עלפחד} בנות
נטלו שלשה חלקים בנחלה חלק ^{חבובם}
שהיה עם יועאי מינדים וחלקו עם
אחיו בנכסי חפלי ושהיה בכור ונטל
שני חלקים ^{אסבב פיתק דייב אשע}
יורים שעירי הדגלים ושעירי ראשי
חדשים ושעירי יום הכפולים ושעירי
עבודה זרה יעלה לך באן ^{עלם} מעולם
עצמאנהם חוניה בתק ליבהם ^{לאשע} לאשע
כמא בייז אץ ולא יחבחו עוד את ^{דבחה} דבחה
לשעירי

אמה אחרמים זל פגעלו עלה אטכאר כון
כפרת עבוק בשעירים לעיניאן עדרת
נשד כלהם אולא בשעיר עדים ושירון
לאביע יוסף הערוק למקוול פי קצתה
נישחטו שעיר עדים נלא תסתנעך
הדה לעלה לאן גאיה כל הדה לאפעאל
ליסתקד פי נפס כל עאץ אנה יחתג אן
יתרכך וירכך בלנובה דאימא כמאן
חטאתי נגדי תמיד יחנה ולזמה אסתגפ
אך לשך ארנב הוונסלה ונסל נסלה בשעה
הכון מן נועתלך למענייה אביר בדשך
אנה אן כאנת למענייה פומאבול מאה
פי שטאעה ואן כאנת למענייה פולוהת
גסמה אתעב גסמה ואשק איה פי שטאעה
באעיאם וקיאם איל קולשארן
לשך תלויח לנדת אבי וקולה וירש אנה
תלויח לנדת אדוגה ובינסה שיע פלים

אנ מו שני ד נרד איז לוכפדה לעולם וליה
הפכה עד שיקיים נדון שכך כתוב אוש כו
ולוך נרד לייז לא יחל דבדן וקאל לא ויחד
לשלמו וקולה לא יחל דבדן יעני הן בנפסו
אמיה סנהה פיהל לו נדון אריה נרדס קאל
פולאך פיסאבע שבועות כך למדן ממשיה
דבינו מפיה דבלה שיה שכתוב לא יחל
דבדן שלא יחל דבדן הוב עעמון לאסוד
אסד על נפשו יתבלמה אהכ אל פירס
לדין ולדמון אנפסיהם אימאן ונדדים חתו
ובקן שבה לאסיה דין וקאל בהדי אנון דבי
אדי בשם דבי יעזק לא דייך מה שאסדה
לך התורה אלא שחטה אנסר עליך דברו
אחדים ואתה נוא אביה אותה ביום
שמעני אז לסוכון יעלם אנה יגב לה אין יפר
נשמעתיך חוגתה אנאבנתה נלא הפך ביום
שמעו בלבבך מרה מן אימין עלם חנה
ישלן רשות להפך ויחתה הפכה טהנה יפר

22a 10 2

אן מו שני ד נרד און לוכפדה לעולם וליה
הפדה עד שיקיים נדון שכך כתוב איש צו
ולוך נרד לייץ לא יחל דבדו וקאל לא יחחד
לשלמו וקולה לא יחל דבדו יעני הן בנפסו
אמה סנהא פוחל לו נדון אלה נדס קאלן
פולאך פוסאבע שבועות כך למדן ממשה
דבינו מפיה דבלה שיה שכתוב לא יחל
דבדו שלא יחל דבדו הובעצמן לאסוק
אסר על נפשו ותכלמוא אהכ אל פילם
לדין ולדמוז אנפסהם אימאן ונדדים חתו
ובקא שבה לאסר דיוקאן בהדי אמן דבי
אדי בשם דבי יעזק לא דייך מה שאסרה
לך התודה אלה שיעטה אוסר עליו דבדו
אחדים נאם הניא אביה אודה ביום
שמעניאן לסוכון יעלם אנה יגבלה אן יפד
שמעניאן חוגטה אן אבנעה נלא הפך ביום
שמענו בלב עד מדה מן אימין עלם אנה
ישלון רעות להפך ויחתיג הפדה טאנה יפך

220 703

אשר מצא כלו זהב אע"פ אע"פ
זו בוקרית והיא של שלת שמטילין ביקבול
לכבול יעמיד אנה שורדים טבעת זוחותם
עגול זה דפוס של דריץ כומץ זה דפוס שלבית
הדחם לכפר על נפשותינו לפי שזנו על
עוונתם מן העכוה אמר משה להזלושד
מפני מה חדרתם לקלקלכם אמרו לו למה
נפקד ממנו אוש אמר להם כפרה זן למה
אמרו לו הרי עבירה יצאנו יודיה דהור לא
יצאנו טבעת למה יצאנו אמרו חכמים כל
הנוגע באעב עקטנה שלא שיה כאלו נוגע
באותו מקום וימסדו מאלפיו של
אלה למטה מאלפיו של למד תלוי על אלה
מלמד שנתעלו אלפיו של על כל אומות
העולם קו וכלי הקדש וחיות דות התדועה
בירוי יעני בכלי הקדש שארון ואלו חודתי
משה את מינאיהם למסעיהם ויכתוב
מינאיהם למסעיהם

לכך למסעות נראה לאמר אנה לכך
מאלא פאידה פיה אעלא נמן אגלה לך
אנהם לך ויטבק לה לזאת קל ויכתוב
משה את מוע איהם למסעיהם על פי יהוה
ומנוע אהנה לא לך ענימה בך
ולך אמן גמיע למעגזאת אנמיה ויקיניה
ענד לך יראה פאמא פוי למסעך פועיך
לככהא לזכר ויתנדק לך אתכליב ענד
לכמהע נמעלום אנה לא וסתטאע וליה
יתנווק אנתכון מעגזה תאבדה קאימה
עלח מכור לאגל ללנחם כלהם נמן מע
מעגזאת לשכיעה בל מן אענימה
אקאמה ישכא פו למדבר ארב עיז סנה
ווגוד למן פיה פוי כליום וולך למדבר
הו כמה לכך לכתוב נחש שכה ועקרב
נעמאון אשר אין מיום ויהי עודה גדיה
מן לעמאדה גיד טביעיה ללנחם
לא מיקום זרע ותאנה וגפן יקיל פיה

מנוע

אזעא ארץ אשר לא עבד בה אוש' ונעץ אתוכה
להם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם והיה
כלהה מעגזאת ביינה מראייה פלמיה עלם אלה
תעסו אנה סיתטרכס להרה למעגזאת פולמסת
קבל מא יתטרכס לשאכבאד ונעץ אן אקחמת
דמ כהנת פיבדייה קריבה מק אעמד אן ומכז
מקחם למנסאן פוהה מתל הרה לבכארו אתי
וסכנהא לערב איוס יאן אנהא מוהלעע ומכז
אחרת נאחצאד נאחגתויה ביהחד אנבחתו
אתי טמנת הנאך חן אן פויתלך למוהלעע
אבאר מה פלולך כפעות הרה לאוהיה
כלהה נאכד כבד הרה למעגזאת כלהה
בתביין תלך למקאחל לוכאהא אד תיוק
פיעלמון עעם למעגזה פויתק אס נוע אל
אנסאן פויתלך למוהלעע אכבעין סט
כדלך חן על פי ינו יחננו ועל פויהנה
וסעו כהן הרה כהן פי אנה ויבדו באול
נאטרכ אן כל מאגיה בעד לך פויהנה
אגדו תטניול גיך מוחתאן איה אעניקולה

עבד אדיר הענין על המשכן נוש-אשל

והיה הענין אנונימיים ואנא אכבדך

בעלה הדי' את פעול כלה ועלה לך אך אין יחבד

לקעוה לרפעמא כחנת אמלל תענה חיינל

נמאהם עתונה לך לאן מן כן ושראנל

אטריק ילם יעלמו היות יסודו כקו עבדים

הסבא דא' וכך לך תסמיוה לערב אינם

אעני שמדבר יסמונה אדנה ויעבד אן ישג

תאה וקהלנא אטריק פאכך אבותהב יבין

ויאכד אזתלך אמדחאל אגד מענת עמך

נמא וקעמן אתדרד פיבענהא נאכדלך

מדד לאקאמה פויכל מדחלה התיכאנת

לאקאמה פויכדחלה נאחדה ומאן עשל

סנה ופי מדחלה ונמא נאחדא ופי אכד

לילה נאחדה כללך אך בתקדי אלהה

ולוס לך גלל לאטריק לבן בחסב אדת

פאע עמוד הענין פלך אך פעלך לך

אתפעיל כלה וקד ביון פיאתודה אן תל

אמסאמה פיה אתי ביון חורב לך

קריבה מעלומה מטריקה גיד מגהולה אעני אמסא

אתי ביון חורב

ענין המעשה הזה

באר את התורה הזאת למאבאן פיאכר אמר
 עתם אלו אקאמו אבותינו במדבר פי דאש
 חדש שבט גמע אלסיוף משה עה ושדאל
 וקאלהם קד קרב זמאן מותו ולכן מן סמע
 בני כואוה ונסוהא יגי נועחה אלה נאן אשכלות
 עליה מסאה יגי ונבי"נהא ליה קא אלותא הוהויל
 משה בהל את התורה הזאת לאמר; והבדיל
 נענא אהבמים דבלבכה פי ספריו כל ששכח
 הלכה אחת ובוא וישנה וכל שיש לו לפי ש
 ובלא עפכוש; שרי אלפום מן כל אף אל
 יעח סת מאיה שרי מאנתמן כל מאיה דגל
 יעח סתה אף שרי חמשום מן כל כמסין
 דגל יעח וצ' אף שרי עשרות מן כל עשדה
 דגל יעח סתין אף יעח אגמלה ח' וסבעין אף
 וסת מאיה; קא נאצוה את שופטיוכם וקא
 נאצוה אתכם אמר ל' שמלאו אזהרה לעבד
 שתהיה אמתה ריין עלוהם ונאזהרה לדיין
 שיסבול את העבד ועד כמה אמר לחנין
 ושאהמין אתה הונק; קו כהשרת עשונה

הדבורים כהן מן קתל דגל מן ושדאמאת
לקאתל כמה אנובה אדי לסעת אנסור
מחבת קא אבותאב לאחסדת דבל
היו טועמין במן כל מיני מאכל ובמי
הבאר כל מיני משקין והכסות שהיתה
עליהם במדבר היתה מתחפכת עליהן
לכל מיני מלבנושי הנה עדשון עדש
בדדלי עדשהו אסדיר אק עדשינו דעננה
קליס סדיר אנסון עלי קרדה סנה לאנה
ליס הו טוב ילבסה בל אסדיר יכון אבדור
אכבד מן אשכץ אדי ינחם עליה נאמעת
יאר אמת עסקה הנה יך אטוב מן אשכץ
בקרד תלת טולה נאדי כהן טול הדי
אסדיר תסע אודע פיו טול אנהים
עליה עלי אמת אוד פיו נסבה אסרה
סתה אודע הו אבנד קלולא נקו
בהמת אוש ירוד בה בודאע אשכץ
מנה העני מן סאיר אנהס לאהן זש
בודאע עוג לאהן כל שכץ פהו מתעב
אהענה עלי אבנד פיקול אן טול עוג

והלויים והאדוק עומדים מלמטה באמצע
 הכהנים מקיפין אתה ארון והלויים את
 הכהנים וכל ועל מיוכן ומיוכן שני וכל ויש
 וזקניו ושינוי ושינוי ושינוי ושינוי ושינוי
 כלפיהם ושינוי ושינוי ושינוי ושינוי ושינוי
 אשר לא יעשה פסל ומסכה והיו אלן
 ואל עוננים ואל נמרים אמן ושינוי ושינוי
 כלפיהם עיבול ופתחו בקללה אדוק
 האיש אשר יעשה פסל ומסכה והיו אלן
 ואל עוננים ואל נמרים אמן ושינוי ושינוי
 בדכות וקללות
 אשר אנהנו עושיים פה היום איש
 הושר בעיניו יעניבך בעל נחודה
 אנה אגיד להם פיו אומר בעל נחודה
 פקאלהם אסייד משה ענד דיכולכם
 לארץ לא יגזלכם בשר נחודה
 עלו אמהם אמהם אמהם
 המנוחה דה שילוני הנחלה דה בית המ
 המקדש
 לא תוכל לאכול ענין

אעלם אנה ליה ילזם מלקות עלה ליה ואכל
מעשר שני שלה נפרה לה ארי אכלה בעד
מא דאה פני הבית ירושלים לקו לפני עי שהיק
תאכלנו וקאל לא תוכל לאכל בשעריך פלך
לא ילזם מן אכל מעשר שני פי סאור בלה
לשאם מלקות בל עליו שוי מנהא במא קלני
מאימתי חייבין עליון משיראה פני ירושלים
וחכם שבכורים אינן מתל חכם מעשר שני
אעני אינו חייב עליהן עד שיראו פני הבית
פארא אכל שבכורים אחר שראה פני הבית
קורס זעחה בעזרה לוקה מן קולה לאתנכל
לאכול בשעריך מעשר הגנך ותדומת ידך
אזהבכורים קקקך שיק אשר יהיו לך
חייב אדם להטפל בהבאת הקרבנות מחוצה
לאדן לבית הבחירה שנך קקד שיק אשר
יהיו לך ונדריך תשא ובאת אלה מקום אשר
עיי מפוי השמועה למדן שואינו מדבד לא
בקד שיוחוצה לארץ בויסיתך אחיך
בן אמך אמר לך יוחנן משם לישמעאל

כמד ליחוד מן התורה מנין שנכניסוך אחיך
בן אמך וכיבן אם מסית בן אביו מדינת
אלו מדלך בן מתיחד עם אמו ואסור להת
יחוד עם כל עדיות שבתורה ויחוד הפנייה יסור
מבית דינו של דודי יצאו אנשים בניבול ועל
מקדבך פילבנים שפירקו עול שמים מעון
אק' ודשית וחקרת ושאלת אחקידות
שבע הלה ג' ופי פרשת שופטים ל' עקד לך
נשמעת ורשית ודרשונה שופטים נאפרק בין
אדרישה ונאחקירה אחקירה מתל נא יקולט
כס אסלפה ומתי אסלפה ועלוי אי וגה אסלפה
נפי אי בל אסלפה נאדרישה יקול אי תוב
טאן לבאס לוי אסלפה או לוי תסלף חין אכיל
למ אגאסא טאן נאקפא ופי תוב חריר טאן
למ אופי תוב צורף לא תתגודדן מותבי
שריטה וגדירה אחת היא לא שריטה ביר
גדירה בכלי ולא תשימו קרחה בין עיניכם
קאפי אבהנים ופי ישדלמה טאן חייב כל על
קרחה נקרחה וחייב על הראש כביין העינים
אפלה לך חייב על כל קרחה נקרחה וחייב

על הראש כבין העינים נמה להלן עלמות
את כחן על מת ושי עוד הקדחה כדי
שוראה כגדיס מראשן פנון בלא שיער
וכתובה קדחה בהי לאן לדאס כמסה עצים
מרכבה פדעל כמסתה א כמא פי כתוב
את שריח קא וכלבהמה מפרסת פרסה
נקא בבהמה אותה ותכלן שדח לשך בהמה
בבהמה לדבות את הולך יעני אלוך אדרי
עגד פי בטן אבהימה אמדבוחה אנה שרי
בטוחות אמני השסועה היא בדיה
שישלה שני גבין נשתי שדן דות רב סבר
בדיה בעלמא ליכא וכי אגמריה דחמניא
למשה במעי אמיה אגמריה ושמוא סבר
בדיה בעלמא איכא וכי אגמריה דחמניא
למשה בעלמא אגמריה אבל במעי אמיה
שדן דהלכתא כותיה דרב דקיימא לן ה
הלכתא כותיה דרב באיסורי בין לקולא
בין לחומרא עשרת עשר מפו הש
מועה למדן שיה הוא מעשר שני חייב
להפריש מעשר שני להיאכל לבעליו

אמר לא ילדמך כשן עד עזגתך אי בשלש
אז לא ינצל בך מתלך אך לעד אי כשפתלנה
לאעד אז כעת פיה יזאן רפעת לאביון די מחס
דו דגעת אנת אביון פלא ילדמך אז תרפע
לה והו קולהם זל שלך קודם לשכל אדם מ
די מחס יכו זה בית אשר יחסך לזנאשה
די מחס ידו אפלן סוס לכוב עליו ועבד
לרוץ לפניו אמרו עליו על הלל הזקן שלקח
לעניבן טובים סוס לכוב עליו ועבד לרוץ
לפניו פעם אחת לא מצא לו עבד לרוץ לפניו
ורץ לפניו שלשה מילין השמך לך פן
והיה דבר עם לבבך בליעל ליהושע בן קורח
אומל כלהמ עלים עיונו מן הערקה כאל עובד
עב זרה כתיב הכא השמך לך פן יהיה דבר
עם לבבך בליעל וכתיב התם יעאנ אנשים
בני בליעל מקדבך ויריחו את יושבי עירם
כי ימכד לך אחיקה עבד יאן העבדיה
הדיה הו מוכד עצמו וקו כיתקנה עבד
עבדי דלך אגנב ארי ומכרהו בית דין
בגניבתו העניק תעניק לו כמה יא

נאמר
16

אין טחות משווה שלשים סלע בין ממין א
אחד בין ממינים הדבה פשולשים שלקנס
העבר ששן בו יתן לאדניו נאף לאמתך
תעשה כן ימה זה ששן נאף לאמתך תעשה
כן זוה פנקה נכשם שמצות עשה להעניק
עבד עבדי כן תעניק אמה עבדייה
לפניו שהיך ותאכלנוה בכור נאכל שנינו
בין תמים בין בעל מום ששן לפניו שהיך
תאכלנו שנה בעשה וכי יהיה בן מום בשנה
תאכלנו ומאמתו מונה לו אם תם הוא
לו מיום שמיני שהיא ראוילה קדבה נאם
נולד בעל מום מונה לו מיום שנולד והוא
שכלו לו חדשיו שהדינא לאכילה ביום
לודתו אבל אם לא ידע בודאו שכלו לו
חדשיו מונה לו מיום שאמיני מעודה
בכור בהמה טהורה נוהגת בארץ ובח
ינה לארץ ואין מביאין בכורות מחונה
לארץ לארץ ששן נאכלת לפניו שהיך
מעשה דגנך תיכשך ויעה לך ובכורות
בקרד ונאנד סימקום שאתה מביא לעשר
לגן

אתה מביא בכור בקד ונאץ וממקום שאין
 אתה מביא מעשר דגן אין אדנה מביא בט
 בכור בקד ונאץ ולא ומכר טא ואכל במומן
 כנביו וכאיל נאמר בבכור בעל מוס
 כאשר יאכל את העבי ואת האיל הא למ
 יתה שחיה כבהמה לענין שחיה
 לחם עני לחם שעונין עליו דברים וקוד
 לחם עני מה דרכו של עני בפרנסה אפכ
 בפרנסה שעת ומים יעני מן בע
 מא יקרב לעומד נקאל לאתעשה כל מטא
 יעני פי חולו של מועד ין שופטים
 שופטים ונאטרים השונטרים אן בעלי
 מיקל ורעושה והם העומדים לפנהדין
 והמסבין בשווקים ועל החנות לתקן
 השעדים והמדות ולהבות כל מעוודת
 וכל מעשיות על פי הדין וכל שורדאן
 בן עדות דבר מבאין אתן לבית דין
 ודין אתן כפי רשעו צדק צדק תורה
 צדק לדין צדק לפשדה לא תטע לך
 אשרה כל עץ אמל לשמעון בן לקוני

כלה מעמדה ליון שאינו הגון על וסיר
כאלו נטע אגודה בישלל שנעונפטים
שנטרים תתן לך בכל שעריך יתק
נפמיק ליה לאתטע לך אשקה כל
עין ידה נע את אשה איש יהיה
או אתה אשה ההיה אסנה דין אדי
אונג שינינפשות וגבסן וכונו פרי
אנפסיהם עלה ונפך מפענן ללון
אין מן מנשיבין בסנדריאל בעל
המה בעל קומה בעלי מראה בעל
דקנה בעלי כשפים וידעים בשבעים
לעון אל שאלתה אסנה דין שומעת
לפיה התגבין על פי התורה אשר
יגדון אחד דברים שלמדו אונג אותם
מפיה שומעה והסתודה שבעל פה
ואחד דברים שלמדו אותם מפיה
באחת מן המדות שהתורה נלכשודת

בהן ונדאה בעיניהן שהדין ברב זה כן
הוא ואחד דברים שעשו אותן סיג לתורה
ולפי שהשעה עדיכה והם הגזירות והתקנות
והמנהגות בכל אחד ואחד משלשה דברים
אלו מינת עשה לשמוע להם והעובד על
כל אחת מהן בלא תעשה יהיה הוא אומר
על פי התורה אשר יורוך אלו הגזירות
והתקנות והמנהגות שיוקרו בהן לדברים כדו
לחדק הדת ולתקן העולם ועל המשפט
אשר יאמרו לך תעשה אלו דברים שא
שלמדו אותן כח הדין באחת מן המדות
שהתורה נדרשת בהם מכל הדבר אשר
עירנו לך זוהי קבלה שקבלו איש מפיו איש
אם ליוסף וכי תאני לחייה מונם
שחכב בית המקדש אעפ שבטלה
סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו והיא
בטלו להן אלא אימא דין ארבע לל

בטלן מי שנתחייב סקלה או נופל מן
הגג או נחיוה דוקסתו מי שנתחייב
או נופל בתוך הדליקה או נח שנושבו
מי שנתחייב הדיקה או נמסד למלכות
או לטטום באים עליו מי שנתחייב
הניקה או טובע בנהר או מת
בסדנכי על פי שינים עורדים
או שלשה עדים אם מתקיימת
בשנים למה פדט הכתוב בשלשה
אלא להקיש שלשה לשנים מה
שלשה מדומיץ את השנים אף שנים
מדומיץ את השלשה ומנץ אפלוה
מאה תלמוד לומר עדים
ופלא במפלה שלבית דין הכתוב
מדבב והו לא שושובה ממדידה
וועץ ידבב דון הלכה למשפט זה
הדין ביז דם לדם ביז דם נדה לדם

ליו

לדם זבה לדם בתוליים ביז דין לדין
 ביז דיני נפשות לדיני ממזנות לדיני
 מכות ביז נגעלנגעי ביז נגעוי אדם לנגעי
 בתים לנגעי בגדים דברי זה החלמים
 הערכים וההקדשות לדיני יבנות זה הענין
 שוטה ועגלה עדופה וטהרת מעורר עי
 בשערך זה לקטושכחה ופיאה
 שום תשום עלוך מלך שלש מעוות ניצ
 טון ישראל בשעת בניסותן לארץ למ
 נות להם מלך ישן שום תשום עלוך מלך
 נלה כרית דרען שלעמלק שנתמחה
 את דבר עמלק ולבנות להם הבחירה
 שן לשכנו הודרשן ובאת שמה
 מאחר שהקמת המלך מעונה למה ל
 ענה הן בזה כששאלו מלך משמואל
 לפי ששאלו בדת עומת ולא שאר
 לקיים המענה אלא שקעו בשמו

בית

מפני

הנבוא שזכיל אודתך נאסו כי אודתי
נאסו כבוד גדול להגין במלך ומל
ישוכמין לן אימה ניראה בלב כל אדם
שזשום תשנים עליך מלך שתהיה
אימתו עליך יאין דוכבין על סוסו נאין
ונשבין על כסאו נאין נישות נאין
בשדביטו ולא בכדו ולא באחד
מכל כלות שנישון וכשהוא מת בול
נשדפיץ לפניו וכך לא ישותמש
בעבדין ושפחותיו ושמשיו לא נאלץ
אחד לפי כך אבי שג הידה מונדת
לשלמה ואסורה לארונה אבל
תשתנו שלמך אונה נבעלת לאחד
לעולם אפלו המלך אינו נשוא אלמנתו
גדושתו שלמך אחד קין לא יכבה לה
סוסים ולא יכבה לוסוסים אלא כד מלכותו
אפלו סוס אחד פניו להיודת קין לפניו כדן

שהמלכותם שעושין שאר המלכים אסור להם
הוסיוף לוקה לאתסיפון לשבב בדך היה
עד לשובה אי אתה חוזק אבל אתה חוזק
לסחורה ולפרקמטיא ולכבוש הארץ ומות
לשכח בכל העולם כולו חוץ מארץ מערים
מן הים הגדול המעבוי ארבע מאות פרסה
על ארבע מאות פרסה כנגד ארץ כוש וכנגד
המדבר הכל אסור להתישב בה מפני ^{שמעשה}
מקולקין וחד מכל הארצות שנכמעשה
ארץ מעל יובש לשה מקומות הזה יורה זונה
שלא לשוב למערים לאתסיפון לשוב
בדרך הזה עוד לאתסיפון עוד לדאונה
לאתסיפון לדאונתם עוד עד עולם ואלבסני ^{יום}
בכלל האיסור ולא ירבה לנשים ∞
אפלו כתבוגיל והיא אסורה את לבן לאיקח
לא ירבה לנשים מפיה שמועה למדון שהיא
לוקח עד שמונה עשר נשים ביז הנשים בין
הפילגשים הכל שמונה עשר ואם הוסיוף
אחת ובעלה לוקה

ויש לו לגדש ולושיא אחדות ונחת דן שגידשי
ז' וכסף וזהב לא ירבה לו מאד ולא ירבה
כסף וזהב להניח בגנין ולהתגאות בו או להת
נאות בו אלא כדי שיתן לחיילות שלו ולעבדיו
ולשמשיו וכל כסף שירבה לא יעק ביתו וי
וזהב
וזהיות שם מוכן לערכי העבוד ולמלחמות
הדי זה מיצוה להרבותו ואין אסור לא להרב
לעצמו בבית גנין שנ לא ירבה לו ואם הרבה
לוקה והיה כשתנו על כסא מלכותו
בעת שיטב המלך על כסא מלכותו כחב
לו ספר תורה לשמן יתק על הספר שהניחו
לו אבותיו ומגיהו מספר העזרה על פ
בית דין של שבועים ואחד ראשית גז
עאך התן לו כמה הוא נותן לו משקל
חמש סלעים ביהודה שהן עשר בגליל
מלבן ולא צואי כדי לעשות מימנו בגליל
שנתתן לו שיהא בו כדי מתנה וקיל פול
ישנה הריא פי מן אגתניע ענה קודכתי
מן ראשית הגז

פאנה לאודפע לכל כהן מנה אקלמן הלא
אמקראד וזמי קאד דאשיותהגז פדהו
אחד מששים פאקל אמקאדיר אלו ילומה
דאשיותהגז וזן ששים סלעים בשל
אן לאיגד מן ואחדה מן שבמם אדחילות
מן וזן י"ב סלעים פקרבאן אן אקל מאיבון
דאשיותהגז וזן סלע חלק כחלק יתע
מינות עטה להיות כל המשמדות שונים
בדגלים וכל שיבון מן הכהנים בדגל וקצה
לעבוד עובד וחולק עמהן ואין אומדין לו
לך עד שוגיע משמך שזן וכי ובוא הלוי
מאחד שעדין במה רב אמין בקורבנות
הדגלים ובחלוק לחם הפנים ובחלוק שתי
הלחם שלעצרת אבל נרדים ונרבנות וזמי
דיום אין מקדיבין אותן ואפלו בדגל אלא
משמר שדמנו קבוע שזן חלק כחלק
לבד מיבדין על האבות כלומר חלק בחלק
בקרבנות העבוד ומינס חלק כחלק בשעה

הדברים שכבר חלקן אותן האבות וקבעו
אותן כל משמך ומשמך בשבתו עבודת
לחם הפנים כמשמך שזמנו קבוע אבל
עבודת שתי הלחם בכל המשמך
ומנין שאינו מדבר אלא בדגלים שנ מאחד
שערך מכלי ישראל בשעה שכל ישראל
באיז בשערך אחד ומנין שאינו מדבר
אלא בכהנים שנ חלק בחלק ואכלן ואיז
שם מתנות במקדש להאכל אלא לכהנים
מעונן ומנחשי איזה מעונן
אלו נותני העתים שאומריך באסטגנינות
יום פלוני דע יום פל טוב יום פל ראו לע
ישות בן מלאכה פלונית שנה פלונית יאן
חדש פל דע לדבר פלוני וחובד חבד
איזה הוא חובד חבד זה שמדבר בדברים
שאינן לשון עם ואיז להם ענין ומעלה
על דעתו בסכלותו שאותן הדברים
מועילין עד אומריך שהאומד כך וכך

כז

הוא

עלה נחש או עלה עקרב אינו מדויק זה אומר
כך וכך על האיש אינו נחזק מהן ודורש
אל המתים איזה הוא דורש אל המתים זה
המדעיב ענינו והולך ולא בבית הקבורות
כדי שיבוא המת בחלום ויריענו מה ושאל
עליו ויש אחרים שהן לובשיז מלבן ששן
ודועים ומקטיגין קטרת ירועה וישנים
לבדם כדי שיבוא מת פלוני ויספר עמו
בחלום כללן של רבב כלה עושה מעשה
כדי שיבוא המת ויריענו לוקה שנ לא ימצא
בד' ואומר ודורש אל המתים ונשל
הבדל מן העץ רב יקול מן העץ המתבב
(אחז קאן מעיניו של בדל שלש עלים
תבדיל לך מענות עשה להפדוש עד
מקלט שש שלש עדום תבדיל לך ואל
מקלט נהגות אל בארץ ישראל ויש
היו שלש הבדיל מעשה כבינו בעבד היחד
ושלש הבדיל וישע בארץ כנען איז

ואומר
מבדל

אחת מערי מקלט קולטת עד שיבדלון
כולן שנשש ערי מקלט תהוונה לכם
נהודיענו משה ל שאין שלש שבועבד
הירדן קולטות עד שיבדלון שלש ש
שובאדא כנען ולמה הבדילן אמר
הואיל נבאה חעי מעוה ליד יאקוימנה
ז' ויספת לך עוד שלש עדים על השלש
האלה בימי המלך המשוח מוסיופין
שלש אחרות על אלו השש שנ' ויספת
לך עוד שלש עדים על השלשה
שהיבן מוסיופין אותן בעדיהן קני' קני'
והקדמוני שנכדת לאבדהם אבינו
עליהם בדית ועדיין לא נכבשו על
יהם נאמר בתורה נאם ירחיב יראה
את גבולך ויספת שלש עלים על השלש
האלה ועמדו שניה אנשים אמר ל
חונא עדיכזה עדים להיות עומדין
בשעת עידותן שנ' ועמדו שני האנשים

ל ידמיה בשם ל אבהו אף המונן עמו
עדיכון להוות עומדין בשעה שמקבלין
דינן שנ אשר להם הדב לפנינו
ונקש ונגש הכהן ודבר אל העם אחד
מלחמת מענה ואחד מלחמת השות
ממנין כהן לדבר אל העם בשעת המ
לקחה ומשחזין אותו בשמן המשחה
זה הוא הנקרא משוח מלחמה הכהן
משוח מלחמה בלשון הקודש היה ^{מדג}
לעם שנהיה כקרבכם אלהי מלחמה
ונקש הכהן ודבר אל העם אליכם
לבבכם מפני צרה לות קוסים וצמצנה
חלבנות אל תיראו מפני הגפת תדוסין
נשיפעת הקלגסין ואל תחפזו מפני קול
הקדנות ואל תעדיעו מפני קול הצנחה
כי יעי אלהיכם ההולך לפניכם הם ^{בא}
באין בניחן בשל ורם ואתם באים
בניחנו שלמיקום ההולך עמכם

להלחם לכם זה מחנה האדוק ודבר
השונטרים אל העם לאמר מזה האיש
אשר בנה בית חדש אחד הבונה בית
התבן בית הבקל בית העצים בית
האונקות אחד הבונה ואחד הלוקח
ואחד היוקש ואחד שניתן לבנות
מיהאיש אשר נטע כרם ולא חלל
אחד הנוטע כרם ונטע בן חמשה
אילן מאכל אפלן מחמשת המינין
אחד הנוטע ואחד המבדק ואחד
הלוקח ואחד היוקש ואחד שניתן
לבנות נמזהאיש אשר
איכס' אשה ולא לקחה אחד המ'
אדם בתולה ואחד המאדם אלמנה
אפלן שומדות יבם ואפלן שמע שמות
אחיו במלחמה חוזר באלן כל אלן שן
מעין את דברו כהן מערכיה מלחמה
וחוזרים ומספקים מים ומזון ומתקנים

ומתקנים את הדרכים מי האיש היורה
 ודרך הלוֹבֵב־זֶה שֶׁהוּא מִתִּילֵא מִן הַעֲבִידוֹת
 שֶׁבִידוֹן לִפְי כִּד תִּלְתֵּן לוֹ תוֹדָה אֶת כָּל אֵן לַחֲזוֹן
 בַּגִּלְגָּל וְהַיִּבְכָּלוֹת הַשְּׁנוֹטְרִים לְדַבֵּר אֵל
 הָעַם בְּעַקִּיבוֹן שֶׁלְעַם מִעַמִּידִין זֶנְקִפִין
 לִפְנֵיהֶם וְאַחֲרֵיהֶם מֵאַחֲזוֹרִיהֶם וְכַשִּׁילִים שֶׁל
 בְּרַזַל בִּידִיהֶם וְכָל הַמִּבְקָשׁ שֶׁלַּחֲזוֹן הַרְשׁוֹת
 בִּידָם לִקְפָּח אֶת שׁוֹקִיו שׁוֹתְחֵלֶת נִפְיִלָה נִיסָה
 שֶׁנִּינֹסֵן יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי פִלְשְׁתִּים וַיִּפֹּי בַמָּה דַבֵּר
 אִמֵּן בַּמִּלְחָמָה הַרְשׁוֹת אֶבְל בַּמִּלְחָמָה
 מִיַּעֲוֶה הַכֹּל וַיִּנְעַם אֶפְלוֹחֹתֶן מִחֲדָרוֹ וְכִלָּה
 מִחֻפְתָּהּ כִּי מִמְּנֹת אֶכֶל נִאֲוֹתוֹ לֵךְ
 תִּכְלֹת־אֵל לִיחֲנַן מֵאִידֹכַ כִּי הָאָדָם עֵינֵי
 הַשְּׂדֵה נִכִּי הָאָדָם עֵץ הַשְּׂדֵה אֵל אֵם תִּלְכֵּן
 חֲכָמִים הַגּוֹן הוּא כִּי מִמְּנֹת אֶכֶל נִאֲוֹתוֹ לֵךְ
 תִּכְלֹת כִּי תִקְרַב אֶל עֵיר יֵאָזֵן עֲנֵשִׁין לֵךְ
 מִלְחָמָה עִם אָדָם בְּעוֹלָם עַד שֶׁיִּקְרַע אֶת לֵב
 לְשִׁלּוֹם אֶחָד מִלְחָמָה הַרְשׁוֹת נִאֲוֹתוֹ לֵךְ

מימה ישנן כי תקרב אל עיר לה לחם עליה
וקח את אליה לשלום אם השלימו וקבלו
שבוע מצות שניצטוו בנינו עליהם אין הורגין
מהן נשמה טהרה הם למס שניהיו לך למס
ועבדוך כשיצדיק על עיר לתופסה אין
מקיפין אותה מאדבע דוחותיה אלא משלש
דוחותה ומניחין מקום לבוכח ולמי שדונה
להמלט על נפשו שנ ויעבאו על מדין כחש
צוה יבי את משה מפיה שמועה למדן שבן
צוהו יצדיק על עיירות הגוים בשבת
ועושין עמהן מלחמה בשבת ניהושעלא
בבשידיוחן אלא בשבת שונ עד דרדסה
ואפלו בטבת בין במלחמת מצוה בין נה
במלחמת הרשות כוימצא חלל לה
חנוק ולא מפוכפך שאין זה נקדא חלל לה
בארמה לא טמון בגל נופל לאת לוי באוין
בשדה לא יקף על פני המים פידוש מסוכפך
מגואל בעפר ומרדן יעני מחטתאן

שבין

אחד שני ודין ונודעה העיר הקדושה קובצין
אתה כג במקומן וחוזרין זקני וקושלים
למקומן ובית דין של אותה העיר מביאין
עגלת בקר מלאנשי אותה העיר ומודיין
אותה אל נחל שהיא שוטף בחזקה וזה הויה
איתן האמוך בכל מקו בתורה אשר לא עבד
בה יכלה עבודות פוסלות אתה עגלה כמו
שפוסלין בפדה אדומה שנאשר לא עבד
בה אשר לא משכה בעול ועדפונאת
העגלה אין עוד פין אתה עגלה אלא ביום
ואסודה בהנייה ותקבל במקום עדיפונה
ין הנחל שנעדרה בזה עגלה אסור ^{בזריעה}
ונבודה לעולם שנאשר לא יעבד בו ולא
ידרעי וכלה עבד בולוקה עגלה עדוטה
בת שתי שנים או פחת אבל אם היתה
בת שתי שנים יום אחד פסולה ידיון
לא שפטה אומדין שם בתוך הנחל ^{בלשון}
הקודש ידיו לא שפטה אתה זה ^{וענינו}

לא דאו כלומד שלא בא ליד ננהנה דג
הזה נפטרהו בלא מיונות ולא דאיונהו
עדנהוהו בלא לוייה מכתב שפכה ביה
לאך אנהם לם יקותלוה בנאחד מן הדלה
אבמסה לא בבטש ולא בתלך ולא בש
האדה ולא בחכם ולא בתקעיל
והכי תיעא ~~שם~~ ולאות בשביה אשות
ופת תארי אין אשות ופת תאר מותדות לא
בשעתה שביה שגן וראית בשביה ^{אשות}
ופת תאר בין בתולה בין בעולה בין ^{אשות}
אוש שאין אישות לגונים וחשקת בה
אעפ שאינה יפה יבה ולא בתבדוטה שלם
ובעול שותים ולקחת לך לאשה שלא
יקח שותים ובעול אחת ויניח אחת לאבין
או לאחיו ומניח שלא ולחמנה במלחמה
שנוהב אתה וכניסנה למקום פני ^א
נאחר כך יבעול נאסור לבעול ^א
אזנה ביאה שנייה עד שושאנה והביא ^א

אל תוך ביתך לא רבדה תורה אלא כנגד
הייער ין יאך מע כונה גבד יעדו עליו ונס
ומכנה לעבד פלא בד מז אפר אדה למות
מסתור והוסקו אל תוך ביתך ולא יגוז לה ין
ולחצנה במלחמה וגלחה את דאשה ועשתה
את עצפניה מגדלות את עצפניה ומגלחת את
דאשה כדי שתתגנה בעיניו וזה יה עמנו
בבית נכנס ורואה אותה יוצא ורואה אותה
כדי שיחוק בה ויגלגל עמה כל שלשים
יום כדי שתקבל אם קבלה ורמנה בה הדי
זומתגודת נטובלות ככלה גרים ועדינה
להמתין שלשה חדשים חדש שלבכיה
נשני חדשים אחדיו וננשיא אותה וזה
בכתובה וקדושין אמרו חכמים תמתין
שלשה חדשים מפני תקנתה ולד
לא חפצות בה אם חפץ בה משלחה לנפש
נאם מיכל אותה עובד בלא דעשה שנ
ומכור לא תמכרנה ולא ישתמש בה

שנ לא תתעמרה בה נתעבדה מביאך
לאשונה הרי הולך לאינו בנין לדבר מן
הדברים מפני שהיא מן הגויה לא שבית
דין עבד לין אותו על דעתן ותמיד מב
יאה לאשונה של יפת תואר היתה אבל
אבשלום נולד מאחר הנישואים נמצאת
תמיד אחנת אבשלום מאמו ומותרת
להנשא לאמנון וכי היא אומרת דבר
נא אל המלך כי לא ימנעני ממך
כי תהיין לאיש שותי נשים האחת אהובה
האחת שנאה וכי יש אהובה לפני המלך
או יש שנאה לפני המקום לא אהובה
אהובה בנשואיה ומאי נהי כשדה
לכשר שנאה בנשואיה ומאי נהי
אלוה לכהן גדול גדושה וחלוטה
לכהן דיוני הבכור בן שנאה יכול
הוא אז יולד בחיערה אבה כי נהיה
לאישבן סודר ומודה לך קבל את

עמו ולא יפרוק וינחו נבל קולך אלא יקום
עמו ויחדור ויטעון משאו עליה שנהקים
תקים עמו זמירות עשה אחדות ואם הנחו
נבל ולא פרק ולא טען בטל מינות עשה
ועבד על מינות לא תעשה שנ לא תראה את
חמור אחיך פרק וטען וחדרה ונפלה חייב
לפרוק ולטעון פעם אחת אפלו מאה פעמים
שנ עזב תעזוב הקס תקים לפי כך יצדק
לאדרה עמו עד פרסה אהם כן אמר לו
בעל המשא אינו יצדק לך יפרוק בחנם
ויטעון בשכר לא יהיה כלו גבד על ^{למשל} _{לבשת}
המלקט שעכנת מתוך השחוקות מראשן
או מידקנו משילקט שעכה אחת לוקה מפני
שעדה עדי אשה וכך אם יעבע שעדו
שחוק משויעבע שעדה לבנה אחת לוקה
כי יקרא קן מפוק לפניך כיוקרה
במאורע קן קן מב ^{למשל} _{למשל} יעפוק טהורה
ולא טמאה לפניך דן לשות היחיד בדק
דן לשות הרבים בכל עץ באילנות על

האלף בבורות בשיחין ובמעלות הפכחים
לא מפכחים אובעים לא מוזרות מה
אפכותים בני קוימה אף הבעים בנורת
קוימה שלח תשלח שלחה נחזרה
שלחה נחזרה אפלו ארבעה וחמשה פעמים
חייב לשלח שנ שלח תשלח אמר הרני
נטל את האם ומשלח את הבנים לא
אמר כלום שנ שלח תשלח את האם נחת
הבנים תקח לך ועשיות מעקה לגין
בית שלשני שותפין חייב במעקה שנ
כייפול הנופל ממנו לא תלה לא בנופל
אם כן למה נחמד גיד למעט כניסיות
בתי מדרשות לפי שאינן עשויין לך
ידה היתה לשותה דביום גבוהה מגון
אינו זקוק למעקה שנ כייפול הנופל
ממנו ממנו ולא בתוכו לא תזדע כדמ
כלאים אדע אליי ישאךך שומץ
דטובת אכרם פיאנה אשר חלמי

בתי

קולה ליהנסתה כפך דגולה כחנה יקולחנה
תע תקדם בתענוידהם אשקח פוי אבדיה
ליעעב נעומכם אדיר כלתם אבדה
נהלי עחיוח לחן אכדוג מן אתעב אה אלה
יחה אר מן ארנחם עהלי אשקח פוי אבדיה
נעוטה ושדש מה עני אה אלה
חויב אדם לבדה בכל
שנ נעוטה ושדש מה עני אה אלה
מעמך בקלב מה עלוי בגי מטליה
הן ליי אהיך השמים נעוטה
קלב עץ אהכמים שנעוטה
נקחול הלי אקול עד אה אלה
כדה נחודה אעע אהפלחן
אכונחב ועד כדה אפלך אה אלה
לא כונחב פיה כדה תענה פקא שני
קיעים הם אלהיה אלהים ועע
אמה אמלאוכה נחלני הארנים סיור
אחפלחן נאכונחב אהי הוי ארונים
גשם סיורה

בניכם חייב אדם ללמד את בני תורה

שנולמדתם אותם את בניכם והיב

דליה אגמדיה אבנה מחיוב אוד הו

למגמד נפשיה דבתוב ולמדתם

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

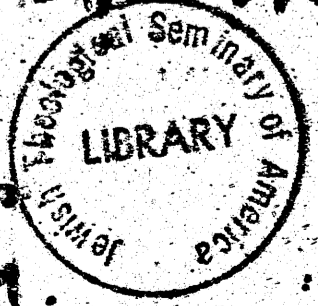
קמ

קמ

קמ

ושוב ואם קרא מעומד הרי זה משובח
מאיכך הוא קורא מתחלת חומש אלה הדברים
עד סוף פרשת שמע ומדלג לנהיה אם שמוע
תשמעו וגומ' אודתה ומדלג לעשר תעשר וקורא
מעשר תעשר על הסדר עד סוף ברכות וקללות
עד מלבד הבקיות אשר כרת אתם בהרב ופוסק
יום הקהל שחל להיות בשבת מאחרי
אותה לאחד השבת מפני תקיעת החצוצות
נהחנות שיאין דוחין אתה שבת
שמה אלה ~~שמה אלה~~
אנה כל אמה הן קו עז וגל
למען תהיה ליה שירה הזאת לעד יואמר בעצמה
עלי לסאן נבייה כאנה יט אטב בה קומה ען דב
קולה כישם יע אקרא ושמדגוע לא אלה יקול
קראו בשמי ויהבו גודל לי ומנהא כלחם אלה
מפניו בה עלה ל אהדה הוה קו ריאן ענה כי
אני אני הוה אני אמיות ואחיה ומא אשבה י
ופיהא מכאטבה לקום עלה סבול שמקחבה
מתקן דכול ימות עולם יצוד ילדך תשוי ועל
כי אקאבלה מתל קו הם קנאני בלא

כי יודין יני עמו ומבגנע גמיוע לזך מן אכלאם
אמקא בה מן אלה לא עבארה שיוכר
האדינו אול נעאמהא עלו אחוה בני אסדאול
מן אול אעטפא דבנא לנה תם נעמתה עליו
תם בטכנה נאכטאנה תם עקובתנה תם פכנה
נכגותנה מן דאן עתה כי אני הווא אלה
אכל אשידה נון אני אמיותנה מחרעד
נאני אדפא פי אואם איעושה ללא נתנה
אנה יעני אמאנת קום נאחיא קום גורה
עלוי בניה אעסם פלדלך אחק בה מחרעד
נאני אדפא ליעדפנה אנה כמא אגסם אממא
הוא בעינה אמעטפא כולך אגסם אממא
הן אגסם אמחוא ומן לזך אגמעי יכונק פיוקת
אישועה לקולה בעקבה היא שאאל שמים
נדיאלא אכל אשידה ובשר בזלך וחקק
עלוי יודי וחדק לאנה יחיינה ויעעדנה כוז
קבוכנא פיהדה אדניא כלה עולה לקנו
בתורה פותח בדבד טוב וחותם בדבד טוב
אבל בפדשותה אדינו דאשון קורא עד זנו
ימות עולם והשני מתחיל מזכור ימות עולם

4274

על
אח
אח